สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

Q3/2024
NESDC ECONOMIC REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สามของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567 - 2568

แถลงข่าว:
18 พฤศจิกายน 2567
เวลา 09.30 น.

www.nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567 - 2568

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.2 ในไตรมาสที่สองของปี 2567 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2567 ขยายตัวจากไตรมาสที่สองของปี 2567 ร้อยละ 1.2 (QoQ_SA) **รวม 9 เดือนแรกของปี 2567** เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.3

ด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส การส่งออกสินค้าและบริการ และการอุปโภครัฐบาลขยายตัวในเกณฑ์สูง การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัว ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลง

ด้านการผลิต สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ สาขาการขนส่งขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนสาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ขณะที่สาขาเกษตรกรรมลดลงต่อเนื่อง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567 - 2568

(%YoY)	2566	2567			ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	2567	2568
GDP (CVM)	1.9	1.6	2.2	3.0	2.6	2.3 - 3.3
การลงทุนรวม[1/]	1.2	-4.2	-6.1	5.2	0.2	3.9
ภาคเอกชน	3.2	4.6	-6.8	-2.5	-0.5	2.8
ภาครัฐ	-4.6	-27.7	-4.0	25.9	2.4	6.5
การบริโภคภาคเอกชน	7.1	6.9	4.9	3.4	4.8	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล	-4.6	-2.1	0.3	6.3	1.7	2.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า[2/]	-1.5	-1.1	4.5	8.9	3.8	2.6
ปริมาณ[2/]	-2.7	-2.4	2.7	7.5	2.5	2.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า[2/]	-3.8	3.3	1.2	11.3	4.4	3.3
ปริมาณ[2/]	-4.1	4.6	-0.9	9.7	3.6	3.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.5	1.9	0.7	1.5	2.5	2.6
เงินเฟ้อ	1.2	-0.8	0.8	0.6	0.5	0.3 - 1.3

หมายเหตุ: [1/] การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
[2/] ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในปี 2566 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.3 - 3.3 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐ การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.8 ตามลำดับ การอุปโภครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 2.1 และร้อยละ 6.5 มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 2.6 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.3 - 1.3 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.6 ของ GDP

ปัจจัยสนับสนุน

- การเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐ
- การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศตามแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนและการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน
- การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว
- การขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- ความเสี่ยงการขยายตัวต่ำกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ท่ามกลางความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน
- ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง
- แนวโน้มความผันผวนในภาคการเกษตรทั้งผลผลิตและราคาสินค้าเกษตร

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2568 ควรให้ความสำคัญกับ

1. **การขับเคลื่อนภาคการส่งออกให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือมาตรการกีดกันทางการค้า** โดย (1) ขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก (2) ติดตามและประเมินสถานการณ์ของมาตรการกีดกันทางการค้าอย่างใกล้ชิด (3) ส่งเสริมการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีที่มีอยู่ รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาที่กำลังอยู่ในขั้นตอน และศึกษาการเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ (4) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า และ (5) ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน
2. **การปกป้องภาคการผลิตจากการทุ่มตลาดและการใช้นโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม** โดย (1) ปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้า (2) ยกระดับมาตรการกำกับดูแลผู้ประกอบการจากต่างประเทศ (3) ตรวจสอบและเฝ้าระวังการทุ่มตลาดจากประเทศผู้ส่งออก และ (4) ป้องกันการลักลอบนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย
3. **การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดย (1) เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ (2) เร่งรัดการลงทุนที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน (3) เร่งรัดโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ (4) พัฒนาระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และ (5) เพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง
4. **การดูแลเกษตรกรและสนับสนุนการปรับตัวในการผลิตภาคเกษตร** โดย (1) เร่งรัดการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรผ่านเงินชดเชยและปัจจัยการผลิตภายหลังประสบภัยพิบัติ (2) เตรียมการรองรับความผันผวนของสภาพดินฟ้าอากาศ (3) ขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป และ (4) ส่งเสริมการปลูกพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ และปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูง
5. **การให้ความช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ที่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่อง**เนื่องจากคุณภาพสินเชื่อปรับลดลงต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวดสินค้าและการลดลงต่อเนื่องของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทน โดยการใช้จ่าย**หมวดบริการ** ขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร การบริการด้านสุขภาพ การบริการขนส่ง และกลุ่มสถานบันเทิงอื่น ๆ การใช้จ่าย**หมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า แก๊ส และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ส่วนการใช้จ่ายใน**หมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.5 ชะลอลงจากร้อยละ 4.3 ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง และการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ขณะที่การใช้จ่าย**หมวดสินค้าคงทน**ลดลงร้อยละ 9.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 7.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.1 ลดลงจากระดับ 54.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2566 **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล**ขยายตัวร้อยละ 6.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 36.9 ค่าตอบแทนแรงงาน (เงินเดือน ค่าบำเหน็จบำนาญ) ขยายตัวร้อยละ 1.1 ขณะที่ค่าซื้อสินค้าและบริการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 8.5 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 19.9 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 31.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 20.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.0 ชะลอลงจากร้อยละ 7.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลกลับมาขยายตัวร้อยละ 1.6 จากการลดลงร้อยละ 5.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

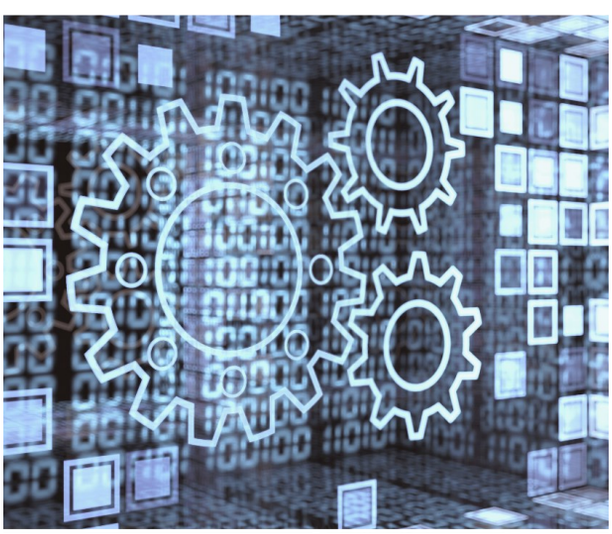

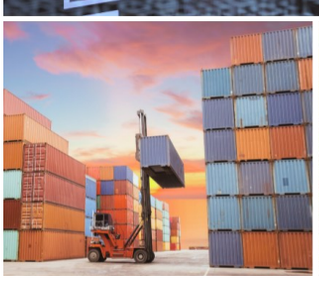

การลงทุนรวม ขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 5.2 จากการลดลงร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การลงทุนภาคเอกชน**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของ**การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ** ร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลดลงของการลงทุนหมวดยานยนต์โดยเฉพาะรถบรรทุกและยานพาหนะอื่น ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรฐานสินเชื่อของสถาบันการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น และ**การลงทุนในหมวดการก่อสร้าง** ลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของสินเชื่อภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนจากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินท่ามกลางคุณภาพสินเชื่อที่ปรับตัวลดลง **การลงทุนภาครัฐ** ขยายตัวครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 25.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนของรัฐบาลกลับมาขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 43.1 ขณะที่การลงทุนของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 1.1 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 26.3 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 25.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 20.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การลงทุนรวมลดลงร้อยละ 1.7 โดยการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐ ลดลงร้อยละ 1.4 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 77,221 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.9 ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและเกษตร โดยปริมาณส่งออกขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น ข้าว (ร้อยละ 25.2) ยาง (ร้อยละ 55.9) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 146.5) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 46.5) อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 33.2) และอาหาร (ร้อยละ 10.2) เป็นต้น กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง เช่น ทุเรียน (ลดลงร้อยละ 18.1) ยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 10.6) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 1.5) และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 1.2) เป็นต้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 220,129 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ตามปริมาณการส่งออกที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เทียบกับร้อยละ 1.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ลดลงร้อยละ 0.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การผลิตสินค้าเกษตร**ในหมวดพืชสำคัญหลายรายการปรับตัวลดลง อาทิ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 4.7) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.4) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ลดลงร้อยละ 0.6) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม **การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 4.1) โคเนื้อ (ร้อยละ 7.8) ไก่เนื้อ (ร้อยละ 6.5) สุกร (ร้อยละ 33.9) มันสำปะหลัง (ร้อยละ 2.5) และกุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 0.3) ตามลำดับ ในขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าเกษตร**เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น ยางพารา (ร้อยละ 56.4) กลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 4.0) ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 8.7) กุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 19.8) และไข่ไก่คละ (ร้อยละ 4.0) ตามลำดับ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ราคาปรับตัวลดลง เช่น มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 31.9) ไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 6.1) และข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 2.1) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**รายได้เกษตรกรโดยรวม**ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.7

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ลดลงร้อยละ 1.8

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** เช่น การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 1.7) การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 10.9) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 12.4) การผลิตสัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง (ร้อยละ 37.4) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 6.1) เป็นต้น ส่วน**การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง** เช่น การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 16.4) การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 11.5) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ลดลงร้อยละ 7.4) การผลิตจักรยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 12.7) และการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสด แช่เย็น หรือแช่แข็ง (ลดลงร้อยละ 6.8) เป็นต้น สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิต**ในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.29 สูงกว่าร้อยละ 57.79 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 58.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

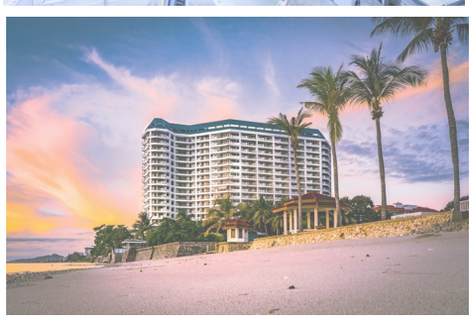

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการผลิตอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 0.9

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 8.4 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้มี**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ**ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 8.588 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 93.22 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) ส่งผลให้**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 3.57 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.6 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของ**นักท่องเที่ยวชาวไทย** (ไทยเที่ยวไทย) ขยายตัวร้อยละ 6.6 สร้าง**รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย** จำนวน 2.25 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว** 5.82 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.8 สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 68.60 ต่ำกว่าร้อยละ 69.92 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 66.16 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 9.3

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีรวมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการขายส่งและการขายปลีก ขยายตัวร้อยละ 3.7

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 9.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยบริการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งทางอากาศ (ร้อยละ 28.9) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง (ร้อยละ 5.7) และบริการขนส่งทางน้ำ (ร้อยละ 3.2) สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 9.0

สาขาการก่อสร้าง กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 15.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 33.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างของรัฐบาลร้อยละ 49.4 และการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 5.4 สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 4.1) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 3.4) หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ร้อยละ 4.6) และหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.2) เป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 2.5

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปี 2567

ด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวดสินค้าและการลดลงต่อเนื่องของการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทน โดยการใช้จ่าย**หมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอลงจากร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร การบริการด้านสุขภาพ การบริการขนส่ง และกลุ่มสถานบันเทิงอื่น ๆ การใช้จ่าย**หมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า แก๊ส และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ส่วนการใช้จ่าย**หมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.5 ชะลอลงจากร้อยละ 4.3 ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง และการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ขณะที่การใช้จ่าย**หมวดสินค้าคงทน**ลดลงร้อยละ 9.9 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 7.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินท่ามกลางคุณภาพสินเชื่อที่ลดลง ประกอบกับการรอตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในช่วงที่การแข่งขันด้านราคาโดยเฉพาะรถยนต์พลังงานไฟฟ้ายังมีความรุนแรงสูง อย่างไรก็ดี ยอดจดทะเบียนรถยนต์ไฮบริด (Hybrid vehicle) เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.1 ลดลงจากระดับ 54.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2566

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.0 ชะลอลงจากร้อยละ 7.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวชะลอลง

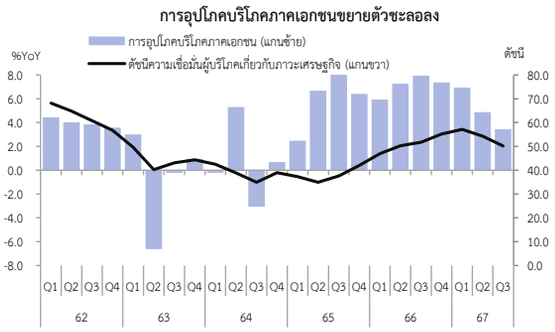

ที่มา: สศช. และ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและเครื่องชี้ที่สำคัญ

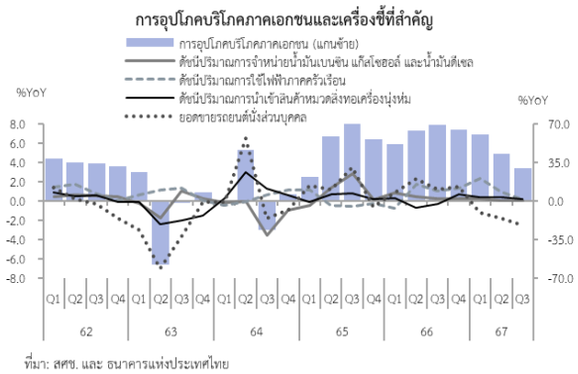

ที่มา: สศช. และ ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนภาคเอกชน: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของ**การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ** ร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลดลงของการลงทุนหมวดยานยนต์โดยเฉพาะรถบรรทุกและยานพาหนะอื่น ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรฐานสินเชื่อของสถาบันการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น และ**การลงทุนในหมวดการก่อสร้าง** ลดลงร้อยละ 6.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของสินเชื่อภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนจากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินท่ามกลางคุณภาพสินเชื่อที่ปรับตัวลดลง โดยการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 9.5 การก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 2.0 ตามการลดลงต่อเนื่องของการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ร้อยละ 9.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 9.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 21.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และการก่อสร้างอื่น ๆ ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 1.6 การปรับตัวลดลงของการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ระดับ 46.6 จากระดับ 48.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ต่ำสุดในรอบ 12 ไตรมาส และต่ำกว่าระดับ 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ห้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 1.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในช่วงเดียวกันของปี 2566 โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดการก่อสร้างลดลงร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ในไตรมาสที่สามของปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัว ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง ส่วนการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายหมวดบริการ สินค้าไม่คงทน สินค้ากึ่งคงทน และการลดลงของการใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน

การลงทุนภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 2.5 ตามการลดลงของทั้งการลงทุนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดการก่อสร้าง

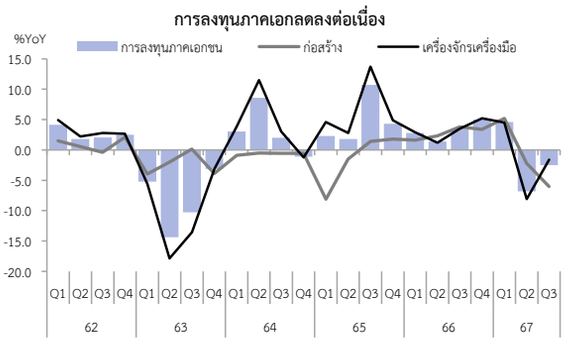

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ไตรมาสที่สามของปี 2567 มีมูลค่า 77,221 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.9 ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการส่งออก โดย**ดัชนีปริมาณการส่งออก** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการขยายตัวต่อเนื่องของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร ขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าส่งออก** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 ร้อยละ 1.3 โดยดัชนีราคาส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 5.9 และร้อยละ 0.7 ตามลำดับ **เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว** มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 7.5 ส่วน**การส่งออกในรูปของเงินบาท** มีมูลค่า 2,688 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 8.9 ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 220,129 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 4.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามปริมาณการส่งออกที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.6 ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ด้าน**การส่งออกในรูปเงินบาท** มีมูลค่า 7,861 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

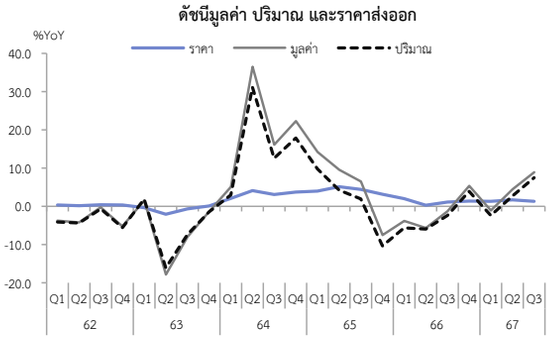

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

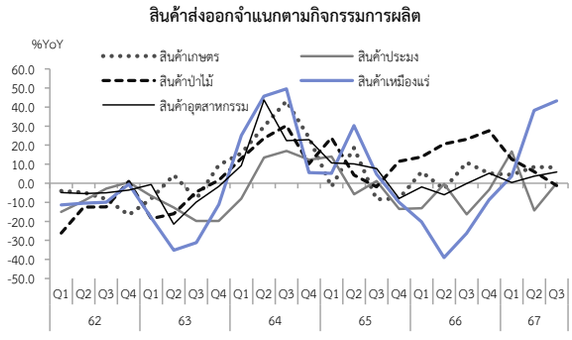

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 8.3 ตามการขยายตัวของดัชนีปริมาณและราคาส่งออก ที่ขยายตัวร้อยละ 2.2 และร้อยละ 5.9 ตามลำดับ สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลกที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ **ข้าว** เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2 ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของทั้งปริมาณและราคาส่งออก ร้อยละ 15.6 และร้อยละ 8.2 ตามลำดับ ตามการส่งออกไปยังตลาดอิรัก สหรัฐฯ เซเนกัล และเบนิน เป็นสำคัญ **ยาง** เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงร้อยละ 55.9 โดยปริมาณและราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.9 และร้อยละ 41.9 ตามลำดับ ตามการส่งออกไปยังตลาดจีน ญี่ปุ่น สหรัฐฯ และอินเดีย เป็นสำคัญ ขณะที่**ทุเรียน** ลดลงร้อยละ 18.1 ตามปริมาณและราคาส่งออกที่ลดลงร้อยละ 15.6 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการจากตลาดจีนปรับตัวลดลง **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 5.9 เร่งขึ้นจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการส่งออกร้อยละ 5.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดัชนีราคาส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 0.7 สำหรับ**สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัว** เช่น คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 146.5) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 46.5) อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 33.2) และอาหาร (ร้อยละ 10.2) เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการส่งออก**สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง** เช่น ยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 10.6) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 1.5) และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 1.2) เป็นต้น **ด้านมูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ขณะที่**สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 75.4 ตามการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป ขยายตัวร้อยละ 79.4 เป็นสำคัญ

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2566					2567			สัดส่วน
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q3/67 (%)
สินค้าเกษตร	**3.9**	**6.0**	**-3.0**	**10.8**	**5.3**	**4.5**	**8.5**	**8.3**	**7.1**
ข้าว	29.4	24.4	18.3	27.3	43.8	43.2	53.0	25.2	2.0
ยาง	-29.2	-37.7	-40.2	-33.8	6.5	24.9	37.3	55.9	1.8
ทุเรียน	28.1	218.9	19.6	87.8	-51.7	-53.2	-1.0	-18.1	1.0
ผลไม้อื่น ๆ	15.8	12.7	-7.3	42.3	18.6	11.6	-12.7	-13.5	1.1
สินค้าอุตสาหกรรม	**-0.9**	**-2.0**	**-6.1**	**-0.1**	**5.3**	**0.4**	**3.7**	**5.9**	**88.1**
อาหาร	-2.6	3.4	-8.8	-5.7	1.7	-7.2	1.5	10.2	7.6
- น้ำตาล	21.8	32.4	35.4	-0.4	16.1	-29.1	-26.3	-8.0	1.2
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	-7.2	-2.3	-10.8	-11.6	-3.7	9.0	8.2	27.0	1.1
- เป็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	-6.3	-5.6	-6.2	-11.2	-1.7	2.2	9.0	6.1	1.0
เครื่องดื่ม	1.9	-1.5	3.9	-1.2	6.9	11.5	4.3	11.1	1.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	-13.1	0.3	-12.3	-22.4	-18.9	-19.2	-10.5	27.4	2.1
อาหารสัตว์	-13.6	-20.9	-24.6	-10.3	4.0	20.3	33.8	24.3	1.0
อิเล็กทรอนิกส์	-3.6	-8.1	-6.1	-5.1	5.0	6.6	27.4	26.5	13.8
- คอมพิวเตอร์	97.6	19.2	205.5	51.6	184.0	172.5	147.9	146.5	1.4
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-24.2	-24.9	-29.6	-32.7	-5.0	-6.9	22.5	46.5	4.7
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	4.3	-0.2	2.9	16.4	-2.0	-11.3	-14.5	-15.8	2.9
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	12.9	17.6	14.0	11.7	9.9	24.3	58.5	33.2	4.3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	4.0	4.6	9.3	2.0	-0.0	-4.4	-5.3	-1.2	8.5
- เครื่องปรับอากาศ	-11.9	12.5	-5.1	-33.0	-28.8	-15.4	1.4	28.8	1.7
- ตู้เย็น	-6.7	-18.8	-19.1	-0.4	23.3	7.0	3.0	5.9	0.7
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	31.4	27.2	44.8	40.3	16.3	-0.7	-12.8	-17.4	2.5
ผลิตภัณฑ์โลหะ	-7.1	-14.4	-19.1	-4.2	14.6	21.8	4.6	8.0	5.2
ยานยนต์	10.4	10.5	7.0	19.4	4.9	-5.3	3.3	-10.6	14.2
- รถยนต์นั่ง	26.2	52.7	21.4	41.9	1.0	-3.8	23.7	45.8	3.9
- รถกระบะและรถบรรทุก	25.4	37.1	27.8	29.3	10.5	-15.8	15.2	-17.8	2.7
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	0.9	-8.3	-3.4	6.2	10.6	4.1	-0.6	3.6	6.7
เครื่องจักรและอุปกรณ์	-0.8	-0.6	-1.5	0.8	-1.9	-1.4	7.5	10.8	8.9
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	4.4	9.8	-29.8	2.3	91.0	25.8	-34.3	6.5	1.1
เครื่องประดับ	10.8	22.0	3.7	11.5	6.4	13.6	4.0	1.4	3.1
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-15.1	-21.8	-19.9	-13.6	-2.0	-4.8	-1.4	8.1	7.3
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	0.1	3.1	-29.4	-3.0	51.6	-3.9	-6.9	-1.5	3.4
สินค้าประมง	**-8.4**	**-13.2**	**-0.4**	**-16.4**	**-3.3**	**16.8**	**-14.2**	**0.1**	**0.5**
กุ้ง,ปู, กั้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	-11.2	8.7	-19.6	-7.4	17.3	-27.2	-4.9	0.2
ปลา	-12.8	-24.3	-16.1	-13.6	4.8	27.8	8.5	-0.2	0.1
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	**-11.5**	**-37.3**	**-8.0**	**-8.6**	**95.0**	**-25.2**	**15.7**	**75.4**	**3.2**
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	-15.6	-46.9	-1.3	-9.9	98.0	-16.0	11.8	79.4	3.1
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	**-0.8**	**-3.3**	**-5.8**	**0.3**	**6.4**	**-0.3**	**4.3**	**7.5**	**100.0**
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**-1.5**	**-3.8**	**-5.7**	**-1.3**	**5.4**	**-1.1**	**4.5**	**8.9**	**99.1**
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	**-1.2**	**-1.6**	**-5.8**	**-1.1**	**4.3**	**-0.6**	**4.3**	**7.5**	**96.1**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน กลุ่มประเทศ CLMV และ สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK นอกจากนี้ ตลาดสหราชอาณาจักร เกาหลีใต้ และไต้หวัน กลับมาขยายตัว โดยการส่งออกไปยัง**ตลาดสหรัฐฯ** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 14.8 ตามการส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นสำคัญ **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 2.5 ตามการส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และยางพารา เป็นสำคัญ **ตลาดอาเซียน (9)** ขยายตัวร้อยละ 8.1 ตามการส่งออกไปยังตลาดมาเลเซีย เวียดนาม และกัมพูชา เป็นสำคัญ **ตลาดสหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK** ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 15.4 ตามการส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นสำคัญ **ตลาดสหราชอาณาจักร** กลับมาขยายตัวในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 14.7 ตามการส่งออกไก่แปรรูป เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นสำคัญ **ตลาดเกาหลีใต้** กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 4.8 ตามการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง น้ำตาลทราย และยางพารา เป็นสำคัญ และ**ตลาดไต้หวัน** กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 3.4 ตามการส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ **สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง** อาทิ **ตลาดญี่ปุ่น** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 6.7 ตามการลดลงของการส่งออกไก่แปรรูป แผงวงจรไฟฟ้า และโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ในขณะที่การส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบยังเพิ่มขึ้น

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน กลุ่มประเทศ CLMV และสหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2566				2567				สัดส่วน Q3/67 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	**285,074**	**71,182**	**71,202**	**72,476**	**70,214**	**70,995**	**74,295**	**77,886**	**100.0**
(%YoY)	**-0.8**	**-3.3**	**-5.8**	**0.3**	**6.4**	**-0.3**	**4.3**	**7.5**	
สหรัฐอเมริกา	1.7	-3.7	-3.1	3.9	10.3	9.9	12.5	14.8	19.1
จีน	-0.7	-7.2	-0.5	4.4	0.4	-5.1	1.9	2.5	11.3
ญี่ปุ่น	-0.3	-0.3	-2.4	1.8	-0.15	-9.0	-5.9	-6.7	7.5
อาเซียน (9)	-6.8	-2.9	-15.0	-12.0	5.0	-0.6	3.1	8.1	22.8
- อาเซียน (5)*	-1.1	-1.0	-11.9	-4.2	16.1	-5.3	0.0	4.3	13.4
- CLMV**	-14.3	-5.6	-19.2	-21.8	-8.8	6.5	7.5	13.7	9.4
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร	-3.7	-1.2	-2.2	-8.0	-3.2	2.4	6.5	15.4	8.1
สหราชอาณาจักร	1.0	2.8	20.4	-0.4	-16.8	-10.5	-19.9	14.7	1.5
ตะวันออกกลาง (15)***	-0.4	14.5	-7.3	-5.2	-2.5	-3.7	8.4	15.0	3.9
- ซาอุดีอาระเบีย	32.4	47.8	25.2	40.7	19.3	4.3	19.9	-1.8	0.9
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	-3.8	17.2	-14.4	-14.9	0.3	0.0	11.8	14.2	1.2
ออสเตรเลีย	9.2	-9.0	15.4	11.8	19.4	24.8	0.2	-4.7	4.0
ฮ่องกง	10.0	-3.3	-9.5	34.8	25.8	23.5	5.1	-14.1	3.5
อินเดีย	-4.0	3.9	-19.4	1.6	1.3	-3.4	15.4	19.5	4.0
เกาหลีใต้	-5.2	-0.7	-10.1	-11.4	3.8	-7.5	-5.4	4.8	2.0
ไต้หวัน	2.0	-2.5	-7.3	5.4	15.1	-2.5	-1.4	3.4	1.6

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน อียิปต์ อิสราเอล อิรัก อิหร่าน จอร์แดน คูเวต เลบานอน โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย เยเมน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 71,448 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการนำเข้าในทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการส่งออกสินค้าและการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยปริมาณการนำเข้ารวมขยายตัวร้อยละ 9.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของปริมาณการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางร้อยละ 9.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และการขยายตัวในเกณฑ์สูงของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนร้อยละ 7.2 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 8.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 2,489 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 11.3 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การนำเข้าสินค้าคิดเป็นมูลค่า 207,207 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 5.2 โดยปริมาณนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 ขณะที่ราคานำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ส่วนการนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 7,401 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.9

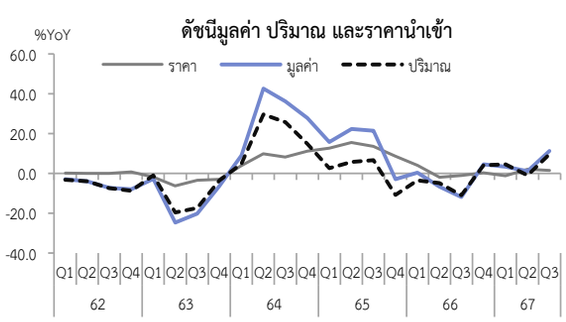

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

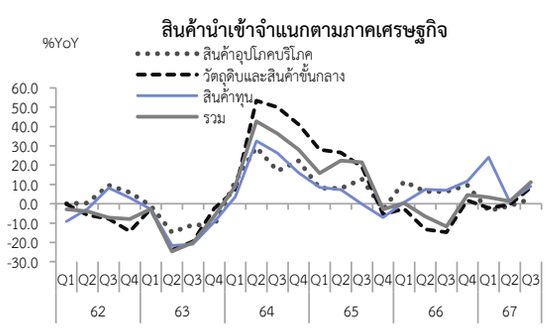

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าหมวดวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 8.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของปริมาณการนำเข้าร้อยละ 9.1 ขณะที่ราคานำเข้าปรับตัวลดลงร้อยละ 0.6 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน**เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 และร้อยละ 1.8 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน คอมพิวเตอร์ และหม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า เป็นต้น **และมูลค่าการนำเข้าหมวดอุปโภคบริโภค**กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 1.1 ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม ยาและเวชภัณฑ์ และสิ่งทอ เป็นต้น **ขณะที่มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 78.2 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ) และสินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ดที่ร้อยละ 107.0 และร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2566					2567			สัดส่วน
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q3/67 (%)
สินค้าอุปโภคบริโภค	**8.5**	**11.6**	**6.4**	**6.3**	**9.6**	**-3.6**	**-1.1**	**2.6**	**12.5**
- ไม่รวมยานพาหนะ	1.1	3.8	-1.9	-0.8	3.2	-0.4	4.3	10.7	11.8
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	2.0	0.9	0.8	0.2	5.9	3.7	5.6	17.6	2.9
โทรศัพท์มือถือ	-5.1	-4.8	-25.0	-3.6	11.7	-0.0	24.2	-2.1	1.3
ยาและเวชภัณฑ์	-10.0	-19.2	-9.7	0.8	-8.1	-7.5	-15.1	4.3	1.1
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	-7.4	1.8	-0.6	-12.9	-16.7	-13.6	-7.4	-3.1	1.0
สิ่งทอ	2.8	6.5	-3.6	0.3	8.3	5.7	6.3	4.9	1.0
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	**-7.8**	**-2.6**	**-13.3**	**-14.7**	**1.8**	**-2.1**	**-0.5**	**8.4**	**62.2**
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	-5.7	-4.1	-11.6	-8.8	3.2	-1.4	2.1	9.1	46.3
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.5	-0.8	-3.5	3.3	20.3	11.0	16.5	10.5	16.9
น้ำมันดิบ	-10.6	3.8	-23.9	-21.8	6.7	3.5	-0.4	17.1	10.9
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	-15.5	-10.5	-21.5	-20.6	-7.0	-4.1	0.1	11.8	8.8
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-16.6	-14.5	-26.7	-18.1	-2.5	-11.5	-1.3	16.7	8.1
ก๊าซธรรมชาติ	-9.1	-1.1	21.9	-41.0	7.4	-15.9	-32.8	-12.6	2.8
สินค้าทุน	**6.7**	**0.8**	**7.5**	**7.0**	**11.8**	**24.0**	**1.2**	**9.1**	**18.6**
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	3.9	1.8	2.3	6.3	5.2	2.5	1.8	6.0	16.8
เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน	-1.2	-4.1	1.3	-1.3	-0.7	-5.3	-3.9	8.2	7.6
หม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้าฯ	2.1	6.0	3.0	-0.2	-0.5	-0.4	9.3	16.8	2.0
คอมพิวเตอร์	56.1	-16.3	111.9	17.3	142.1	444.5	-4.6	50.0	1.8
อากาศยาน เรือ และแท่นฯ	19.1	18.5	-5.4	15.2	55.9	74.4	53.1	81.0	1.5
เครื่องชั่ง ตวง วัด	1.3	6.2	0.2	-1.6	0.7	-8.4	-9.2	0.7	1.2
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	**-22.5**	**-13.2**	**-13.3**	**-47.7**	**3.8**	**45.4**	**62.5**	**78.2**	**6.6**
ทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ)	-29.4	-24.2	-15.2	-55.5	2.5	95.5	90.2	107.0	5.4
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-1.4	8.6	-8.2	-12.4	7.5	-23.5	-6.4	12.1	1.3
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	**-4.2**	**-0.7**	**-7.8**	**-11.2**	**4.7**	**3.9**	**2.2**	**10.6**	**100.0**
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**-3.8**	**0.4**	**-6.6**	**-11.8**	**4.6**	**3.3**	**1.2**	**11.3**	**90.9**
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	**-2.7**	**1.1**	**-6.3**	**-8.8**	**4.7**	**1.3**	**-1.6**	**8.1**	**85.5**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า	2566					2567		
%YoY	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สินค้าอุปโภคบริโภค	5.7	7.0	4.0	4.1	7.6	-4.7	-3.1	-1.1
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-5.2	-3.7	-8.0	-11.4	3.9	0.6	-1.9	9.1
สินค้าทุน	6.3	-0.2	7.0	7.0	11.6	24.6	0.4	7.2
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	**-4.1**	**-3.6**	**-4.9**	**-10.9**	**4.2**	**4.6**	**-0.9**	**9.7**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2566					2567		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สินค้าอุปโภคบริโภค	2.6	4.3	2.3	2.1	1.9	1.2	2.1	3.8
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-2.6	1.2	-5.8	-3.7	-2.1	-2.7	1.5	-0.6
สินค้าทุน	0.4	1.0	0.4	0.0	0.2	-0.5	0.8	1.8
ดัชนีราคานำเข้ารวม	**0.4**	**4.1**	**-1.8**	**-1.0**	**0.4**	**-1.2**	**2.1**	**1.5**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 2 โดยเป็นผลจากราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 1.3 ส่งผลให้อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 97.8 ลดลงจากระดับ 98.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และระดับ 97.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และยังเป็นอัตราการค้าที่ต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 11

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 98.1 เทียบกับระดับ 97.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าร้อยละ 0.8

ดุลการค้าเกินดุล 5.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ดุลการค้า ในไตรมาสที่สามของปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 5.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าการเกินดุล 5.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาทในไตรมาสที่สามของปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 198.5 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 203.1 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 238.0 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 12.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 14.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 460.2 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 508.8 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราการค้า

%YoY	2566					2567		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
อัตราการค้า*	97.6	96.5	98.0	98.0	98.0	99.0	97.6	97.8
%YOY	0.8	-2.0	2.1	2.1	1.0	2.6	-0.4	-0.2

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ลดลงร้อยละ 0.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยในหลายพื้นที่ และความผันผวนของสภาพภูมิอากาศในช่วงเปลี่ยนผ่านจากสภาวะเอลนีโญ (El Niño) ไปสู่สภาวะลานีญา (La Niña) โดยในไตรมาสนี้ การผลิตสินค้าเกษตรในหมวดพืชสำคัญหลายรายการปรับตัวลดลง อาทิ ข้าวเปลือก ยางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในขณะที่หมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ตามการเพิ่มขึ้นของโคเนื้อ ไก่เนื้อ และสุกร เป็นสำคัญ และหมวดประมงกลับมาขยายตัว โดยการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) **ข้าวเปลือก** ลดลงร้อยละ 4.7 (2) **ยางพารา** ลดลงร้อยละ 0.4 และ (3) **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** ลดลงร้อยละ 0.6 อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 4.1) โคเนื้อ (ร้อยละ 7.8) ไก่เนื้อ (ร้อยละ 6.5) สุกร (ร้อยละ 33.9) มันสำปะหลัง (ร้อยละ 2.5) และกุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 0.3) ตามลำดับ ในขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าเกษตร**เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ (1) **ยางพารา** เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.4 (2) **กลุ่มไม้ผล** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 ตามการเพิ่มขึ้นของไม้ผลสำคัญ ๆ โดยเฉพาะ**สับปะรด** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.2) (3) **ปาล์มน้ำมัน** เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 (4) **กุ้งขาวแวนนาไม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.8 และ (5) **ไข่ไก่คละ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ราคาปรับตัวลดลง เช่น มันสำปะหลัง (ร้อยละ 31.9) ไก่เนื้อ (ร้อยละ 6.1) และข้าวเปลือก (ร้อยละ 2.1) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**รายได้เกษตรกรโดยรวม**ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.7

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 และรายได้เกษตรกรโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2

GDP สาขาเกษตรกรรมฯ ปรับลดลงต่อเนื่อง ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สาม ส่งผลให้รายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่อง

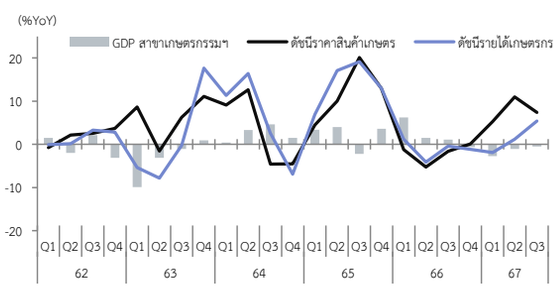

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้น 3 รายการ ได้แก่ ยางพารา อ้อย และปาล์มน้ำมัน ในขณะที่ มันสำปะหลัง และข้าวเปลือกปรับตัวลดลง

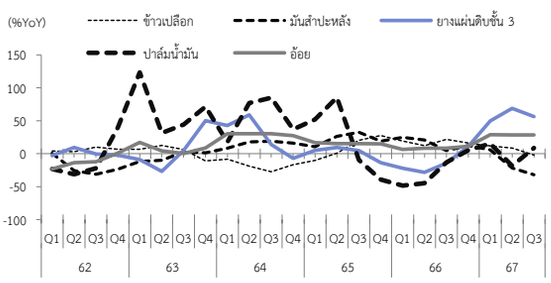

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ สาขาการขนส่งขยายตัวต่อเนื่อง สาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ขณะที่สาขาเกษตรกรรมปรับตัวลดลงต่อเนื่อง

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 0.5 ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลผลิตสินค้าเกษตรส่งผลให้รายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่อง

ผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในปี 2567 ต่อภาคเกษตร

ในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2567 ประเทศไทยต้องเผชิญกับสภาพอากาศแปรปรวนและได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุม และพายุไต้ฝุ่นยางิซึ่งทำให้มีฝนตกหนักและนำไปสู่สถานการณ์อุทกภัยในภูมิภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ประกอบกับฝนตกสะสมทั้งประเทศตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567 ทำให้มีปริมาณน้ำสูงกว่าปกติ ทั้งนี้ จากข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมจัดเก็บโดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (GISTDA) ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567[1] พบว่ามีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยจำนวน 3.54 ล้านไร่ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.10 ของประเทศไทย[2] ครอบคลุมพื้นที่ใน 52 จังหวัด[3]

[1] เป็นข้อมูลทางภาพถ่ายทางอากาศจากดาวเทียมที่พาดผ่านประเทศไทย อาทิ Sentinel-1A, TDX1, Theos-2, Radasat-2, TanDEM-X, ALOS-2, Pleiades-1A, และ Gaofen-3

[2] จากข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงมหาดไทย กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมแผนที่ทหาร สังกัดกองบัญชาการกองทัพไทย ประเทศไทยมีพื้นที่ทั้งสิ้น 320.67 ล้านไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 102.14 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.85) พื้นที่เกษตรกรรม จำนวน 147.73 (ร้อยละ 46.06) และพื้นที่นอกเกษตรกรรม จำนวน 70.83 (ร้อยละ 22.09)

ผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในปี 2567 ต่อภาคเกษตร (ต่อ)

สรุปผลกระทบความเสียหาย	ปี 2554	ปี 2565	ปี 2567 (11 พ.ย. 67)
พื้นที่ประสบอุทกภัย (จังหวัด)	77	66	52
พื้นที่น้ำท่วมจากข้อมูลดาวเทียม (Gistda)	15,996,151	5,331,739	3,540,178
คิดเป็นร้อยละ	4.99	1.66	1.10
ด้านพืช			
เกษตรกร (ราย)	1,299,668	649,807	130,420
รวมพื้นที่ (ไร่)	12,751,937	5,510,061	982,170
ข้าว (ไร่)	10,079,708	3,611,514	878,195
พืชไร่และพืชผัก (ไร่)	1,876,310	1,809,822	93,055
ไม้ผล ไม้ยืนต้น และอื่น ๆ (ไร่)	795,919	88,725	10,920
ด้านประมง			
เกษตรกร (ราย)	132,726	30,350	8,874
รวมพื้นที่ (ไร่)	272,052	45,988	8,740
กระชัง/บ่อซีเมนต์ (ตรม.)	300,739	54,580	8,261
ด้านปศุสัตว์			
เกษตรกร (ราย)	254,670	90,432	1,416
รวมสัตว์ (ตัว)	30,317,232	8,595,491	120,796
สัตว์ปีก (ตัว)	29,541,550	8,212,554	120,064
สุกร (ตัว)	337,723	60,422	607
แพะ แกะ (ตัว)	43,505	29,147	45
โค กระบือ (ตัว)	394,454	293,368	125

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

พื้นที่ 52 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ปี 2567
(ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567)

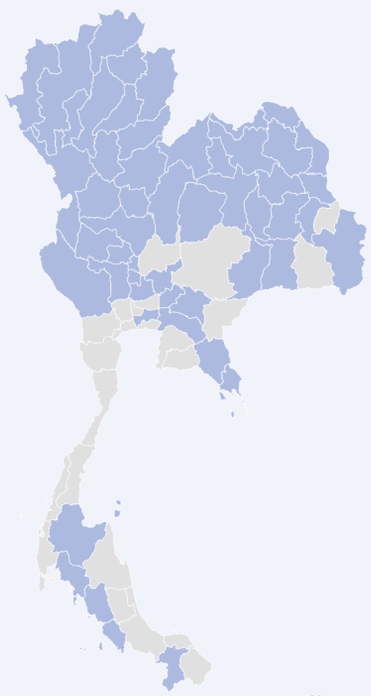

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงมหาดไทย กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมแผนที่ทหาร สังกัดกองบัญชาการกองทัพไทย

เมื่อพิจารณาผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยที่สร้างความเสียหายต่อภาคเกษตร โดยอาศัยข้อมูลจากศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567 แสดงให้เห็นว่า ในไตรมาสที่สามของปี 2567 มีเกษตรกรและพื้นที่ภาคการเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย แบ่งเป็น **หมวดพืช** เกษตรกรได้รับผลกระทบ 130,420 ราย พื้นที่ได้รับผลกระทบ 0.98 ล้านไร่ **หมวดประมง** เกษตรกรได้รับผลกระทบ 8,874 ราย พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับผลกระทบ 8,740 ไร่ กระชัง 8,261 ตรม. และ**หมวดปศุสัตว์** เกษตรกรได้รับผลกระทบ 1,416 ราย สัตว์ได้รับผลกระทบ 120,796 ตัว โดยพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในปี 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 11 พ.ย. 2567) พบว่า มีทั้งสิ้น 3.54 ล้านไร่ น้อยกว่าพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 77.9 (15.96 ล้านไร่) ในปี 2554 และ ร้อยละ 33.6 (5.33 ล้านไร่) ในปี 2565

และหากพิจารณาถึงผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยที่สร้างความเสียหายต่อภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 8.65 ต่อ GDP) พบว่า มีมูลค่าความเสียหายประมาณ 2,061 ล้านบาท โดย 5 จังหวัดที่ได้รับเสียหายสูงสุด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย (328.59 ล้านบาท) จังหวัดหนองคาย (201.17 ล้านบาท) จังหวัดนครพนม (144.90 ล้านบาท) จังหวัดพะเยา (130.21 ล้านบาท) และจังหวัดสกลนคร (110.85 ล้านบาท) พืชผลที่ได้รับความเสียหาย ได้แก่ 1. พืชไร่ อาทิ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และ 2. พืชไม้ยืนต้นและไม้ผล อาทิ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และลำไย เป็นสำคัญ[4]

10 จังหวัดที่ได้รับความเสียหายสูงสุดจากอุทกภัย เทียบกับพื้นที่เกษตรกรรมที่ได้รับความเสียหาย

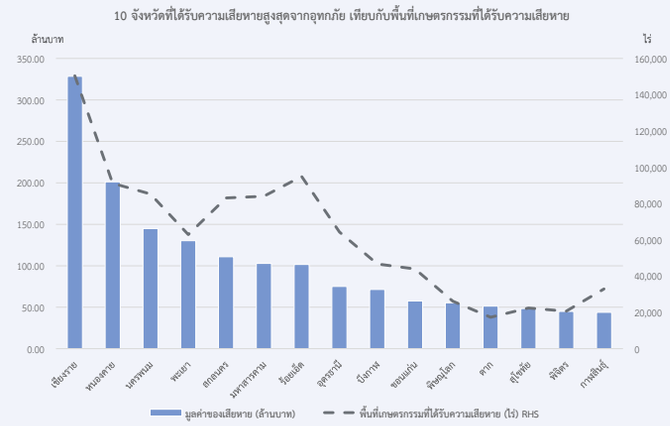

ที่มา: ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประมวลผลโดย สศช.

ปริมาตรน้ำใช้การ ณ ต้นเดือน ใน 36 เขื่อนทั่วประเทศ เดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน 2567

ปริมาตรน้ำใช้ได้จริงรายเดือน เทียบกับปีก่อนหน้า

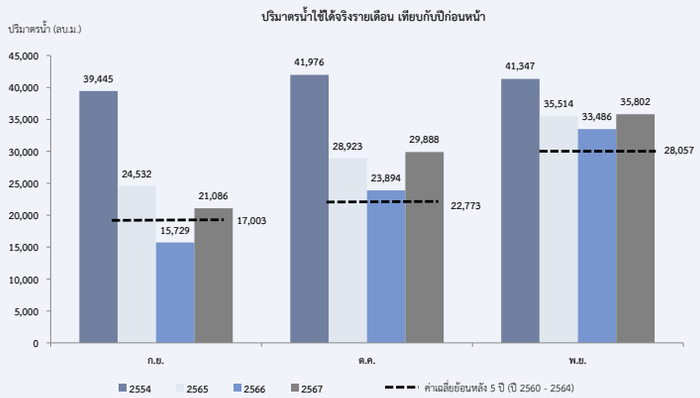

หมายเหตุ*: รนก. หมายถึง ระดับน้ำเก็บกักของอ่างฯ

ที่มา: สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) ประมวลผลโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

[3] 52 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก นครสวรรค์ น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด นครนายก ปราจีนบุรี กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง กระบี่ ตรัง ยะลา สตูล และสุราษฎร์ธานี

[4] ประมวลผลจากข้อมูลพื้นที่ความเสียหายสิ้นเชิงจากศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ วันที่ 13พฤศจิกายน 2567

ผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในปี 2567 ต่อภาคเกษตร (ต่อ)

ในขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาสถานการณ์ปริมาตรน้ำในเขื่อน ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2567 มีปริมาตรน้ำกักเก็บอยู่ที่ระดับ 59,341 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 83.66 ของระดับน้ำเก็บกักของอ่างเก็บน้ำทั้งหมด (น้อยกว่าปริมาตรน้ำปี 2554 ที่อยู่ที่ร้อยละ 91.88) และปริมาณฝนสะสมรวมทั้งประเทศอยู่ที่ระดับ 1,478.0 มม. (น้อยกว่าฝนสะสมปี 2554 ที่อยู่ระดับ 1,947.9 มม.) อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์เอนโซยังคงสภาวะเป็นลานีญาต่อเนื่องไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ปี 2568 ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณฝนในช่วงที่เหลือของปี 2567 มีแนวโน้มสูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ และจะกลับเข้าสู่สถานการณ์ปกติประมาณเดือนมีนาคม 2568

ดังนั้น ภาครัฐจึงควรเตรียมความพร้อมสำหรับแนวทางในการรับมือกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในช่วงที่เหลือของปี 2567 และในช่วงต้นปี 2568 โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การยกระดับประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบการเตือนภัยให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติต่าง ๆ อาทิ คันกั้นน้ำ ทำนบ ผนังกั้นน้ำ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการระบายน้ำทั้งในเขตพื้นที่ชลประทาน และนอกเขตพื้นที่ชลประทาน ควบคู่ไปกับการให้ความรู้แก่เกษตรกรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ของความแปรปรวนด้านสภาพภูมิอากาศ และเข้าถึงหลักการใช้น้ำในการเพาะปลูกอย่างถูกต้อง ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผลจากความเสี่ยงของสภาพอากาศ

สาขาอุตสาหกรรม: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก และกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ โดยในไตรมาสนี้ ดัชนี**การผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาสโดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 1.7) ขยายตัวตามความต้องการแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ของประเทศคู่ค้าสำคัญ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 10.9) เป็นผลมาจากความต้องการอุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูลแบบถาวร (Hard Disk Drive :HDD) เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลภายในศูนย์ข้อมูล (Data Center) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 12.4) โดยเฉพาะเครื่องปรับอากาศ และการผลิตสัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง (ร้อยละ 37.4) ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง เช่น การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสดแช่เย็น หรือแช่แข็ง (ลดลงร้อยละ 6.8) และดัชนี**การผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 6.1) และการผลิตน้ำมันปาล์ม (ร้อยละ 12.9) ตามปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เข้าสู่โรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติ อย่างไรก็ตาม การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ และการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานลดลงร้อยละ 11.5 และร้อยละ 7.4 ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนี**การผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 16.4) ตามการผลิตรถยนต์นั่งเพื่อการพาณิชย์และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลลดลงร้อยละ 25.0 และลดลงร้อยละ 10.3 ตามลำดับ และการผลิตจักรยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 12.7) อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (ร้อยละ 8.7) และการผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า และอุปกรณ์ควบคุมและจ่ายไฟฟ้า (ร้อยละ 29.6)

สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิต**ในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.29 สูงกว่าร้อยละ 57.79 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 58.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 87.98) การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 84.09) และการฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีกสด แช่เย็น หรือแช่แข็ง (ร้อยละ 81.92) ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 11 รายการ ที่สำคัญ เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 49.15) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 43.34) และการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 48.88) เป็นต้น

สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการกลับมาขยายตัวของกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก และการขยายตัวต่อเนื่องของกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ ในขณะที่กลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30-60 ลดลงต่อเนื่อง

อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.29 สูงกว่าร้อยละ 57.75 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 58.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 0.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.82 เทียบกับร้อยละ 60.37 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

GDP สาขาอุตสาหกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า

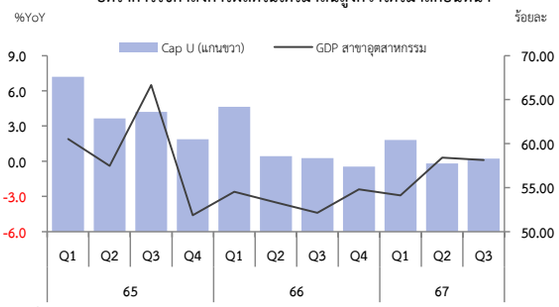

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสที่สามของปี 2567
มีจำนวน 3.57 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.6

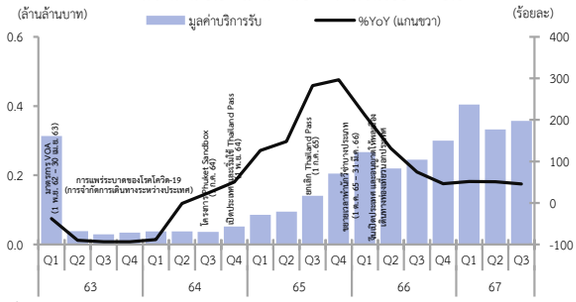

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 8.4 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวของการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยในไตรมาสนี้ **มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 8.588 ล้านคน** (คิดเป็นร้อยละ 93.22 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) **เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1** ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 26.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.815 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 21.14) มาเลเซีย 1.307 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.21) อินเดีย 0.496 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.78) เกาหลีใต้ 0.448 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.21) และญี่ปุ่น 0.292 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.40) ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขยายระยะเวลาการดำเนินมาตรการยกเว้นวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวในหลายประเทศ และมาตรการให้สิทธิ Visa on Arrival ประกอบกับการมีวันหยุดยาวในหลายประเทศ สำหรับ**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว**[1] **ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 3.57 แสนล้านบาท** (คิดเป็นร้อยละ 78.76 ของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) **เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.6** ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 51.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 63.337 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวร้อยละ 6.6** เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 13.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากช่วงวันหยุดยาวหลายช่วง ประกอบกับการดำเนินมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวระยะเร่งด่วน (Quick Win) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านงานเทศกาลและงานประจำปีในแต่ละจังหวัด จังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 3.874 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 6.12) กาญจนบุรี 3.678 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.81) ประจวบคีรีขันธ์ 2.503 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.95) เพชรบุรี 2.404 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.79) และพระนครศรีอยุธยา 2.100 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.32) สำหรับ**รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย**[2] **ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.25 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8** เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 16.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 12.33) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 5.23) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 4.09) สุราษฎร์ธานี (สัดส่วนร้อยละ 3.60) และกาญจนบุรี (สัดส่วนร้อยละ 3.58) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและมูลค่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว**[3] **อยู่ที่ 5.82 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.8** เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 34.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพักใน**

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 8.4 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวจากการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย)

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 5.82 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.8

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 68.60 ต่ำกว่าร้อยละ 69.92 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 66.16 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

[1] มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

[2] รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

[3] รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

ไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 68.60 ต่ำกว่าร้อยละ 69.92 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 66.16 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 9.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 26.089 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.1 และมูลค่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1.093 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.5 เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 0.703 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.6 ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 1.796 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.5 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.26 สูงกว่าร้อยละ 67.78 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีรวมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 26.3 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 17.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะร้านเครื่องประดับ ร้านขายปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และร้านขายปลีกสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ และหมวดการขายปลีกบนแผงลอยและตลาด (2) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 12.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดของการขายส่งเครื่องใช้ในครัวเรือนและหมวดเครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นสำคัญ ในขณะที่ (3) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 11.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 10.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงในทุกหมวด อาทิ หมวดการขายยานยนต์ หมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ หมวดการขายจักรยานยนต์ และหมวดการขายการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวเนื่อง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ร้อยละ 9.0 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของบริการขนส่งในทุกประเภททั้งบริการขนส่งทางอากาศ ทางบกและท่อลำเลียง และทางน้ำ

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: ขยายตัวร้อยละ 9.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของบริการขนส่งทางอากาศ และการขยายตัวต่อเนื่องของบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เป็นสำคัญ โดยในไตรมาสนี้ บริการขนส่งเพิ่มขึ้นทุกประเภท ประกอบด้วย **(1) บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงร้อยละ 28.9 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 22.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของปริมาณการขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้าทางอากาศ **(2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 5.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลและก๊าซปิโตรเลียมเหลว ปริมาณผู้โดยสารรถไฟฟ้า จำนวนรถบรรทุก และปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน และ **(3) บริการขนส่งทางน้ำ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวของดัชนีปริมาณตู้สินค้าและปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำของไทย สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยบริการขนส่งขยายตัวร้อยละ 8.8 ประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 26.2 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 5.6 และบริการขนส่งทางน้ำขยายตัวร้อยละ 3.7 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 10.9 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 10.8

สาขาการก่อสร้าง: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างภาครัฐ ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง โดยในไตรมาสนี้ **การก่อสร้างภาครัฐ**ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 33.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 49.4 ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน และโครงการพัฒนาทางและสะพาน โครงข่ายทางหลวงชนบทสนับสนุนด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 2.5 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2 (กฟภ.) และโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูนราษฎร์บูรณะ (รฟม.) ตามลำดับ ในขณะที่**การก่อสร้างภาคเอกชน**ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภท รวมทั้งการก่อสร้างอาคารที่มิใช่ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะอาคารพาณิชย์ และการก่อสร้างอื่น ๆ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างและพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้าง สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**เพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 4.1) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 3.4) หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ร้อยละ 4.6) และหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.2) เป็นสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ หมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 2.1) และหมวดสุขภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 3.4) เป็นต้น

สาขาการก่อสร้างกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 15.5 ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ และหมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา เป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 สาขาการก่อสร้างลดลงร้อยละ 2.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการก่อสร้างภาครัฐลดลงร้อยละ 2.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลลดลงร้อยละ 5.5 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 1.4

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ส่วนอัตราการว่างงานลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สามของปี 2567 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 40.04 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 36.69 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 91.62) ลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 3.35 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 8.38) เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ผู้มีงานทำภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 30.50) ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.4 สอดคล้องกับการลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น ข้าวเปลือก กลุ่มไม้ผล กุ้งขาวแวนนาไม มันสำปะหลัง และยางพารา เป็นต้น ในขณะที่**ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 69.50) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 1.4 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาพักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้าง เป็นสำคัญ ส่วนสาขาอุตสาหกรรม และสาขาขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ปรับตัวลดลง สำหรับ**อัตราการว่างงาน**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.02 ต่ำกว่าร้อยละ 1.07 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 0.99 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**ผู้ว่างงานเฉลี่ย**จำนวน 4.14 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.29 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.01 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ตามการปรับตัวลดลงต่อเนื่องของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.02 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ย 9 เดือนแรกของปี 2567 ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.2 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตรเป็นสำคัญ และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.03

ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.1 ตามการลดลงของผู้มีงานทำภาคเกษตร
อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.02

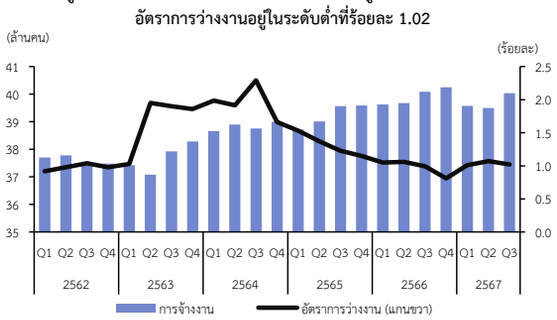

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

จำนวนผู้ประกันตนภาคบังคับ 12.1 ล้านคน
และสัดส่วนผู้ใช้บริการกรณีว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.93

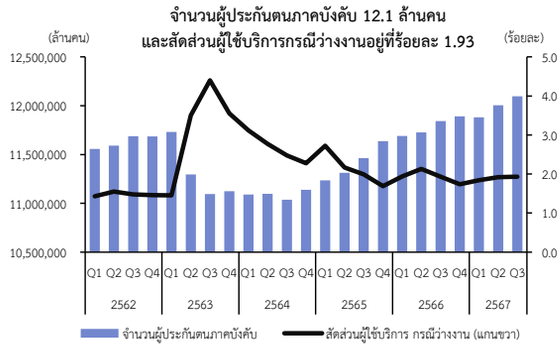

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	สัดส่วน Q3/67	2566					2567		
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ผู้มีงานทำรวม	100.00	1.8	2.4	1.7	1.3	1.7	-0.1	-0.4	-0.1
- ภาคเกษตร	30.50	1.2	1.6	-0.2	2.0	1.0	-5.7	-5.0	-3.4
- นอกภาคเกษตร	69.50	2.0	2.7	2.5	1.0	2.0	2.2	1.5	1.4
อุตสาหกรรม	15.45	0.1	0.4	0.3	0.6	-2.3	0.7	2.2	-1.4
ก่อสร้าง	5.39	2.1	-1.8	6.0	2.9	3.1	5.0	1.5	0.7
สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ	16.75	1.8	4.4	0.5	-0.2	3.8	-0.4	0.2	-0.8
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.42	9.3	8.2	11.7	8.3	8.0	10.6	4.9	6.1
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.45	40.28	40.31	40.53	40.67	40.23	40.18	40.48
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.92	39.63	39.68	40.09	40.25	39.58	39.50	40.04
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.40	0.42	0.43	0.40	0.33	0.41	0.43	0.41
อัตราการว่างงาน (%)		0.98	1.05	1.06	0.99	0.81	1.01	1.07	1.02

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่ใกล้เคียงไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สามของปี 2567 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 6.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33** ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.93 ใกล้เคียงกับร้อยละ 1.92 ในไตรมาสก่อนหน้า และเท่ากับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**จำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33** เฉลี่ยจำนวน 2.33 แสนคน สูงกว่าจำนวน 2.30 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าจำนวน 2.29 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 14 ร้อยละ 0.8 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) ในขณะที่ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.93 ใกล้เคียงกับร้อยละ 1.92 ในไตรมาสก่อนหน้า และเท่ากับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2566					2567		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33)[1/]	11,891	11,689	11,725	11,842	11,891	11,883	12,006	12,096
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39)[2/]	1,798	1,866	1,850	1,826	1,798	1,770	1,740	1,716
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40)[3/]	10,958	10,911	10,935	10,957	10,958	10,980	10,996	11,004
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	**24,647**	**24,466**	**24,511**	**24,625**	**24,647**	**24,634**	**24,742**	**24,816**
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	207	227	250	229	207	218	231	233
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	**1.74**	**1.94**	**2.13**	**1.93**	**1.74**	**1.84**	**1.92**	**1.93**

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: [1/] ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

[2/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

[3/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 (กรกฎาคม - กันยายน 2567) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 782,425.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.0 โดยเป็นผลมาจาก (1) การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 129.2 เนื่องจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีการนำส่งเงินปันผลระหว่างกาลปี 2567 ล่วงหน้า จากปกติที่มีกำหนดนำส่งในช่วงเดือนตุลาคม (2) การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 สอดคล้องกับการนำเข้าและการบริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้น (3) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.6 เนื่องจากการนำส่งค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมย่าน 900 MHz ของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นสำคัญ (4) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.9 และ (5) การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 จากผลประกอบการของภาคธุรกิจที่ปรับตัวดีขึ้น

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิ ในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 ตามการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจและส่วนราชการอื่นที่เพิ่มขึ้น

รวมทั้งปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 2,792,910.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าร้อยละ 4.7 แต่ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ 0.1 โดยภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) ภาษีรถยนต์ ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 35.8 เนื่องจากการลดลงของปริมาณการจำหน่ายรถกระบะ และรถอเนกประสงค์ที่มีพื้นฐานและดัดแปลงมาจากรถกระบะ (Pick-Up Passenger Vehicle: PPV) และมาตรการลดอัตราภาษีรถยนต์ไฟฟ้าลงร้อยละ 80 เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (2) ภาษีเงินได้นิติบุคคล ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 3.4 โดยมีสาเหตุจากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีหรือรอบ 6 เดือน (ภ.ง.ด. 51) และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด. 53) (3) ภาษีสรรพสามิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 11.7 เนื่องจากมีการปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซลและน้ำมันเบนซิน[4] ขณะที่รายได้ที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) รายได้นำส่งของรัฐวิสาหกิจ สูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 25.4 และ (2) รายได้นำส่งของส่วนราชการอื่น สูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 8.8 เนื่องจากการนำส่งเงินเหลือจ่ายจากเงินกู้ พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2564 และการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล

ปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 2.792 ล้านล้านบาท *ต่ำกว่าประมาณการร้อยละ 0.1*

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 849,007.8 ล้านบาท[5] เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.0 ประกอบด้วย **การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567** จำนวน 736,888.3 ล้านบาท[6] เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12.6 จำแนกเป็น (1) รายจ่ายประจำ จำนวน 557,579.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.1 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 19.9 เทียบกับร้อยละ 20.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 31.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (2) รายจ่ายลงทุน จำนวน 179,308.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 39.3 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 26.3 เทียบกับร้อยละ 20.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 25.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายในหมวดครุภัณฑ์

การใช้จ่ายของรัฐบาล *ในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 เนื่องจากการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี*

---

[4] วันที่ 20 กันยายน - 31 ธันวาคม 2566 ลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซล 2.50 บาทต่อลิตร
วันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 - 31 มกราคม 2567 ลดอัตราภาษีน้ำมันเบนซิน 1 บาทต่อลิตร
วันที่ 20 มกราคม - 19 เมษายน 2567 ลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซล 1 บาทต่อลิตร

[5] การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และ (4) เงินกู้ พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19ฯ

[6] ไม่รวมงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ จำนวน 122,000 ล้านบาท

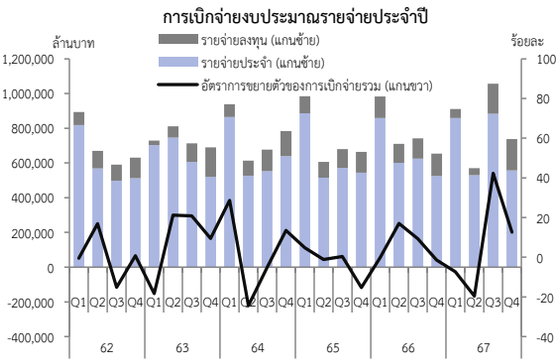

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 28 ตุลาคม 2567

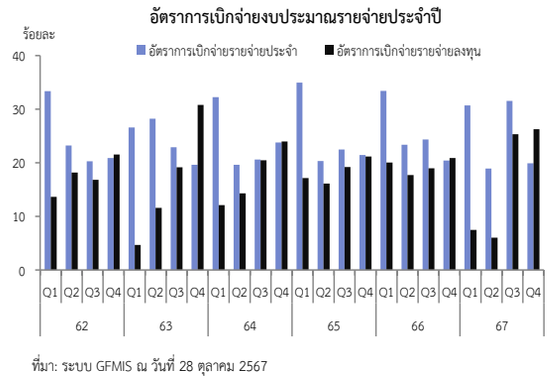

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 28 ตุลาคม 2567

การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 34,202.7 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 19.6 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 21.4 สำหรับ**การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) จำนวน 87,547.6 ล้านบาท[7] ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 8.2 โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการเบิกจ่ายของการรถไฟแห่งประเทศไทย และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ เป็นสำคัญ ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย และการประปานครหลวง ในส่วนของ**การเบิกจ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019** (พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19ฯ) จำนวน 8.0 ล้านบาท

ในปีงบประมาณ 2567 ***การใช้จ่ายของรัฐบาล*** *เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 จากการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ*

ในปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 3,764,374.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.1 โดย **(1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567** จำนวน 3,273,958.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 94.1 ต่ำกว่าร้อยละ 97.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) โดยมีการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จำนวน 2,829,320.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 101.1 เทียบกับร้อยละ 101.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน จำนวน 444,637.7 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 7.0 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 65.2 ต่ำกว่าร้อยละ 77.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) **(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี** จำนวน 146,429.7 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 15.8 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 91.4 สูงกว่าร้อยละ 91.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) **(3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** ซึ่งรวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ จำนวน 379,681.2 ล้านบาท[8] เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟแห่งประเทศไทย และการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และ **(4) พ.ร.ก. กู้เงินโควิด-19ฯ** จำนวน 19.5 ล้านบาท

ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 ***หนี้สาธารณะคงค้างอยู่ที่ร้อยละ 63.3 ของ GDP*** *เทียบกับร้อยละ 63.4 ในไตรมาสก่อนหน้า*

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 มีมูลค่าทั้งสิ้น 11,627,853.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 63.3 ของ GDP ลดลงจากร้อยละ 63.4 ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2567 โดยหนี้สาธารณะ ประกอบด้วยเงินกู้ภายในประเทศ 11,505,765.8 ล้านบาท (ร้อยละ 99.0 ของหนี้สาธารณะ) และเงินกู้จากต่างประเทศ 122,087.7 ล้านบาท (ร้อยละ 1.0 ของหนี้สาธารณะ) ทั้งนี้ แบ่งเป็น หนี้ของรัฐบาล 10,259,126.2 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,066,825.8 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 189,252.9 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 112,648.6 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.2 ร้อยละ 9.2 ร้อยละ 1.6 และร้อยละ 1.0 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

[7] รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 9,638.9 ล้านบาท

[8] รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 35,714.2 ล้านบาท

ฐานะการคลัง ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 105,656 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 14,947 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 154,830 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดสุทธิ 64,121 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2567 จำนวน 449,980 ล้านบาท ส่งผลให้ฐานะเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 รวมทั้งสิ้น 514,101 ล้านบาท

เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 อยู่ที่ 514,101 ล้านบาท

รวมทั้งปีงบประมาณ 2567 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 750,676 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 142,721 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 583,000 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 24,955 ล้านบาท

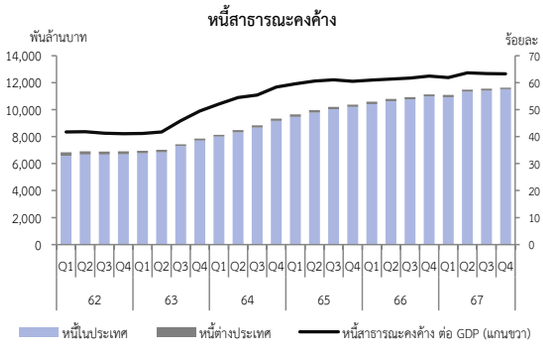

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

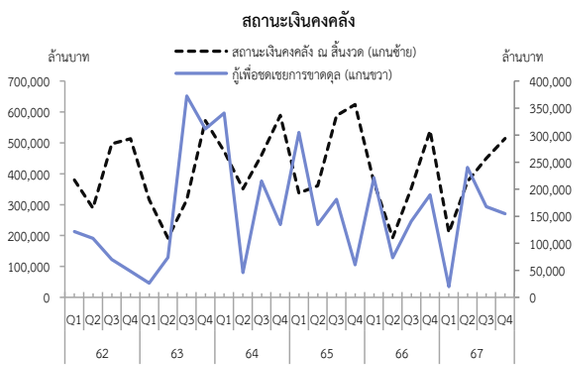

ที่มา: กระทรวงการคลัง

มาตรการการเงินการคลัง ปี 2567 และปี 2568

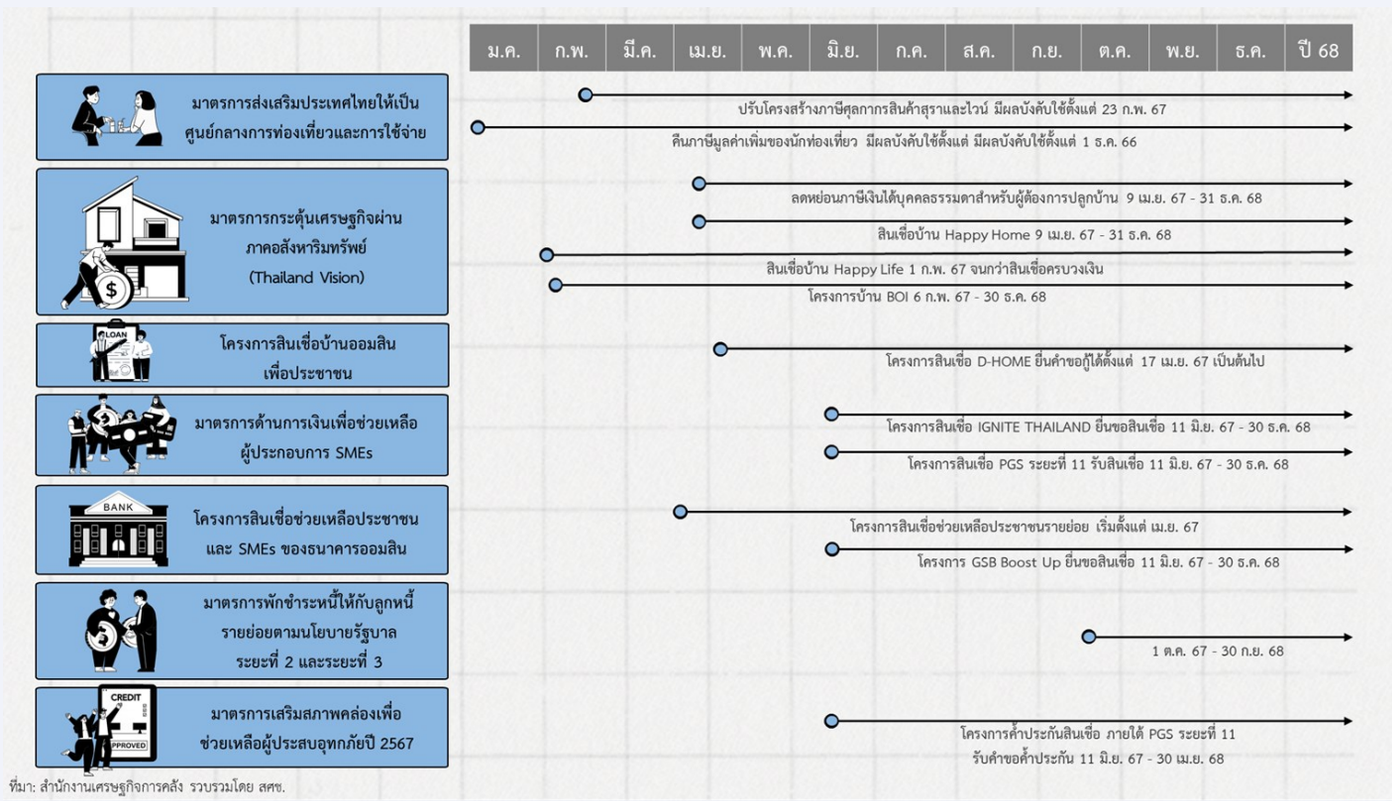

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวบรวมโดย สศช.

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยทรงตัวที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี

ในไตรมาสที่สามของปี 2567 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมวันที่ 21 สิงหาคม 2567 มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.50 ต่อปี โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับปัจจุบันสอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเข้าสู่ศักยภาพและการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและการเงินในระยะยาว **ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางในภูมิภาค ได้แก่ เกาหลีใต้ อินเดีย เวียดนาม และมาเลเซีย** ที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม ขณะที่ธนาคารกลางอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ด้านธนาคารกลางจีนคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่ปรับลดอัตราส่วนการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะกลาง (MLF) และอัตราดอกเบี้ย Reverse Repo เพื่อเพิ่มสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ **สำหรับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลักส่วนใหญ่ดำเนินนโยบายทางการเงินในทิศทางผ่อนคลายลง** อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ สหภาพยุโรป อังกฤษ และแคนาดา ที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายหลังจากอัตราเงินเฟ้อเริ่มกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย ขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่นปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 0.25 เพื่อลดแรงกดดันจากเงินเฟ้อ

ธนาคารแห่งประเทศไทยคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม สอดคล้องกับประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค ขณะที่ประเทศเศรษฐกิจหลักส่วนใหญ่ผ่อนคลายนโยบายการเงินต่อเนื่อง

ในเดือนตุลาคม 2567 เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2567 กนง. มีมติ 5 ต่อ 2 เสียง ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 0.25 เป็นครั้งแรกในรอบ 53 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2563 เพื่อบรรเทาภาระหนี้ภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงโดยไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ พร้อมทั้งส่งสัญญาณว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันมีความเป็นกลางและสอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับทิศทางนโยบายการเงินของทั้งประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาค อาทิ สหภาพยุโรป แคนาดา จีน ฟิลิปปินส์ และเกาหลีใต้

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ)	2565	2566					2567						
ณ สิ้นงวด	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
สหรัฐฯ	4.25-4.50	5.25-5.50	4.75-5.00	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.75-5.00
สหภาพยุโรป	2.50	4.50	3.50	4.00	4.50	4.50	4.50	4.25	3.65	4.25	4.25	3.65	3.40
อังกฤษ	3.50	5.25	4.25	5.00	5.25	5.25	5.25	5.25	5.00	5.25	5.00	5.00	5.00
แคนาดา	4.25	5.00	4.50	4.75	5.00	5.00	5.00	4.75	4.25	4.50	4.50	4.25	3.75
ไทย	1.25	2.50	1.75	2.00	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25
รัสเซีย	7.50	16.00	7.50	7.50	13.00	16.00	16.00	18.00	19.00	18.00	18.00	19.00	21.00
อินโดนีเซีย	5.50	6.00	5.75	5.75	5.75	6.00	6.00	6.25	6.00	6.25	6.25	6.00	6.00
จีน	3.65	3.45	3.65	3.55	3.45	3.45	3.45	3.35	3.35	3.35	3.35	3.35	3.10
บราซิล	13.75	11.75	13.75	13.75	12.75	11.75	10.75	10.50	10.75	10.5	10.5	10.75	10.75
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	0.10	0.10	0.25	0.10	0.25	0.25	0.25
ฟิลิปปินส์	5.50	6.50	6.25	6.25	6.25	6.50	6.5	6.5	6.25	6.50	6.25	6.25	6.00
เกาหลีใต้	3.25	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.25
อินเดีย	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50
ออสเตรเลีย	3.10	4.35	3.60	4.10	4.10	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35
นิวซีแลนด์	4.25	5.50	4.75	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50	5.50
เวียดนาม	4.50	3.00	3.50	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	2.75	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2567

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ระดับเดิม โดยในไตรมาสที่สามของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ไว้ที่ร้อยละ 1.65 ร้อยละ 1.58 และร้อยละ 1.73 ตามลำดับ และคงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) ไว้ที่ร้อยละ 7.25 และร้อยละ 8.30 และร้อยละ 6.79 ตามลำดับ **ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารปรับตัวเพิ่มขึ้น**ตามอัตราเงินเฟ้อที่ชะลอตัวลง

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ในระดับเดียวกับไตรมาสที่แล้ว

ในเดือนตุลาคม 2567 ธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากร้อยละ 1.65 เป็นร้อยละ 1.63 พร้อมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) จากร้อยละ 7.25 เป็นร้อยละ 7.21 สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงิน

ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2567 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 0.20 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.00 ในไตรมาสที่แล้ว ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอลงของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินชะลอตัวลงตามการหดตัวของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอลงของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.42 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.48 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 โดย**เงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจ**ลดลงร้อยละ 0.77 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.08 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของทั้งสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs โดยสินเชื่อธุรกิจ SMEs ลดลงร้อยละ 3.28 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.78 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการผลิต และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ลดลงร้อยละ 1.63 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.79 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะในสาขาการเงินและการประกันภัย สาขาการผลิต และสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ทั้งนี้ ในไตรมาสที่สามของปี 2567 มาตรฐานการให้สินเชื่อโดยรวมทั้งธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs มีความเข้มงวดมากขึ้นในกลุ่มผู้กู้ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น เนื่องจากการลดลงของความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจและสาขาธุรกิจ รวมถึงความเสี่ยงด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันที่ปรับสูงขึ้น ส่งผลให้สถาบันการเงินบางแห่งเพิ่มความเข้มงวดในการกำหนดเงื่อนไขประกอบสัญญาการให้สินเชื่อ โดยเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกัน และปรับเพิ่มมูลค่าหลักประกัน (Margin) สำหรับกลุ่มธุรกิจที่มีความเสี่ยงให้สูงขึ้น **สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน ลดลงร้อยละ 2.11 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.08 ในไตรมาสก่อนหน้า** ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง และคุณภาพสินเชื่อที่ปรับลดลง ประกอบกับมาตรฐานการให้สินเชื่อภาคครัวเรือนมีความเข้มงวดมากขึ้นในกลุ่มผู้กู้ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้นในทุกประเภทสินเชื่อ เนื่องจากสถาบันการเงินมีความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจและจากความน่าเชื่อถือด้านเครดิตของผู้กู้ ส่งผลให้สถาบันการเงินบางแห่งมีการปรับเพิ่มเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำในการขอสินเชื่อประเภทเช่าซื้อรถยนต์และสินเชื่อเพื่อการบริโภคอื่น

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สาม ของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.64 ชะลอตัวจากการขยายตัวร้อยละ 3.54 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือน โดยเฉพาะสินเชื่อภาคครัวเรือนที่ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากภาระหนี้ของภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงและคุณภาพสินเชื่อที่ลดลงต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สาม ของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.32 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.49 ในไตรมาสก่อนหน้า และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.88 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.80 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 3.32 เทียบกับร้อยละ 3.28 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.18 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชน (รวมดอกเบี้ยค้างรับ) ของธนาคารพาณิชย์ลดลง

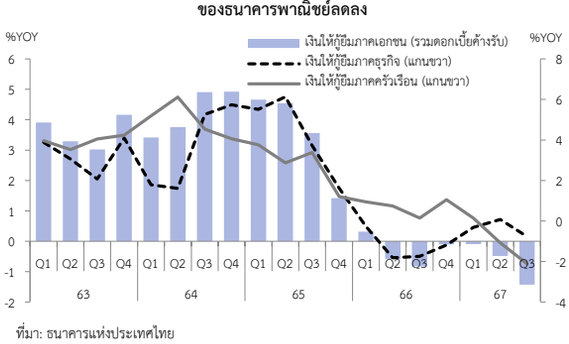

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชน (รวมดอกเบี้ยค้างรับ) ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้า

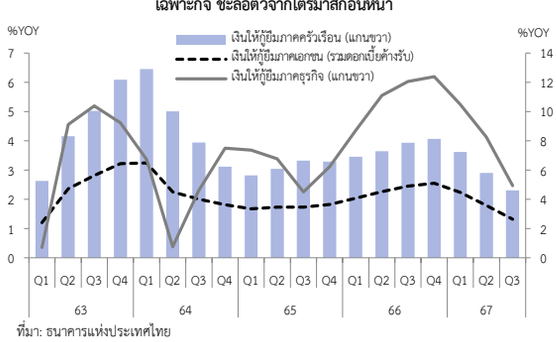

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สถานการณ์และคุณภาพสินเชื่อของนิติบุคคล (ข้อมูลของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด)

ข้อมูลสินเชื่อของบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ในไตรมาสที่สองของปี 2567 พบว่า **สินเชื่อนิติบุคคล** ขยายตัวร้อยละ 1.45 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.53 ในไตรมาสก่อนหน้า **เมื่อจำแนกสินเชื่อตามสาขาธุรกิจ (TSIC)** พบว่า ยอดคงค้างสินเชื่อนิติบุคคลสาขาสำคัญ ๆ ชะลอลงทุกสาขา ยกเว้นสาขาบริการที่ยังคงขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า อาทิ บริการข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร บริการสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ในขณะที่บริการที่พักแรมและบริการด้านอาหารมียอดสินเชื่อคงค้างลดลงต่อเนื่อง ส่วนสาขาอสังหาริมทรัพย์ยังคงขยายตัวได้ในเกณฑ์สูง **ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามวงเงินสินเชื่อ** พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กและเล็กมาก (วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ล้านบาท) มียอดคงค้างสินเชื่อนิติบุคคลลดลง ส่วนกลุ่มที่มีวงเงินสินเชื่อมากกว่า 100 ล้านบาทยังคงขยายตัวได้ดี

ด้านคุณภาพสินเชื่อนิติบุคคลในไตรมาสที่สองของปี 2567 พิจารณาจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans : NPLs)[1] และสัดส่วนเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mention Loans : SMLs)[2] ต่อยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวม พบว่าคุณภาพของสินเชื่อนิติบุคคลในภาพรวมด้อยลงจากไตรมาสก่อน โดยสัดส่วน NPLs อยู่ที่ร้อยละ 3.74 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.71 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี มีแนวโน้มว่าคุณภาพสินเชื่อจะปรับดีขึ้นสะท้อนจากสัดส่วน SMLs ที่ลดลงจากร้อยละ 2.07 ในไตรมาสที่แล้ว มาเป็นร้อยละ 1.97 ในไตรมาสนี้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามขนาดธุรกิจพบว่า สัดส่วน NPLs ของสถานประกอบการขนาดเล็กและเล็กมาก (วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ล้านบาท) ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะในสาขาสาขาก่อสร้างที่มีสัดส่วน NPLs สูงถึงร้อยละ 14.53 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.43 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เช่นเดียวกับสัดส่วน SMLs ของสินเชื่อที่มีวงเงินขนาดเล็กและเล็กมากยังคงอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยเฉพาะในสาขาก่อสร้าง สาขาสาธารณูปโภค และสาขาบริการ (อาทิ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร) ซึ่งมีสัดส่วน SMLs ร้อยละ 9.13 ร้อยละ 9.08 และร้อยละ 6.85 ตามลำดับ จึงถือเป็นกลุ่มที่จะต้องติดตามคุณภาพสินเชื่ออย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของธุรกิจในระยะต่อไป

สินเชื่อนิติบุคคลของธุรกิจขนาดใหญ่ยังขยายตัวได้ดี

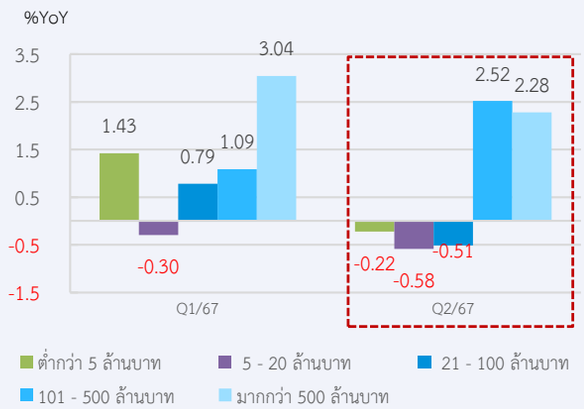

ที่มา: บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (NCB)

สินเชื่อนิติบุคคล ในสาขาสำคัญๆ ชะลอลงทุกสาขา ยกเว้นสาขาบริการ

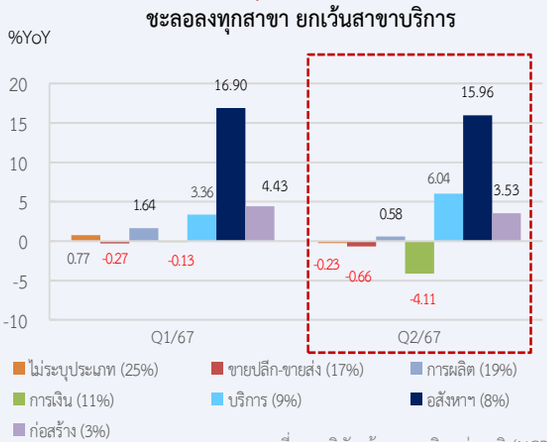

ที่มา: บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (NCB)

สัดส่วน NPL สินเชื่อรายสาขาที่มีวงเงินไม่เกิน 100 ล้านบาท

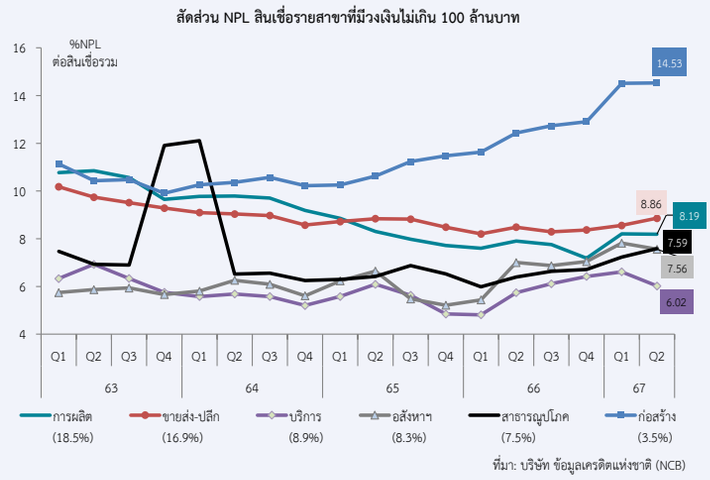

ที่มา: บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (NCB)

สัดส่วน SML สินเชื่อรายสาขาที่มีวงเงินไม่เกิน 100 ล้านบาท

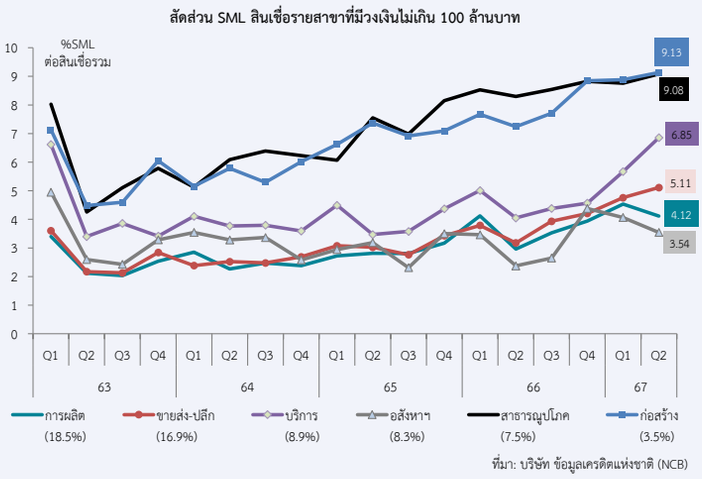

ที่มา: บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (NCB)

[1] สินเชื่อที่มีสถานะค้างชำระตั้งแต่ 90 วันขึ้นไป

[2] สินเชื่อที่มีสถานะค้างชำระระหว่าง 1 - 90 วัน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสสามของปี 2567 แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสที่สามของปี 2567 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 34.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 5.17 สอดคล้องกับการอ่อนค่าลงร้อยละ 2.37 ของดัชนีดอลลาร์ สรอ. (Dollar Index) ซึ่งเป็นผลจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในอัตราร้อยละ 0.50 และเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบ 4 ปี ขณะเดียวกัน ค่าเงินบาทได้รับแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากการไหลเข้าของเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ เนื่องจากความต้องการสินทรัพย์เสี่ยงที่เพิ่มขึ้นหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ เริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ย ประกอบกับสถานการณ์การเมืองภายในประเทศที่มีความชัดเจนมากขึ้นภายหลังการจัดตั้งรัฐบาล และความคาดหวังของนักลงทุนในการเข้าซื้อหลักทรัพย์ไทยของกองทุนวายุภักษ์ **ทั้งนี้ การแข็งค่าของเงินบาทในไตรมาสนี้ สอดคล้องกับการแข็งค่าของเงินสกุลต่าง ๆ ในภูมิภาค** อาทิ มาเลเซีย (ร้อยละ 5.77) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 4.10) สิงค์โปร์ (ร้อยละ 2.42) อินโดนีเซีย (ร้อยละ 2.19) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 0.84) ฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 0.84) ฮ่องกง (ร้อยละ 0.23) และไต้หวัน (ร้อยละ 0.16) และเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่า เงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางแข็งค่าขึ้น โดยดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 121.84 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.97 จากไตรมาสก่อนหน้า

เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับทิศทางค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค ภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ปี

ในเดือนตุลาคม 2567 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 33.36 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในไตรมาสที่สาม อย่างไรก็ดี ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางที่อ่อนค่าลงตลอดทั้งเดือน ตามการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจากความไม่แน่นอนของการเมืองสหรัฐฯ รวมทั้งความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ส่งผลให้ค่าเงินบาทเฉลี่ยในช่วง 10 เดือนแรก อยู่ที่ 35.45 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.84 จากค่าเฉลี่ยที่ 34.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566

ค่าเงินบาทเฉลี่ยเฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

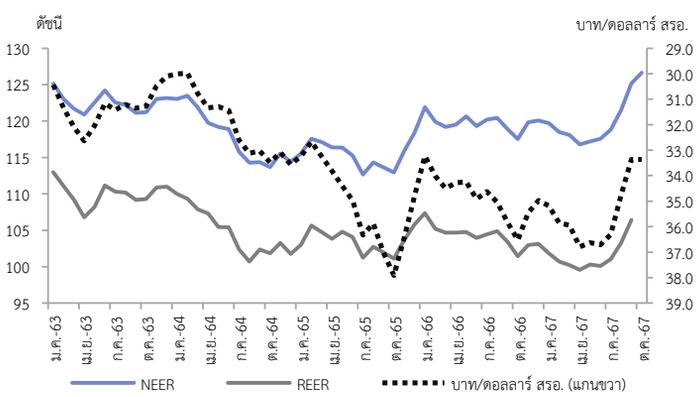

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

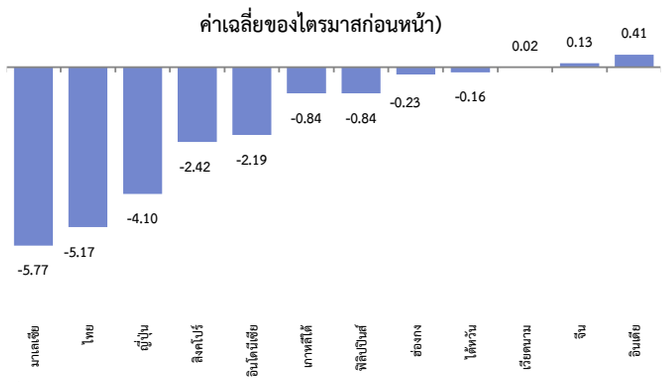

ที่มา: CEIC

ค่าเงินบาทมีความผันผวนในระดับสูง

ในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2567 ค่าเงินบาทมีความผันผวนมากดังจะเห็นได้จากการเคลื่อนไหวในกรอบ 32.29 - 37.10 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยใน**ไตรมาสที่สองของปี 2567** ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 36.71 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 2.96 จากไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี ในช่วง**ไตรมาสที่สามของปี 2567** เงินบาทเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.50 ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบ 4 ปี ส่งผลให้เงินบาทเฉลี่ยในไตรมาสที่สามอยู่ที่ 34.81 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 5.17 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยแข็งค่ามากที่สุดเป็นอันดับสองในภูมิภาค รองจากมาเลเซียที่แข็งค่าร้อยละ 5.77 และ**ในเดือนตุลาคม 2567** ต่อเนื่องถึงช่วงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2567 เงินบาทกลับมาเคลื่อนไหวในทิศทางที่อ่อนค่าลงอีกครั้งตามการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ.

ค่าเงินบาทมีความผันผวนในระดับสูง (ต่อ)

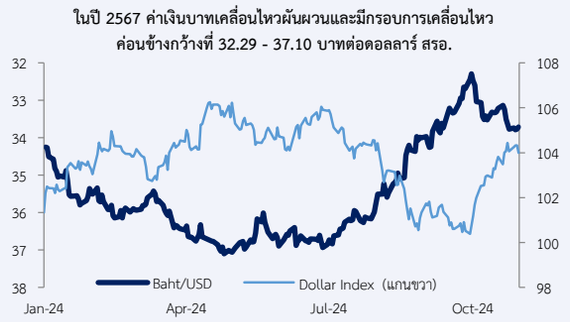

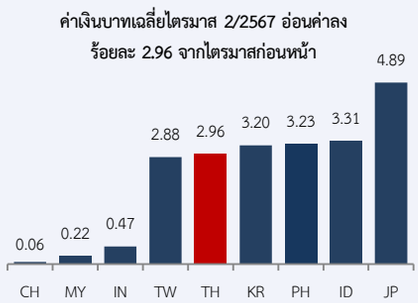

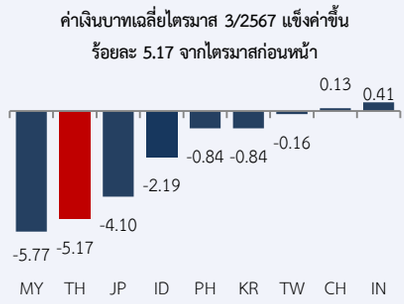

ที่มา:CEIC

ทิศทางการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทดังกล่าว สอดคล้องกับประเทศในภูมิภาค อย่างไรก็ดี ค่าเงินบาทในปี 2567 มีความผันผวนในระดับสูง เห็นได้จากกรอบการเคลื่อนไหวที่มีความแตกต่างกันสูงถึงร้อยละ 14.89 สูงขึ้นจากร้อยละ 13.62 ในปี 2566 และร้อยละ 13.59 ในปี 2564 นอกจากนี้ ข้อมูลจาก Bloomberg ที่ได้จัดทำค่าความผันผวน (implied volatility)[1] ของค่าเงินของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค พบว่า ณ สิ้นเดือนมิถุนายน เดือนกันยายน และเดือนตุลาคม ค่าเงินบาทมีความผันผวนที่ระดับ 4.75 ระดับ 10.63 และระดับ 10.35 ตามลำดับ มากกว่าประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาค รองจากญี่ปุ่น เกาหลี และอินโดนีเซีย และค่าความผันผวนดังกล่าวปรับเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงเดือนกันยายน 2567 ซึ่งเป็นช่วงที่ปัจจัยในประเทศสนับสนุนให้เกิดเงินทุนเคลื่อนย้ายเข้าตลาดทุนไทย ได้แก่ ความชัดเจนทางการเมืองหลังการจัดตั้งรัฐบาล และการเสนอขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมวายุภักษ์

สำหรับค่าเงินบาทในช่วงที่เหลือของปี 2567 มีแนวโน้มว่าจะมีความผันผวนในระดับสูงต่อไป จากความไม่แน่นอนจากทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ โดยเฉพาะนโยบายทางการค้าที่จะส่งผลต่อการดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐฯ รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจของไทย ดังนั้น เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอัตราแลกเปลี่ยน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้าถึงเครื่องมือทางการเงินและมีทางเลือกการลงทุนเพื่อช่วยบริหารจัดการและป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนให้ทั่วถึง เพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะในธุรกิจ SMEs สามารถบริหารจัดการการเงินและวางแผนการผลิตให้เหมาะสมกับประเภทและขนาดของธุรกิจได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้แนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนสูงในระยะต่อไป

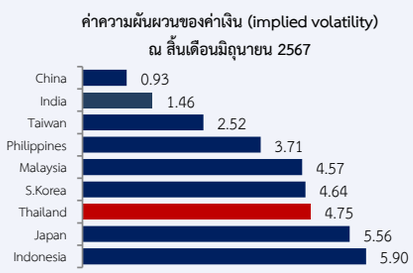

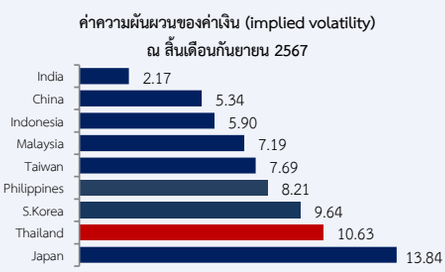

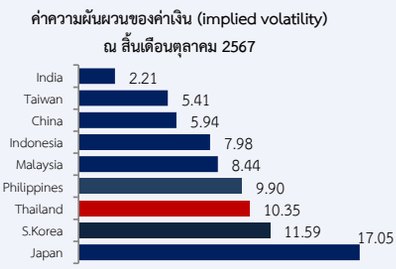

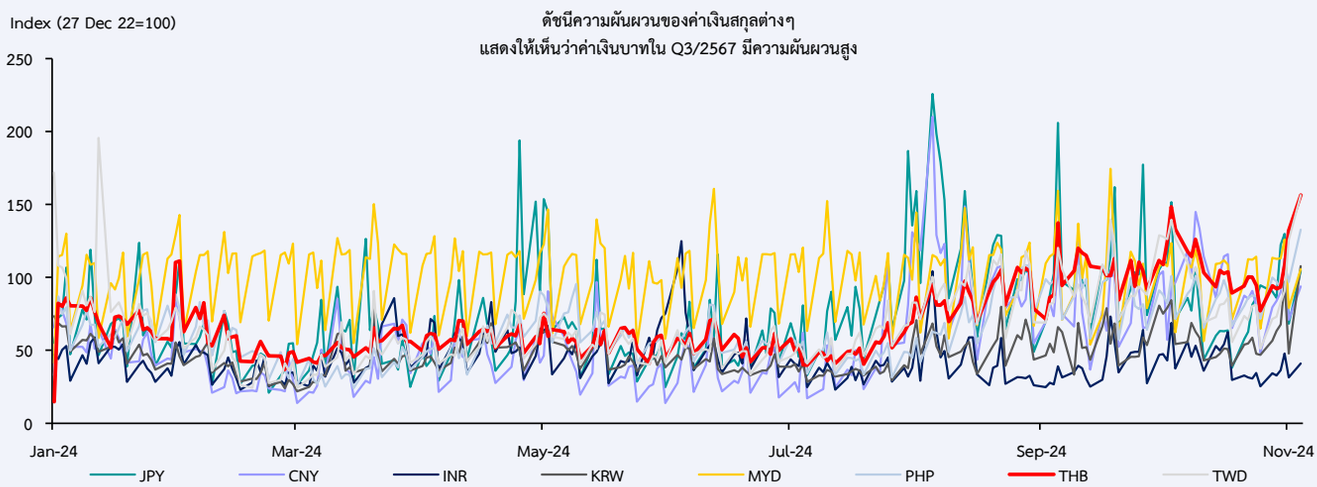

ที่มา:Bloomberg ประมวลผลโดย สศช.

[1] Implied volatility จัดทำโดย Bloomberg ที่เป็นการคำนวณการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่ตลาดคาดการณ์ไว้ ตั้งแต่ปัจจุบันจนถึงวันครบกำหนดของสัญญาออปชั่น (options) ซึ่งคำนวณมูลค่าจาก Black-Scholes model

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,448.8 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 11.4 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่และประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ลงร้อยละ 0.5 มาอยู่ที่ระดับร้อยละ 4.75 - 5.00 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่วัฏจักรการผ่อนคลายนโยบายการเงิน ส่งผลให้นักลงทุนเพิ่มการถือครองสินทรัพย์เสี่ยง (2) การดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ของธนาคารกลางจีน (3) สถานการณ์ทางด้านการเมืองในประเทศที่มีความชัดเจนมากขึ้น ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน (4) การดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันการขายชอร์ตของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้นักลงทุนรายย่อย และ (5) ความคาดหวังของนักลงทุนในการเข้าซื้อหลักทรัพย์ไทยของกองทุนรวมวายุภักษ์ภายหลังมีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการและเริ่มมีการระดมเงินจากนักลงทุนในไตรมาสนี้ ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติมีสถานะซื้อสุทธิ 21.5 พันล้านบาท เทียบกับสถานะขายสุทธิ 47.7 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีฯ ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7) กลุ่มธุรกิจการเงิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1) และ กลุ่มบริการ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3) **สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย** ได้แก่ ฮ่องกง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.3) จีน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.1) ฟิลิปปินส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4) สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7) อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6) มาเลเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7) และเวียดนาม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ เกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 7.3) ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ 4.2) และไต้หวัน (ลดลงร้อยละ 3.5)

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก ภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ย

ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,466.0 จุด ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก สิ้นเดือนกันยายน 2567 ร้อยละ 1.2 ท่ามกลางการลดลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่และประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากการเข้าซื้อหลักทรัพย์ของกองทุนรวมวายุภักษ์ และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ของคณะกรรมการนโยบายการเงินเพื่อบรรเทาภาระหนี้สินภาคครัวเรือน

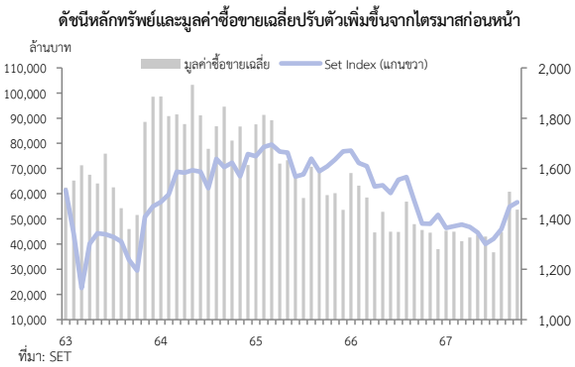

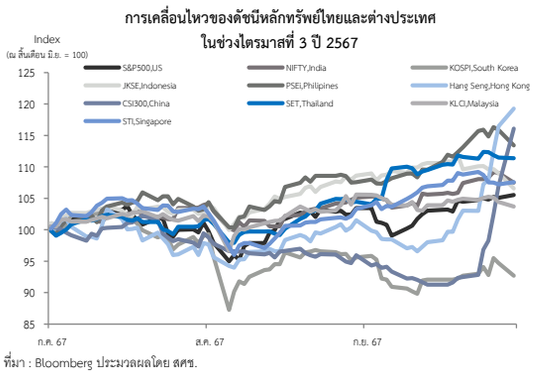

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวลดลง ในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ภายหลังธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.14 ต่อปี และร้อยละ 2.48 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 2.35 ต่อปี และร้อยละ 2.68 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ โดยเงินลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในตลาดตราสารหนี้ไหลเข้าสุทธิอย่างต่อเนื่องที่ 58.9 พันล้านบาท เทียบกับการไหลออกสุทธิ 30.7 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 398.9 พันล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของธุรกิจในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มธุรกิจพลังงาน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

ในเดือนตุลาคม 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นและระยะยาวส่วนใหญ่ ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี ปรับตัวลดลงอยู่ที่ร้อยละ 2.10 ต่อปี และร้อยละ 2.44 ต่อปี ตามลำดับ สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงิน

ความเคลื่อนไหวของตลาดเงินตลาดทุนหลังการประกาศผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ

ภายหลังจากที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ ได้ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ประกาศชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2567 ตามเวลาในประเทศไทย ดัชนีดอลลาร์ สรอ. (DXY) แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.6 และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อ้างอิงอายุ 10 ปี ปรับเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.8 ขณะที่ราคาสินทรัพย์สำคัญ ๆ อาทิ ดัชนี Dow Jones ดัชนี S&P 500 ดัชนี Nasdaq ดัชนี Russell 2000 และ Bitcoin ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นทันที เนื่องจากนักลงทุนคาดหวังว่าจะได้รับผลบวกจากนโยบายของนายโดนัลด์ ทรัมป์ เช่น การปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การขยายเวลาการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศต่าง ๆ การลดความเข้มงวดในการกำกับดูแลภาคการเงินในสหรัฐฯ การสนับสนุนเงินดิจิทัล เป็นต้น อย่างไรก็ดี นโยบายดังกล่าวมีแนวโน้มจะสร้างแรงกดดันเงินเฟ้อให้กับเศรษฐกิจสหรัฐฯ และทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ อาจปรับลดอัตราดอกเบี้ยได้ช้าลงกว่าที่เคยได้คาดการณ์ไว้ ประกอบกับความกังวลเกี่ยวกับนโยบายการปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศของนายโดนัลด์ ทรัมป์ ส่งผลให้เกิดแรงกดดันต่อสินทรัพย์ของกลุ่มประเทศในภูมิภาคและตลาดเกิดใหม่ในฐานะสินทรัพย์เสี่ยงและผู้ส่งออกสุทธิไปยังสหรัฐฯ

ข้อมูล ณ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 หรือ 2 วันหลังจากการประกาศผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในภูมิภาค อาทิ เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ จีน ไต้หวัน เคลื่อนไหวอ่อนค่าลงจากวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 โดยเงินบาทของไทยอ่อนค่าลงร้อยละ 1.1 ขณะเดียวกัน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของหลายประเทศในภูมิภาคปรับตัวลดลง อาทิ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ฮ่องกง และเกาหลีใต้ โดยดัชนี SET Index ของไทย ลดลงร้อยละ 1.2 ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน จีน[1] และ มาเลเซีย ปรับตัวเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตลาดเงินและตลาดทุนดังกล่าวเป็นการตอบรับของนักลงทุนตามนโยบายของนายโดนัลด์ ทรัมป์ ที่ได้เคยหาเสียงไว้ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ในระยะต่อไปจึงจำเป็นจะต้องติดตามความชัดเจนทั้งระดับความเข้มข้นและช่วงเวลาของการดำเนินนโยบายในด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลสหรัฐฯ ซึ่งอาจสร้างความผันผวนให้กับตลาดเงินตลาดทุนโลกโดยเฉพาะค่าเงินและตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มประเทศในภูมิภาค

ความเคลื่อนไหวของค่าเงินสกุลต่าง ๆ ในภูมิภาค

สกุลเงิน ต่อ USD	5 พ.ย. 67	8 พ.ย. 67	% Chg.
ดัชนีดอลลาร์ สรอ. (DXY)	103.42	105.00	1.53
วอน (KRX)	1,371.3	1,399.1	2.03
บาท (THB)	33.71	34.07	1.06
เปโซ (PHP)	58.24	58.75	0.87
หยวน (RMB)	7.10	7.14	0.59
ดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (NTD)	31.97	32.12	0.46
รูปี (IND)	84.12	84.38	0.30
ริงกิต (RMB)	4.37	4.38	0.27
เยน (YEN)	152.28	152.64	0.24
ดอลลาร์สิงคโปร์ (SGD)	1.319	1.322	0.22
ดองเวียดนาม (VND)	24,248	24,278	0.12
รูเปียห์ (IDR)	15,751	15,767	0.10

ที่มา: CEIC

ความเคลื่อนไหวของดัชนีหลักทรัพย์ประเทศในภูมิภาค

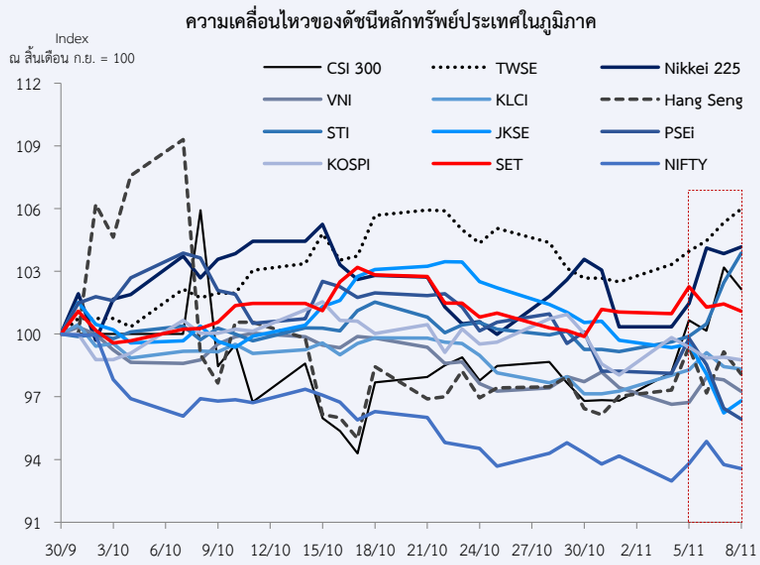

ที่มา : Bloomberg ประมวลผลโดย สศช.

การเปลี่ยนแปลงราคาสินทรัพย์ เมื่อเทียบกับวันที่ 5 พ.ย. (%)

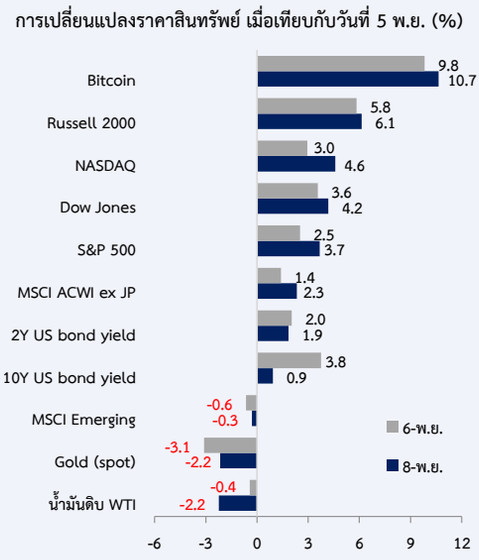

ที่มา : Bloomberg ประมวลผลโดย สศช.

[1] ดัชนี CSI300 ของจีน ลดลงร้อยละ 0.5 ในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2567 แต่กลับมาปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 1.47 ในที่ 8 พฤศจิกายน 2567 จากตัวเลขการส่งออกของประเทศจีนที่สูงกว่าที่นักลงทุนคาดการณ์ และความคาดหวังของนักลงทุนว่าจะมีการประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจีนขนาดใหญ่หลังการประชุมสภาประชาชนแห่งชาติจีน (NPC)

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สามของปี 2567 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 2.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (198.5 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 3.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (238.0 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเกินดุล 0.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (203.1 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 5.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (191.8 พันล้านบาท) (เทียบกับการเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่สูงกว่าการเกินดุล 5.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า) ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิขาดดุล 3.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (เพิ่มขึ้นจากการขาดดุล 3.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ต่ำกว่าการขาดดุล 4.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า)

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 5.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (188.8 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 3.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (136.2 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 อยู่ที่ 243.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 211.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 อยู่ที่ 7,839.2 พันล้านบาท สูงกว่า 7,736.5 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนกันยายน 2566

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 อยู่ที่ 243.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการค้า และดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ

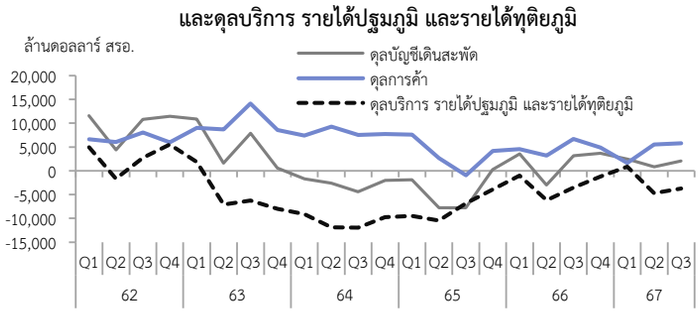

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสที่สามของปี 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.8 ในไตรมาสที่สอง เนื่องจาก**ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์**เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 ตามดัชนีราคาผักและผลไม้ ข้าวและผลิตภัณฑ์จากแป้ง และไข่และผลิตภัณฑ์นมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 2.0 เป็นสำคัญ สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดลดลง โดยเฉพาะผักและผลไม้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในหลายพื้นที่ ส่วน**ดัชนีราคาหมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่ม**ลดลงร้อยละ 0.2 ตามดัชนีราคากลุ่มพลังงานที่ลดลงร้อยละ 1.3 ซึ่งสอดคล้องกับการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขณะที่หมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่มลดลง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.2 เทียบกับร้อยละ 1.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.5 เทียบกับร้อยละ 1.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเดือนตุลาคม 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.8 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหาร โดยเฉพาะผักและผลไม้ อาหารสำเร็จรูป และไข่และผลิตภัณฑ์นม รวมถึงค่าไฟฟ้าจากฐานราคาที่ต่ำในปีที่ผ่านมา ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8

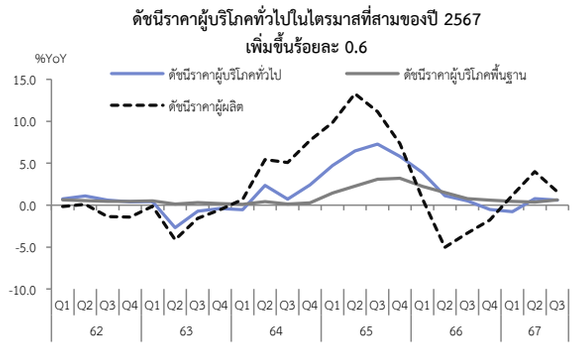

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สามของปี 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 สอดคล้องกับดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก เครื่องจักรและเครื่องมือ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 ร้อยละ 4.6 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ เป็นสำคัญ และ**หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง**เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ร้อยละ 10.5 ขณะที่**หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 2.5 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 2.9

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.6 ในเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง เป็นสำคัญ

ในเดือนตุลาคม 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 1.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยเฉพาะดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมซึ่งสอดคล้องกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ เนื่องจากการลดลงของราคาวัตถุดิบ รวมถึงการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สามของปี 2567

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน และจากไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสที่สามของปี 2567 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 77.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 8.9 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 85.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และลดลงร้อยละ 7.4 จากราคาเฉลี่ย 83.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุมาจากการชะลอตัวของความต้องการน้ำมันดิบในตลาดโลกโดยเฉพาะจากจีน สะท้อนจากมูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบของจีนในไตรมาสที่สามของปี 2567 อยู่ที่ 80,882.0 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 3.0 เทียบกับมูลค่าการนำเข้า 83,379.4 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ประกอบกับการปรับลดคาดการณ์อุปสงค์น้ำมันดิบในตลาดโลกของกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน และชาติพันธมิตร (โอเปกพลัส) โดยคาดการณ์ว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 ในปี 2567 และร้อยละ 1.5 ในปี 2568

รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาดอยู่ที่ 80.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 จากค่าเฉลี่ย 80.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเดือนตุลาคม 2567 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 74.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 16.2 จากค่าเฉลี่ย 88.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในเดือนตุลาคม 2566 แต่ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากค่าเฉลี่ย 72.4 ในเดือนก่อนหน้า เนื่องจากความกังวลต่อสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางระหว่างอิสราเอลและอิหร่านที่ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออุปทานน้ำมันดิบในตะวันออกกลาง

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2564	ทั้งปี	68.1	70.9	69.5	69.3	69.4	72.1	63.4	63.8	65.5	65.4
2565	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.8	81.9	80.8	-17.8	-16.9	-15.0	-15.2	-16.2
	Q1	76.0	82.1	80.2	80.4	79.7	-19.7	-16.1	-16.5	-16.6	-17.2
	Q2	73.1	77.3	76.9	76.9	76.0	-33.0	-31.2	-29.1	-27.0	-30.1
	Q3	82.1	86.0	86.6	86.6	85.3	-10.2	-11.8	-10.3	-14.0	-11.6
	Q4	78.8	83.0	83.8	83.8	82.4	-4.6	-6.2	-1.0	-1.1	-3.2
2567	Q1	76.9	81.8	81.1	81.0	80.3	1.2	-0.4	1.2	0.8	0.7
	Q2	80.5	84.8	85.1	85.2	83.9	10.1	9.7	10.6	10.8	10.4
	Q3	75.1	78.6	78.3	78.5	77.7	-8.5	-8.6	-9.6	-9.4	-8.9
	ก.ค.	80.7	84.1	84.0	84.1	83.3	7.3	5.5	5.2	5.2	5.9
	ส.ค.	75.4	78.8	77.4	77.8	77.4	-7.2	-7.3	-10.3	-10.0	-8.7
	ก.ย.	69.4	72.9	73.4	73.7	72.4	-22.3	-21.3	-21.0	-20.7	-21.2
	9M	77.4	81.6	81.3	81.4	80.5	0.4	-0.3	0.1	0.2	0.2
	ต.ค.	71.3	75.2	74.7	74.9	74.0	-16.5	-15.2	-16.6	-16.4	-16.2
	10M	76.7	80.9	80.6	80.7	79.8	-1.5	-1.9	-1.7	-1.6	-1.6

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สามของปี 2567

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามของปี 2567 ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ที่มีอัตราขยายตัวต่ำสุดในรอบหลายไตรมาส[9] ตามการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและการผลิตภาคอุตสาหกรรม สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงต่ำกว่าระดับ 50 และนับเป็นระดับต่ำสุดในรอบหลายไตรมาส ในขณะที่เศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องตามการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์ดีสอดคล้องกับวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อลดลงอย่างต่อเนื่อง[10] ตามการลดลงของราคาอาหารและพลังงาน รวมถึงการผ่อนคลายความตึงตัวของตลาดแรงงาน ส่งผลให้ธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลักปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางยุโรป และธนาคารกลางอังกฤษ

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.7 (Advance Estimate) ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงของการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัย (Residential Investment) ขณะที่ การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัวดีสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคและดัชนีการค้าปลีกที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อัตราการว่างงานปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.2 สูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส เช่นเดียวกับตำแหน่งงานเปิดใหม่ในเดือนกันยายนจำนวน 7.4 ล้านตำแหน่ง ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนมกราคม 2564 สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างแรงงานที่ชะลอลง ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลงเข้าใกล้เป้าหมา ยนโยบายการเงิน โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCE) อยู่ที่ร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อน นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส ท่ามกลางแนวโน้มเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ลดลงต่อเนื่อง ธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการประชุมในเดือนกันยายน 2567 ตัดสินใจปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2563[11]

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.9 เทียบกับร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและภาคบริการโดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ รวมถึงตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 52.1 มากกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 3 ติดต่อกัน เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตอุตสาหกรรมยังคงปรับตัวลดลง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 45.5 ต่ำกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 9 ติดต่อกัน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากต้นทุนค่าพลังงานและค่าขนส่งที่อยู่ในระดับสูงเนื่องจากผลกระทบของเหตุการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการจากการบังคับใช้มาตรการทางสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม อย่างไรก็ดี อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 2.2 ลดลงจากร้อยละ 2.5 ต่ำสุดในรอบ 13 ไตรมาส ตามการลดลงของราคาสินค้าพลังงานที่ร้อยละ 8.7 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ[12]

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ 0.3 จากการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวในระดับสูงของอัตราค่าจ้างจากการเจรจาต่อรองค่าจ้างในช่วงฤดูใบไม้ผลิ การปรับลดภาษีเงินได้ของรัฐบาล[13] รวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของภาคบริการที่เกี่ยวข้อง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการที่ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ 53.5 สูงกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ขณะที่การส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 1.4 เป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มเซมิคอนดักเตอร์ อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตยังคงชะลอตัวโดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 3 เฉลี่ยอยู่ที่ 49.5 ลดลงจาก 50.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 2.8 ทรงตัวจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสที่สอง และยังสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานภายหลังสิ้นสุดมาตรการอุดหนุนด้านพลังงานในช่วงเดือนพฤษภาคม 2567 และการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น[14] ซึ่งทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนของญี่ปุ่นปรับตัวแข็งค่าขึ้น โดยค่าเงินเยนเฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ 149.2 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. เทียบกับเฉลี่ย 155.8 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สอง

---

9 เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ไต้หวัน อินโดนีเซีย ขยายตัวต่ำสุดในรอบ 4 ไตรมาส ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวต่ำสุดในรอบ 5 ไตรมาส

10 อัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ยูโรโซน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 2.6 ร้อยละ 2.2 ร้อยละ 2.8 ร้อยละ 2.1 ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.0 ปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.5 ร้อยละ 3.8 ร้อยละ 2.7 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

11 คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 - 18 กันยายน 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.5 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ช่วงร้อยละ 4.75 - 5.00 ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2563 โดย FOMC มีความมั่นใจมากขึ้นว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะปรับตัวเข้าสู่เป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 อย่างมีเสถียรภาพ เช่นเดียวกับความเสี่ยงที่ลดลงจากการดำเนินนโยบายเพื่อบรรลุเป้าหมายการรักษาระดับการจ้างงานและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

12 ในการประชุมเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 ธนาคารกลางยุโรปได้มีมติลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลางลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.65 ร้อยละ 3.90 และ ร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

13 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2567 รัฐบาลได้ปรับลดภาษีเงินได้ลง 30,000 เยน และภาษีผู้อยู่อาศัย 10,000 เยนต่อคน โดยครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำที่ได้รับการยกเว้นภาษีผู้อยู่อาศัยได้รับเงินอุดหนุนประมาณ 70,000 เยน

14 ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 0.10 เป็นร้อยละ 0.25 ในการประชุมเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2567 นับเป็นการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเป็นครั้งที่สองของปี รวมทั้งมีมติปรับลดปริมาณการเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว (Nimble) ไตรมาสละ 4 แสนล้านเยน ส่งผลให้ในไตรมาสแรกของปี 2569 วงเงินของโครงการจะอยู่ที่ 2.9 ล้านล้านเยนต่อเดือน

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 4.6 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากความยืดเยื้อของปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ ที่ส่งผลให้อุปสงค์ภายในประเทศยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงลดลงร้อยละ 9.8 นับเป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวดีของการส่งออกสินค้า โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเร่งรัดการส่งออกสินค้าก่อนที่จะมีการดำเนินมาตรการกีดกันทางด้านภาษีนำเข้าจากประเทศเศรษฐกิจหลัก[15] ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงสุดในรอบ 8 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมยังคงอยู่ที่ระดับ 49 .4 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 7 และต่ำสุดในรอบ 3 ไตรมาส ทั้งนี้ ภายใต้การชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศส่งผลให้รัฐบาลจีนออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ เช่นเดียวกับธนาคารกลางจีน (People's Bank of China) ที่ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ[16]

เศรษฐกิจอินเดีย ขยายตัวในอัตราชะลอลงตามการชะลอตัวของการผลิตอุตสาหกรรมและผลของฐานการขยายตัวในเกณฑ์สูงในปีก่อน โดยในภาคการผลิต ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อในภาคอุตสาหกรรมปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ 57.4 จาก 58.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมล่าสุดในเดือนสิงหาคม 2567 ที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 1.0 จากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในเดือนก่อนหน้า นับเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 42 เดือน เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.8 จากการขยายตัวร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากลดลงของการส่งออกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำตาลที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการส่งออก ขณะเดียวกัน ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ 59.6 เทียบกับ 60.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงต่ำกว่า 100[17] สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 4.2 ลดลงต่อเนื่องจากเฉลี่ยร้อยละ 4.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมายนโยบายการเงินระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0 - 6.0 ส่งผลให้ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินเมื่อวันที่ 6-8 สิงหาคม มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 6.5

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ยังคงขยายตัวต่อเนื่องตามการขยายตัวของภาคการส่งออกและภาคการผลิต โดยเฉพาะในสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่การอุปโภคบริโภคภายในประเทศชะลอตัวลง[18] เศรษฐกิจเกาหลีใต้ เศรษฐกิจไต้หวัน และเศรษฐกิจฮ่องกง ขยายตัวร้อยละ 1.5 ร้อยละ 4.0 และร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ร้อยละ 5.1 และร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 4.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อลดลงอย่างต่อเนื่องตามการลดลงของราคาอาหารและพลังงาน แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายของนโยบายการเงิน[19] ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงต่อเนื่อง ยกเว้นฮ่องกงที่ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนกันยายนมาอยู่ที่ร้อยละ 5.25 จากร้อยละ 5.75 ในเดือนก่อนหน้า เพื่อรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนภายหลังจากที่ธนาคารกลางสหรัฐฯได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยไปในช่วงก่อนหน้า

เศรษฐกิจประเทศกลุ่มอาเซียน ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 4.9 ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 7.4 เทียบกับร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าของอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 6.7 ร้อยละ 12.2 และร้อยละ 15.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.9 ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ตามการฟื้นตัวของการค้าโลกรวมถึงวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการส่งออกสินค้ากลุ่มโลหะทองแดงและสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสำคัญ ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับลดลงสู่ระดับเป้าหมายนโยบายการเงิน[20] ส่งผลให้ธนาคารกลางเริ่มมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง โดยธนาคารกลางอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ในเดือนกันยายนและสิงหาคม 2567 ตามลำดับ

---

15 ประเทศเศรษฐกิจหลักได้มีการปรับขึ้นอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าจากจีน อาทิ สหรัฐฯ ที่ได้ปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้า (EV) จากร้อยละ 25 มาอยู่ที่ร้อยละ 100 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2567 เป็นต้นไป เช่นเดียวกันคณะกรรมาธิการยุโรปที่ได้มีมติปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าจากจีนจากร้อยละ 10 มาอยู่ที่ร้อยละ 35.3 เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2567 เป็นต้นไป ในขณะที่แคนาดาได้ปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์เหล็กและอะลูมิเนียมจากจีนมาอยู่ที่ร้อยละ 100 และร้อยละ 25 ตามลำดับ โดยจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 และ วันที่ 15 ตุลาคม 2567 เป็นต้นไป

16 รายละเอียดเพิ่มเติมใน Box มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน

17 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อสถานการณ์เศรษฐกิจในเดือนกรกฎาคมและกันยายนปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ระดับ 93.9 และ 94.7 เทียบกับ 97.2ในเดือนพฤษภาคม โดยดัชนีความเชื่อมั่นจัดทำทุกสองเดือนโดยธนาคารกลางอินเดีย หากดัชนีอยู่ที่ระดับ 100 หมายถึงเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ปกติ และหากดัชนีต่ำกว่า 100 หมายถึงความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจโดยรวมลดลง

18 ยอดการค้าปลีกในไตรมาสที่ 3 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง และสิงคโปร์ อยู่ที่ร้อยละ (-0.3) ร้อยละ 0.4 ร้อยละ (-9.6) และร้อยละ 1.2 เทียบกับร้อยละ (-0.0) ร้อยละ 0.8 ร้อยละ (-11.9) และร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

19 อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 3 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน และสิงคโปร์ อยู่ที่ร้อยละ 2.1 ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.2 เทียบกับร้อยละ 2.7 ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.8 ตามลำดับ ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อฮ่องกงอยู่ที่ร้อยละ 2.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

20 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่สามปี 2567 ของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ร้อยละ 1.9 ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 3.5 เทียบกับร้อยละ 2.8 ร้อยละ 1.9 ร้อยละ 3.8 และร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP							มูลค่าการส่งออกสินค้า								
	2564	2565	2566		2567			2564	2565	2566		2567				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี	ทั้งปี	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ส.ค.	ก.ย.
สหรัฐฯ	6.1	2.5	3.2	2.9	2.9	3.0	2.7	23.0	18.7	-1.4	-2.1	-0.0	3.8	2.8	4.0	-0.3
ยูโรโซน	6.3	3.6	0.1	0.5	0.5	0.6	0.9	18.1	5.1	0.3	2.1	-1.7	0.3		-1.4	
สหราชอาณาจักร	8.6	4.8	-0.2	0.3	0.8	0.2		14.4	13.7	-3.3	2.7	1.8	-0.4		5.1	5.3
ออสเตรเลีย	5.5	3.9	1.5	2.0	1.3	1.0		37.0	19.9	-10.2	-9.9	-12.9	-8.7	-4.4	-5.4	-3.8
ญี่ปุ่น	2.7	1.2	0.9	1.7	-0.8	-1.1	0.3	17.9	-1.2	-0.7	-4.0	-3.0	-4.2	1.4	4.4	1.6
จีน	8.4	3.0	5.2	5.2	5.3	4.7	4.6	29.6	5.6	-1.3	-4.7	1.1	5.7	6.0	8.7	2.4
อินเดีย	9.4	6.5	8.6	7.7	7.8	6.7		43.0	14.6	1.0	-4.8	4.9	5.9	-3.8	-9.3	0.5
เกาหลีใต้	4.6	2.7	2.1	1.4	3.3	2.3	1.5	25.7	6.1	5.7	-7.5	8.0	10.1	10.4	10.9	7.1
ไต้หวัน	6.6	2.6	4.8	1.3	6.6	5.1	4.0	29.3	7.4	3.3	-9.8	12.9	9.9	8.0	16.8	4.5
ฮ่องกง	6.5	-3.7	4.3	3.3	2.8	3.2	1.8	26.0	-9.3	6.6	-7.8	12.2	12.8	8.3	6.8	5.2
สิงคโปร์	9.7	3.8	2.2	1.1	3.0	2.9	4.1	22.1	12.7	3.0	-7.7	3.8	6.4	8.2	7.2	5.4
อินโดนีเซีย	3.7	5.3	5.0	5.0	5.1	5.0	4.9	41.9	26.0	-8.3	-11.3	-7.1	1.9	6.5	6.6	6.3
มาเลเซีย	3.3	8.9	2.9	3.6	4.2	5.9	5.3	27.5	17.6	-9.4	-11.1	-5.2	1.2	12.2	17.0	9.7
ฟิลิปปินส์	5.7	7.6	5.5	5.5	5.8	6.4	5.2	14.5	6.5	-10.6	-7.5	4.8	0.1	-2.5	0.3	-7.6
เวียดนาม	2.6	8.1	6.7	5.0	5.9	6.9	7.4	18.9	10.6	7.1	-4.6	16.8	13.9	15.3	15.2	10.8

หมายเหตุ: 1/ อัตราเงินเฟ้อของออสเตรเลียเป็นรายไตรมาส

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2568

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการขยายตัว (Resiliency) ของเศรษฐกิจในหลายประเทศท่ามกลางการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบเข้มงวดในช่วงก่อนหน้า โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภายในประเทศอันเป็นผลเนื่องมาจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำและแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง ส่งผลให้หลายประเทศเศรษฐกิจสำคัญมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ เศรษฐกิจยูโรโซน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ขณะที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงตามการชะลอตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจจีนที่คาดว่าจะชะลอตัวลงแม้ว่าจะมีแรงสนับสนุนจากมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาลแต่ยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลงในหลายประเทศส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญมีแนวโน้มจะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2568 ขณะที่ธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและเงินลงทุนระหว่างประเทศจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก

แม้กระนั้นก็ตาม เศรษฐกิจโลกในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงด้านต่ำ (Downside risks) ที่สำคัญอันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีนซึ่งอาจส่งผลต่อปริมาณการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ตลาดเงินและตลาดทุนยังมีความเสี่ยงที่จะเผชิญกับความผันผวนท่ามกลางความไม่แน่นอนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลาง นอกจากนี้ สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงยืดเยื้อและมีความไม่แน่นอนสูงทั้งในตะวันออกกลางและสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงกดดันต่อระดับราคาพลังงาน

ทั้งนี้ การคาดการณ์ในกรณีฐานยังไม่ได้รวมผลจากการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและการค้าของรัฐบาลชุดใหม่ของสหรัฐฯ ที่ยังคงมีความไม่แน่นอนทั้งรูปแบบและช่วงเวลาของการดำเนินมาตรการ รวมทั้งสมมติฐานที่คาดว่าสถานการณ์ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคยังอยู่ในวงจำกัดและไม่ได้ยกระดับความรุนแรงมากขึ้นจากในปัจจุบันจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและระบบการเงินโลกอย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้สมมติฐานในกรณีฐานดังกล่าวคาดว่า**เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.0 เท่ากับปีก่อนหน้า** และมีแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.2 ชะลอลงจากร้อยละ 2.6 ในปี 2567 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ได้รับแรงกดดันจากตลาดแรงงานที่มีสัญญาณของการชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากการจ้างงานนอกภาคเกษตรในเดือนตุลาคม 2567 เพิ่มขึ้นเพียง 1.2 หมื่นตำแหน่ง[21] เทียบกับระดับ 2.23 แสนตำแหน่งในเดือนก่อนหน้า และเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 46 เดือน เช่นเดียวกับอัตราการว่างงานในเดือนตุลาคม 2567 ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 4.1 เทียบกับร้อยละ 3.8 ในเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะเดียวกัน การลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังมีแนวโน้มชะลอตัวลง สอดคล้องกับมูลค่าการก่อสร้างที่ชะลอลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี อุปสงค์ภายในประเทศยังมีแรงสนับสนุนจากแนวโน้มการปรับ

[21] ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการปรับลดแรงงานในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากพายุเฮอริเคนและการประท้วงของพนักงานบริษัทโบอิ้ง

ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ[22] ภายหลังจากที่อัตราเงินเฟ้อปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง สำหรับแรงขับเคลื่อนจากการดำเนินนโยบายการคลังมีแนวโน้มจะเข้มงวดมากขึ้นและช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ลดลงท่ามกลางสัดส่วนหนี้สาธารณะในปีงบประมาณ 2567 ที่อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 123.0 ต่อ GDP และการขาดดุลการคลังที่สูงกว่า 1.83 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. สูงสุดในรอบ 3 ปี

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2568 ฟื้นตัวขึ้นจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำที่ร้อยละ 0.6 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ได้รับแรงสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่แข็งแกร่งและการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง รวมทั้งแนวโน้มการผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่องของธนาคารกลางยุโรป[23] ประกอบกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในเดือนตุลาคมที่ปรับเพิ่มสู่ระดับ (-12.5) สูงสุดนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2565 เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นภาคธุรกิจ (ZEW Economic Sentiment Index) ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 20.1 เทียบกับ 9.3 ในเดือนก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 3 เดือน อย่างไรก็ตามการผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน รวมถึงอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานเข้มข้นซึ่งยังได้รับผลกระทบจากระดับราคาพลังงานที่อยู่ในระดับสูง อาทิ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์

เศรษฐกิจญี่ปุ่น มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.0 ในปี 2568 ฟื้นตัวจากร้อยละ 0.0 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับอานิสงค์จากการเพิ่มขึ้นของฐานรายได้จากการปรับขึ้นของค่าตอบแทนแรงงานรวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะส่งผลดีต่อภาคบริการที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับภาคการลงทุนและการผลิตที่มีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้นจากการคลี่คลายของปัญหาในภาคการผลิตรถยนต์ รวมถึงแนวโน้มการฟื้นของอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ตามวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนมีแนวโน้มปรับตัวแข็งค่าขึ้นจากการอ่อนค่าสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2529 ในช่วงที่ผ่านมา[24]

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 ในปี 2568 ชะลอลงจากร้อยละ 4.7 ในปี 2567 โดยเป็นผลมาจากความยืดเยื้อของปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินและความเชื่อมั่นผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ซึ่งส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง การฟื้นตัวที่ล่าช้าของอุปสงค์ภายในประเทศส่งผลให้ภาคการผลิตยังคงเผชิญกับปัญหากำลังการผลิตส่วนเกิน (Overcapacity) ซึ่งจะสร้างแรงกดดันต่อภาวะเงินฝืดรวมถึงการลงทุนภาคเอกชน สอดคล้องกับระดับสินค้าคงคลังของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายของธนาคารกลางจีนควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายการคลังขนาดใหญ่เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล[25]

เศรษฐกิจอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5 เทียบกับร้อยละ 6.8 ในปี 2567 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภคภาคครัวเรือนคาดว่าขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในชนบทมีแนวโน้มจะขยายตัวในเกณฑ์ดีจากรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวในระดับสูง รวมถึงตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่งโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการช่วยเหลือการจ้างงานของรัฐบาล ขณะที่ภาคการผลิตที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐในระยะต่อไปมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงตามแนวนโยบายการปรับลดการขาดดุลการคลังของรัฐบาลซึ่งจะทำให้แรงส่งจากการใช้จ่ายภาครัฐชะลอตัวลงหลังจากเร่งขึ้นในช่วงของการเลือกตั้งในปีงบประมาณ 2567 ส่วนอัตราเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะระดับราคาอาหาร ส่งผลให้ธนาคารกลางอินเดียมีข้อจำกัดในการผ่อนคลายนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ[26]

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างที่แท้จริงรวมถึงแนวโน้มการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางตามการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อที่เริ่มกลับมาอยู่ในระดับกรอบของเป้าหมายนโยบายการเงิน[27] ขณะที่ ภาคการส่งออกยังได้รับแรงสนับสนุนจากแนวโน้มการพัฒนาของเทคโนโลยีระดับสูง โดยเฉพาะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ส่งผลให้ความต้องสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งมีฐานการผลิตอยู่ในภูมิภาคเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ในปี 2568 **เศรษฐกิจเกาหลีใต้ เศรษฐกิจฮ่องกง และเศรษฐกิจสิงคโปร์**มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.2 ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.4 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.5 ในปี 2567 ตามลำดับ ขณะที่**เศรษฐกิจไต้หวัน**คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงที่ร้อยละ 3.7 ในปีก่อนหน้า ตามฐานการขยายตัวที่กลับเข้าสู่ระดับปกติ

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศสอดคล้องกับแนวโน้มการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางและการฟื้นตัวของการส่งออกสินค้า อย่างไรก็ตามยังคงมีความเสี่ยงจากสงครามการค้าที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นจนส่งผลต่อภาคการส่งออก รวมถึงความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนจากการไม่แน่นอนของสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองโลก

---

22 คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ในการประชุมเมื่อวันที่ 6-7 พฤศจิกายน 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงมาอยู่ที่ช่วงร้อยละ 4.50 - 4.75 ซึ่งเป็นการปรับลดติดต่อกันเป็นครั้งที่สองนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2567 โดยในกรณีฐานคาดว่าจะมีการปรับลดเพิ่มเติมอีกร้อยละ 0.25 ในช่วงที่เหลือของปี 2567 และปรับลดอีกร้อยละ 1.0 ในช่วงปี 2568

23 ธนาคารกลางยุโรปได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ในการประชุมในเดือนตุลาคม 2567 ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งที่สามนับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2567 ทั้งนี้ แม้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.7 ในเดือนตุลาคม 2567 แต่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรปยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับสูงต่อไป จนกว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะปรับลดลงสู่เป้าหมายเงินเฟ้อระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0

24 ค่าเงินเยนเฉลี่ยในเดือนตุลาคมอยู่ที่ 149.6 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นการอ่อนค่าลงร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับ ณ สิ้นปีก่อนหน้า

25 รายละเอียดเพิ่มเติมใน Box มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีน

26 อัตราเงินเฟ้อในเดือนตุลาคมอยู่ที่ร้อยละ 6.21 สูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 -6.0 ส่งผลให้ธนาคารกลางอินเดีย ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 6.5 อย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2566

27 อัตราเงินเฟ้อในเดือนตุลาคม 2567 ของเศรษฐกิจเกาหลีใต้ และไต้หวัน อยู่ที่ร้อยละ 1.25 และร้อยละ 1.69 ชะลอลงจากร้อยละ 1.60 และร้อยละ 1.82 ตามลำดับ ในขณะที่ล่าสุดธนาคารกลางเกาหลีใต้และฮ่องกงได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 3.50 และร้อยละ 5.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.25 และร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 **เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์**[28] **และเวียดนาม**ขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.4 ร้อยละ 6.1 และร้อยละ 5.8 เทียบกับร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.6 ร้อยละ 5.8 และร้อยละ 6.0 ในปี 2567 ตามลำดับ

มาตรการที่สำคัญของประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ในช่วงการดำรงตำแหน่งสมัยแรก (2560 - 2563)

ปี	ข้อกฎหมาย	รายละเอียด	สถานะ
2560	EO 13767	การสร้างกำแพงเขตดินแดนสหรัฐฯ-เม็กซิโก	ถูกยกเลิก แต่เปลี่ยนนโยบายมุ่งเน้นจัดการการเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย
	EO 13769	การห้ามการเดินทางเข้าประเทศของประชาชนจากประเทศมุสลิมบางประเทศ	ถูกยกเลิก
	EO 13788	การส่งเสริมนโยบาย "Buy American, Hire American" และลดการให้วีซ่าทำงาน H-1B แก่ชาวต่างชาติ	นโยบายการจ้างงานคนอเมริกันได้รับการสนับสนุนต่อเนื่อง แต่ลดจำนวนการปฏิเสธวีซ่า
	EO 13796	เริ่มทำการสืบสวนภายใต้มาตรา 301 ของ พ.ร.บ. การค้า ในกิจกรรมการค้าของจีน	ยังบังคับใช้ และมีการประกาศคำสั่งใหม่เพิ่มเติม
	EO 13765	การลดข้อกำหนดบางประการของ ACA (Obamacare) อาทิ ชะลอการบังคับใช้ข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เป็นภาระทางการเงินต่อรัฐ บริษัท หรือบุคคล	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
	EO 13783	การยกเลิกกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมถ่านหินและน้ำมัน	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
	EO 13800	ป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยการยกระดับระบบสารสนเทศของรัฐ	ยังบังคับใช้
2561	EO 13815	การลดจำนวนผู้ลี้ภัยที่รับเข้าประเทศต่อปี	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
	มาตรา 232	การเก็บภาษีนำเข้าเหล็กและอลูมิเนียมภายใต้ มาตรา 232 ของ พ.ร.บ.การขยายการค้า ซึ่งให้อำนาจพิจารณาผลกระทบของการนำเข้าสินค้าต่อความมั่นคงของชาติ	ยังบังคับใช้ แต่มีการปรับเปลี่ยนข้อกำหนด/รายละเอียด
	EO 13807	การกำหนดวินัยและความรับผิดชอบในการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
2562	EO 13888	การเพิ่มการมีส่วนร่วมของรัฐและท้องถิ่นในการตั้งถิ่นฐานผู้ลี้ภัย	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
	EO 13873	การรักษาความปลอดภัยห่วงโซ่อุปทานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ภายใต้ พ.ร.บ. อำนาจทางเศรษฐกิจฉุกเฉินระหว่างประเทศ (IEEPA) เช่น ห้ามการเข้าถึงของ Huawei, TikTok และ WeChat	ยังบังคับใช้ แต่มีการประกาศคำสั่งใหม่ รวมทั้งปรับเปลี่ยนข้อกำหนด/รายละเอียด
	EO 13868	การลดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล	ถูกยกเลิก และประกาศคำสั่งใหม่
2563	EO 13936	การเพิกถอนสถานะพิเศษของฮ่องกงภายใต้กฎหมายใหม่ของจีน	ยังบังคับใช้
	EO 13959	ห้ามการลงทุนในบริษัทที่เกี่ยวข้องกับกองทัพจีน	ยังบังคับใช้ แต่มีการปรับเปลี่ยนข้อกำหนด/รายละเอียด
	การเจรจาการค้า	ข้อตกลงสหรัฐฯ-เม็กซิโก-แคนาดา (US-Mexico-Canada Agreement: USMCA) ซึ่งเข้ามาแทนที่ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (NAFTA) โดยมีความเข้มข้นมากขึ้นในด้านแรงงาน แหล่งกำเนิดสินค้า ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าดิจิทัล และสินค้าเกษตร	ยังบังคับใช้

ที่มา: The White House, Reuters

ข้อมูลเศรษฐกิจในช่วงการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีทรัมป์สมัยแรก (2560 - 2563)

%YoY		2558	2559	2560	2561	2562	2563
โลก	GDP	3.4	3.3	3.8	3.6	2.9	-2.7
	ปริมาณการค้า	2.9	2.2	5.5	4.0	1.2	-8.5
สหรัฐฯ	GDP	2.9	1.8	2.5	3.0	2.6	-2.2
	มูลค่าการส่งออกสินค้า	-5.6	-2.2	7.6	9.7	-1.2	-4.1
	มูลค่าการนำเข้าสินค้า	-7.0	-4.1	7.7	8.9	-2.4	-13.5
จีน	GDP	7.0	6.8	6.9	6.7	6.0	2.2
	มูลค่าการส่งออกสินค้า	-12.5	-3.9	19.9	13.0	-4.0	-0.1
ไทย	GDP	3.1	3.4	4.2	4.2	2.1	-6.1
	มูลค่าการส่งออกสินค้า	-9.5	-5.9	14.4	11.9	-5.9	-11.2

ที่มา: IMF และ CEIC

หมายเหตุ: การลดลงของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2563 เป็นผลมาจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นสำคัญ

[28] เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากโครงการ GEAR-uP ตั้งแต่ปี 2568 - 2572 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศผ่านระบบ Government-Linked Investment Companies โดยคาดว่าจะสร้างเม็ดเงินลงทุนรวมภายในประเทศได้ประมาณ 27.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 1.4 ของ GDP) และเม็ดเงินลงทุนเพื่อการพัฒนาตลาดทุนจากภาครัฐอีกประมาณ 1 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 5.1 ของ GDP) ขณะที่ เศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะได้รับแรงสนับสนุนจากโครงการ Build-Better-More ตั้งแต่ปี 2568 - 2571 ที่มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ซึ่งคาดว่าจะมีมูลค่าการลงทุนประมาณร้อยละ 5-6 ของ GDP

ข้อเสนอแนวนโยบายของรัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้การบริหารงานของว่าที่ประธานาธิบดีทรัมป์ สมัยที่ 2

นโยบาย	รายละเอียดนโยบาย	ผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ	ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก
การค้าระหว่างประเทศ	• การปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าทุกประเภท โดยสินค้าจากประเทศจีนอาจมีการเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 60 และ และร้อยละ 10 - 20 สำหรับประเทศอื่น ๆ และการยกเลิกหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured Nation Treatment: MFN) ที่ให้กับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจีน • ถอนตัวจากการกรอบความร่วมมือ Indo-Pacific Economic Framework (IPEF)	• ราคาสินค้านำเข้าปรับเพิ่มสูงขึ้นและสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อ จนอาจส่งผลต่อแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ ให้ชะลอกว่าที่คาด • อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวจากระดับราคาที่เพิ่มสูงขึ้น • มีการย้ายฐานการผลิตสินค้าบางส่วนเข้าไปยังสหรัฐฯ	• เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกชะลอตัวลงตามเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน รวมทั้งเศรษฐกิจประเทศที่ถูกปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ • ตลาดเงินตลาดทุนมีแนวโน้มตึงตัวมากขึ้นหากธนาคารกลางสหรัฐฯ ชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย • ประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มที่จะดำเนินมาตรการตอบโต้ทางการค้า ซึ่งจะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมากขึ้น
แรงงานผู้อพยพ	• การเพิ่มความเข้มงวดในการจ้างงานชาวต่างชาติด้วยวีซ่า H-1B รวมถึงการบังคับให้นายจ้างมีการยืนยันสถานะทางการกฎหมายของลูกจ้าง • การงดการให้สิทธิการเป็นสัญชาติอเมริกันสำหรับเด็กที่เกิดในประเทศ แต่บุพการีไม่มีใบแจ้งการอพยพถิ่นฐาน • การเข้มงวดกับการจ้างแรงงานผิดกฎหมาย	• ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ตลาดแรงงานภายในประเทศตึงตัวมากขึ้น จนอาจส่งผลต่อภาคการผลิตและการเพิ่มขึ้นของระดับค่าจ้าง • การขาดแรงงานฝีมือรวมถึงการคิดค้นนวัตกรรม เนื่องจากวีซ่า H-1B จะมุ่งเน้นไปที่แรงงานฝีมือ • ปัญหาแรงงานผิดกฎหมายรวมถึงคนอาศัยอยู่ในประเทศโดยผิดกฎหมายลดลง	• เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามเศรษฐกิจสหรัฐฯ • การแข่งขันกันเพื่อแย่งแรงงานฝีมือในประเทศต่าง ๆ จะทวีความเข้มข้นมากขึ้น • การลดลงของเงินทุนส่งกลับประเทศ (Remittance) โดยเฉพาะในอินเดีย เม็กซิโก และฟิลิปปินส์
ภาษี	• การบังคับใช้มาตรการลดหย่อนภาษีนิติบุคคล (Tax Cuts and Jobs Act: TCJA) เป็นการถาวร หลังจากที่ใช้มาตั้งแต่ปี 2560 และมีกำหนดสิ้นสุดในปี 2568 • การปรับลดภาษีนิติบุคคลจากร้อยละ 20 - 21 เป็นร้อยละ 15 สำหรับประเทศที่มีการผลิตภายในประเทศ	• กระตุ้นการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนให้ขยายตัวดีขึ้น และสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อ • รายได้รัฐบาลปรับลดลงและรัฐบาลขาดดุลการคลังมากขึ้น • การปรับลดภาษีจะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีรายได้สูง ซึ่งอาจส่งผลให้การกระจายรายได้แย่ลง	• เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสหรัฐฯ ในด้านต้นทุนภาษีสำหรับผู้ประกอบการ • ดึงดูดเม็ดเงินลงทุนระหว่างประเทศให้เข้าสู่ตลาดทุนสหรัฐฯ เนื่องจากคาดว่าผลประกอบการตลาดสหรัฐฯ จะขยายตัวได้ดี
สิ่งแวดล้อมและพลังงานสะอาด	• การสนับสนุนการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ลดเงินลงทุนภายใต้กฎหมาย Inflation Reduction Act การยกเลิกเครดิตภาษีคาร์บอน และเงินสนับสนุนโครงการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม • การผ่อนคลายมาตรการควบคุมด้านมลพิษ • การถอนตัวการเป็นสมาชิกของความตกลงปารีส (Paris Agreement)	• การเปลี่ยนผ่านสีเขียวของสหรัฐฯ ขาดความต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างห่วงโซ่อุปทานการผลิตรถยนต์พลังงานไฟฟ้า โซลาร์เซลล์ รวมถึงระบบพลังงานทดแทน • อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี	• การดำเนินการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกมีความล่าช้ามากขึ้น • อุปทานน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติปรับเพิ่มขึ้น • การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและพลังงานทดแทนมีความล่าช้าลง
การเมืองระหว่างประเทศ	• ลดการมีส่วนเกี่ยวข้องในความขัดแย้งระหว่างประเทศ และมีจุดยืนที่ไม่สนับสนุน NATO • การยกเลิกความช่วยเหลือแก่ยูเครนแต่ยังให้การสนับสนุนอิสราเอล รวมถึงการเพิ่มความเข้มข้นในมาตรการกีดกันทางเศรษฐกิจต่ออิหร่าน	• การลดรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะด้านความมั่นคงประเทศ • ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป	• การแบ่งขั้วทางการเมืองโลกจะรุนแรงมากขึ้น • ความขัดแย้งในตะวันออกกลางมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นจนส่งอาจส่งผลต่ออุปทานพลังงาน

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

หมายเหตุ: ข้อเสนอแนวนโยบายเป็นการรวบรวมจากคำแถลงในช่วงของการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังจากการเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีทรัมป์ และการคาดการณ์ผลกระทบของการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ยังเป็นเพียงการประเมินเบื้องต้น ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับระยะเวลาและรูปแบบในการดำเนินการที่ยังต้องรอความชัดเจนของการประกาศใช้นโยบายต่าง ๆ อย่างเป็นทางการอีกครั้ง

แนวทางการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ

การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้ารอบใหม่ของสหรัฐฯ คาดการณ์จะสามารถดำเนินการได้ผ่าน 4 แนวทางหลัก ประกอบด้วย (1) การดำเนินการผ่านมาตรการ 201 แห่ง พ.ร.บ. การค้า 2517 (Section 201 of the Trade Act. 1974) ว่าด้วยมาตรการกำหนดการปกป้องภายในประเทศเป็นการชั่วคราว เช่น การเพิ่มภาษีนำเข้า เมื่อมีการนำเข้าสินค้าจำนวนมากที่เป็นสาเหตุสำคัญของความเสียหายร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ (Safeguard) โดยมีผู้รับผิดชอบ คือ คณะกรรมาธิการการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ (U.S. International Trade Commission: ITC) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระภายใต้รัฐบาลกลาง (2) การดำเนินการผ่านมาตรการ 301 ว่าด้วยมาตรการจัดการกับการละเมิดข้อตกลงการค้า หรือการกระทำ นโยบาย หรือแนวปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากต่างประเทศ โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบ คือ สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (United States Trade Representative: USTR) (3) การดำเนินการผ่านมาตรา 232 (Section 232 of the Trade Expansion Act of 1962) ว่าด้วยการจัดการกับการละเมิดข้อตกลงการค้า หรือการกระทำ นโยบาย หรือแนวปฏิบัติที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ โดยมีผู้รับผิดชอบคือ กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ซึ่ง 2 ช่องทางนี้ถือเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร และ (4) การออกกฎหมายเพื่อยกเลิกหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured Nation Treatment: MFN) ซึ่งถือเป็นการดำเนินการที่ท้าทายต่อระบบการค้าระหว่างประเทศโดยรวม โดยช่องทางการออกกฎหมายดังกล่าวนี้เป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติของสหรัฐฯ ทั้งนี้ ในกรณีทั่วไปคาดว่ากระบวนการในการดำเนินการในการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน และประเทศอื่น ๆ ทั้ง 4 แนวทางจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการไม่ต่ำกว่าอย่างน้อย 6 เดือน ก่อนจะมีผลบังคับใช้

แนวทางในการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ

มาตรา 201		มาตรา 301	
กระบวนการ	**ระยะเวลา**	**กระบวนการ**	**ระยะเวลา**
1. การยื่นคำร้อง	ไม่กำหนดระยะเวลา	1. เริ่มต้นสอบสวน	45 วัน
2. การเริ่มต้นสอบสวน	21 วัน	2. ประกาศและรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ	30 - 60 วัน
3. การสอบสวนและการพิจารณา	120 วัน	3. วิเคราะห์และรายงานผลการสอบสวน	365 วัน
4. การตัดสินใจของ ITC	180 วัน	4. การตัดสินใจและประกาศมาตรการตอบโต้	30 วัน
5. การตัดสินใจของประธานาธิบดี	60 วัน	5. การดำเนินการและติดตามผล	เริ่มทันทีหลังการประกาศ
ผู้รับผิดชอบ: คณะกรรมาธิการการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ (United States International Trade Commission - ITC)		**ผู้รับผิดชอบ: สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (United States Trade Representative: USTR)**	
มาตรา 232		**การยกเลิกหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง**	
กระบวนการ	**ระยะเวลา**	**กระบวนการ**	**ระยะเวลา**
1. เริ่มต้นสอบสวน	ไม่กำหนดระยะเวลา	1. การเสนอร่างกฎหมาย	ไม่กำหนดระยะเวลา
2. การรวบรวมข้อมูลและรับฟังความเห็น	30 - 60 วัน	2. การพิจารณาในคณะกรรมาธิการ	30 วันขึ้นไป
3. วิเคราะห์และรายงานผลการสอบสวน	270 วัน	3. การอภิปรายและลงมติในสภาผู้แทนราษฎร	ขึ้นอยู่กับการตกลงในสภาผู้แทนราษฎร
4. การส่งรายงานให้ประธานาธิบดี	15 วัน	4. การพิจารณาในวุฒิสภา	ขึ้นอยู่กับความตกลงของวุฒิสภา
5. การตัดสินใจของประธานาธิบดี	90 วัน	5. การปรับปรุงและการลงมติขั้นสุดท้าย	ไม่กำหนดระยะเวลา
6. การดำเนินมาตรการ	15 วัน	6. การลงนามของประธานาธิบดี	10 วันในการลงนามหรือยับยั้ง
ผู้รับผิดชอบ: กระทรวงพาณิชย์		**ผู้รับผิดชอบ: รัฐสภา**	

ที่มา: Section 201 of the Trade Act of 1974 (Global Safeguard Investigations)
Section 301 of the Trade Act of 1974
Section 232 of the Trade Expansion Act of 1962
The Legislative Process by the US Congress

การดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่ผ่านมา: ผลต่อการค้าระหว่างประเทศของไทย

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลผลจากการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ในอดีตภายใต้การบริหารงานของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ (Trump 1.0) ระหว่างปี 2560 - 2563 ต่อการค้าระหว่างประเทศของจีนพบว่า จีนมีทิศทางการส่งออกไปสหรัฐฯ ลดลง ซึ่งทำให้เกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ ลดลงในช่วงดังกล่าว จากที่เคยเกินดุล 4.18 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2561 ลดลงเป็น 3.1 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2563 และ 2.8 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดนำเข้าของสหรัฐฯ ในปี 2566 ซึ่งพบว่าเม็กซิโกกลายเป็นตลาดนำเข้าอันดับ 1 ของสหรัฐฯ แทนที่จีน โดยเม็กซิโกมีมูลค่าการนำเข้าสูงกว่ามูลค่าการนำเข้าจากจีนเป็นครั้งแรกในรอบ 21 ปี ทำให้เม็กซิโกมีสัดส่วนร้อยละ 15.4 ต่อการนำเข้ารวมของสหรัฐฯ ขณะที่จีนมีสัดส่วนร้อยละ 13.9 ต่อการนำเข้ารวมของสหรัฐฯ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญจากสัดส่วนร้อยละ 21.6 ในปี 2560 ในขณะที่สหรัฐฯ มีสัดส่วนการนำเข้าจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 1.8 ในปี 2566 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.3 ในปี 2560

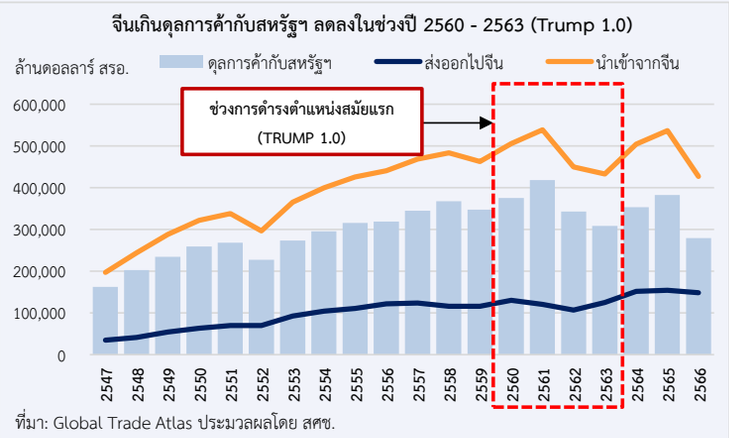

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

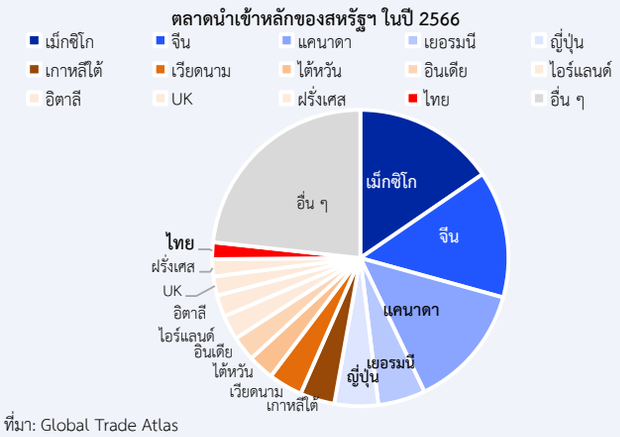

ที่มา: Global Trade Atlas

ขณะเดียวกัน หากพิจารณาผลต่อการลงทุนระหว่างประเทศ พบว่า นับตั้งแต่การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าในปี 2561 ภูมิภาคละตินอเมริกาและกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้ประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตสินค้าออกจากจีน สะท้อนจากยอดคงค้างเงินลงทุนโดยตรงจากจีนที่เพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ปี 2561 โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs-4) อาทิ เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน และฮ่องกง และกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN-5) อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และไทย มีเม็ดเงินลงทุนโดยตรงไหลเข้าจากจีนไปยังกลุ่มประเทศ NIEs สะสมในปี 2565 อยู่ที่ 1.67 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.7 จาก 1.03 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2560 (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.7 ของเงินลงทุนรวมสะสมในปี 2565) และเงินลงทุนจากจีนไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน 60.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 126.0 จาก 26.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2560 (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.2 ของเงินลงทุนรวมสะสมในปี 2565)

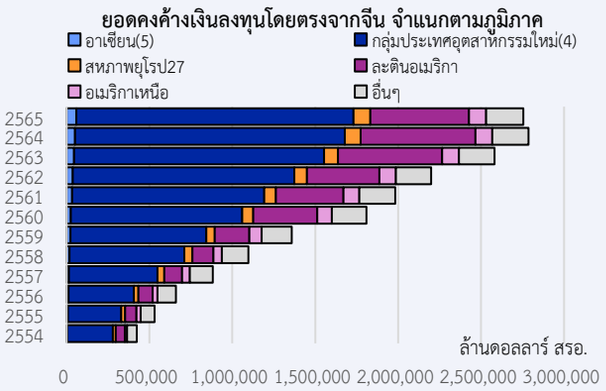

ที่มา: China's Ministry of Commerce

การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ยังส่งผลให้หลายประเทศในกลุ่มดังกล่าวสามารถส่งออกไปยังสหรัฐฯ มากขึ้น และส่งผลให้มีการเกินดุลกับสหรัฐฯ โดยเฉพาะเม็กซิโก และเวียดนาม รองจากจีน อย่างไรก็ตาม ประเทศดังกล่าวมีการนำเข้าสินค้าจากจีนมากขึ้นเช่นกัน ส่งผลให้การขาดดุลการค้าของประเทศกลุ่มดังกล่าวกับจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งในปี 2566 ไทยเกินดุลกับสหรัฐฯ คิดเป็น

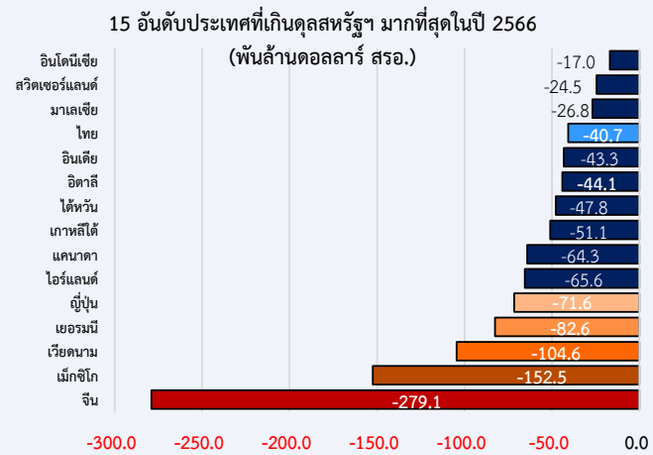

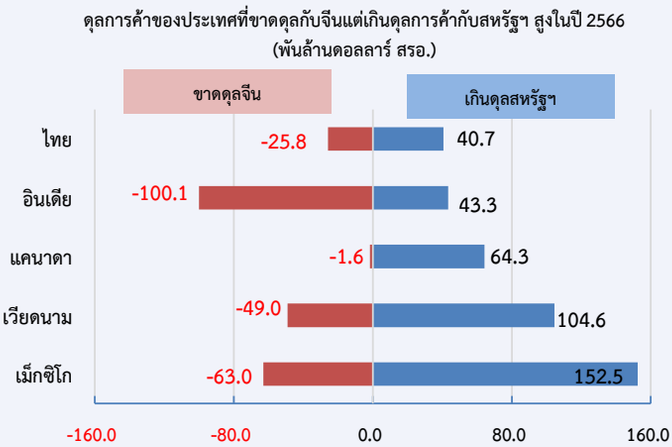

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.;

หมายเหตุ: *ข้อมูลดุลการค้าของสหรัฐฯ เป็นการรายงานจากทางฝั่งของสหรัฐฯ (Reporter) กับประเทศคู่ค้า (Trade Partner) เช่นเดียวกับดุลการค้าของจีน ซึ่งเป็นการรายงานจากทางฝั่งจีนกับประเทศคู่ค้า

การดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่ผ่านมา: ผลต่อการค้าระหว่างประเทศของไทย (ต่อ)

ดุลการค้าของสหรัฐฯ กับจีนและไทย แบ่งตามสินค้าสหรัฐฯ ที่ขาดดุลการค้าในระดับสูง (ล้านดอลลาร์ สรอ.)

HS Code: Product	โครงสร้างสินค้านำเข้าสหรัฐฯ จากจีน ปี 66	ดุลการค้าสหรัฐฯ กับจีน				ดุลการค้าสหรัฐฯ กับไทย				สัดส่วนนำเข้าไทยจากจีน (59-60)	สัดส่วนนำเข้าไทยจากจีน (65-66)
		ก่อน TW 1.0 (59-60)	TW 1.0 (61-62)	COVID-19 (63-64)	หลัง COVID-19 (65-66)	ก่อน TW 1.0 (59-60)	TW 1.0 (61-62)	COVID-19 (63-64)	หลัง COVID-19 (65-66)		
8517: โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	12.8	-128,341	-127,607	-110,886	-116,129	-5,779	-4,458	-5,850	-9,869	63.7	70.6
8471: เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ	9.2	-94,517	-93,606	-111,747	-91,699	-8,125	-8,760	-13,704	-13,812	54.3	64.4
8528: จอมอนิเตอร์และเครื่องฉาย	1.5	-21,307	-23,662	-17,374	-15,723	-809	-886	-798	-823	29.3	55.5
8473: ส่วนประกอบและอุปกรณ์สำนักงาน	1.5	-24,657	-21,257	-11,544	-12,104	-230	-327	-109	-890	23.1	23.0
8516: เครื่องทำน้ำร้อนและส่วนประกอบ	1.4	-10,269	-11,782	-13,262	-12,689	-484	-558	-988	-1,291	48.7	60.0
9403: เฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบ	1.3	-21,322	-21,115	-14,992	-13,388	-300	-313	-973	-1,142	55.6	73.6
8504: หม้อแปลงไฟฟ้า	1.0	-10,441	-10,228	-7,990	-8,351	-534	-778	-1,554	-3,394	51.4	61.1
9405: โคมไฟและส่วนประกอบ	0.8	-13,824	-13,293	-10,775	-8,414	-15	-31	-154	-467	80.7	89.7
8525: เครื่องส่งสัญญาณวิทยุ	0.5	-10,299	-10,564	-8,285	-5,472	-1,416	-1,227	-1,646	-2,497	49.4	56.2
8418: ตู้เย็นและส่วนประกอบ	0.5	-3,663	-3,952	-5,463	-4,974	-116	-342	-845	-1,204	51.3	71.1
8443: เครื่องพิมพ์และส่วนประกอบ	0.4	-12,210	-9,963	-4,218	-3,851	-1,896	-1,971	-1,917	-2,524	36.2	35.7
4011: ยางนอกชนิดอัดลม	0.2	-3,804	-3,356	-2,021	-1,996	-3,248	-4,959	-5,754	-6,792	26.7	35.5
8541: เซมิคอนดักเตอร์และส่วนประกอบ	0.2	-3,934	-724	-135	-96	238	384	-2,052	-5,034	23.6	53.4
8507: หม้อสะสมไฟฟ้าและส่วนประกอบ	3.7	-2,970	-4,206	-7,423	-26,133	3	-22	-34	-46	28.6	55.6
8708: ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	2.2	-14,144	-15,941	-13,051	-16,654	10	-98	-683	-1,025	12.4	21.2
8518: ไมโครโฟนและส่วนประกอบ	1.2	-6,033	-7,280	-9,748	-11,070	-189	-154	-321	-585	63.2	70.9
8415: เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	0.6	-4,915	-5,585	-5,180	-5,842	-611	-772	-1,695	-3,080	37.5	66.2

ที่มา: Global Trade Atlas, หมายเหตุ: TW = Trade War

สหรัฐฯ ขาดดุลจากจีนลดลง แต่ขาดดุลจากไทยมากขึ้น

สหรัฐฯ ขาดดุลจากจีนมากขึ้น และขาดดุลจากไทยมากขึ้น

นำเข้าจากจีนมากขึ้นเมื่อเทียบกับโลก (สัดส่วน > ร้อยละ 50)

นำเข้าจากจีนมากขึ้นเมื่อเทียบกับโลก (สัดส่วน < ร้อยละ 50)

นำเข้าจากจีนลดลงเมื่อเทียบกับโลก

เมื่อพิจารณาในรายสินค้าที่สหรัฐฯ พึ่งพาการนำเข้าจากจีนในสัดส่วนที่สูงและเป็นกลุ่มสินค้าที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้ากับจีนค่อนข้างสูง ในช่วง**ก่อนการใช้มาตรการกีดกันทางการค้า**ระหว่างสหรัฐฯ กับจีน (ปี 2559 - 2560) เปรียบเทียบกับช่วงการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าที่เริ่มขึ้นในปี 2561 เป็นต้นไป (ปี 2561 - 2566) จะสามารถแบ่งกลุ่มสินค้าได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้ **(1) กลุ่มสินค้าที่สหรัฐฯ ขาดดุลจีนลดลงแต่ขาดดุลไทยมากขึ้น** ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนโอกาสของการส่งออกของกลุ่มสินค้าเหล่านี้ไปยังตลาดสหรัฐฯ ได้แก่ โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (HS 8517) เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (HS 8471) จอมอนิเตอร์และเครื่องฉาย (HS 8528) ส่วนประกอบและอุปกรณ์สำนักงาน (HS 8473) เครื่องทำน้ำร้อนและส่วนประกอบ (8516) และเฟอร์นิเจอร์และส่วนประกอบ (HS 9403) เป็นต้น และ **(2) กลุ่มสินค้าที่สหรัฐฯ ขาดดุลทั้งจากจีนและไทยมากขึ้น** ได้แก่ หม้อสะสมไฟฟ้าและส่วนประกอบ (HS 8507) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ไมโครโฟนและส่วนประกอบ (HS 8518) และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (HS 8415) เป็นต้น จะเห็นว่าในกรณีของไทย มีสินค้าที่ได้ประโยชน์จากการที่สหรัฐฯ ลดการนำเข้าจากจีน และเปลี่ยนมานำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ดี **สินค้ากลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นสินค้าสำคัญที่ไทยพึ่งพาการนำเข้าจากจีนในสัดส่วนที่สูงเช่นกัน** เช่น โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (HS 8517) (สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 63.7 (ก่อน Trade War 1.0) เป็นร้อยละ 70.6 (หลัง COVID-19) และเครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ (HS 8471) (สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 54.3 เป็นร้อยละ 64.4) เป็นต้น

โดยหากพิจารณา**กลุ่มสินค้าสำคัญที่ไทยเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ แต่ขาดดุลให้กับสินค้าจีน** พบว่า ในปี 2566 กลุ่มสินค้าที่ไทยขาดดุลจีนมากที่สุด ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักร เครื่องใช้กลและส่วนประกอบ ยานพาหนะ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ของทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า เฟอร์นิเจอร์ และพลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าแม้สหรัฐฯ จะเป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของไทยแทนที่จีนในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2562 - 2566) โดยตลาดสหรัฐฯ มีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.1 ของการส่งออกรวมของไทย แต่ไทยยังพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากจีนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยไทยมีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนร้อยละ 24.3 ของการนำเข้ารวม โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าซึ่งเป็นที่ต้องการในตลาดโลก อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกลไฟฟ้า รวมถึงยานพาหนะ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ดี ยังมีกลุ่มสินค้าที่ไทยเกินดุลทั้งในตลาดสหรัฐฯ และจีน อาทิ ยางและของที่ทำด้วยยาง และของปรุงแต่งทำจากพืชผัก หรือผลไม้ เป็นต้น

สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปสหรัฐฯ เปรียบเทียบดุลการค้าของไทยกับสหรัฐฯ และจีน

(ล้านดอลลาร์ สรอ.)

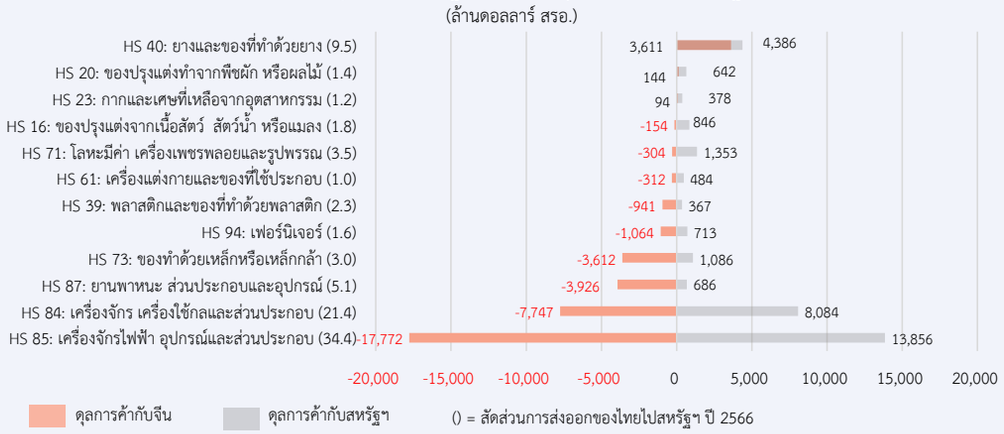

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจจีน

การชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจจีน ประกอบกับปัญหาหนี้สินและสภาพคล่องในภาคอสังหาริมทรัพย์ส่งผลให้รัฐบาลจีนได้ดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งด้านการเงินและการคลัง โดยมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มสภาพคล่องให้กับตลาดเงินตลาดทุน ผ่านการลดต้นทุนการกู้ยืม เพื่อกระตุ้นกำลังซื้อในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ซบเซา รวมถึงการเพิ่มกำลังซื้อให้กับภาคครัวเรือนภายในประเทศ นอกจากนี้ มาตรการยังมุ่งที่จะลดข้อจำกัดทางด้านการคลังของรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อให้มีศักยภาพในการช่วยเหลือผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ที่ประสบปัญหาต่อไป

	รายละเอียดมาตรการ
วันที่ 24 กันยายน 2567	
มาตรการทางการเงิน	**ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC)** ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงสำคัญเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้กับธนาคารพาณิชย์และสนับสนุนการใช้จ่ายในภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ประกอบด้วย 1) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร (Reverse Repo Rate) ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายระยะสั้น ระยะ 7 วัน ลงจากร้อยละ 1.70 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50 และอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นระยะ 14 วัน ลงจากร้อยละ 1.85 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.65 2) การปรับลดอัตราส่วนเงินสำรองขั้นต่ำของธนาคารพาณิชย์ (Required Reserve Ratio: RRR) จากร้อยละ 7.00 มาอยู่ที่ร้อยละ 6.60 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ซึ่งการปรับลดดังกล่าวจะช่วยเพิ่มสภาพคล่องระยะยาวมูลค่าประมาณ 1 ล้านล้านหยวนให้กับธนาคารพาณิชย์ 3) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะกลางอายุ 1 ปีสำหรับสถาบันการเงิน (Medium-Term Lending Facility: MLF) ลงจากร้อยละ 2.30 มาอยู่ที่ร้อยละ 2.00 ซึ่งจะช่วยเสริมสภาพคล่องระยะสั้นให้กับธนาคารพาณิชย์มากถึง 2.91 แสนล้านหยวน เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจผ่านการปรับลดต้นทุนการกู้ยืม 4) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (Loan Prime Rate: LPR) ระยะเวลา 1 ปี จากร้อยละ 3.35 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.10 และระยะเวลา 5 ปี จากร้อยละ 3.85 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.60 เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้ระบบเศรษฐกิจต่อไป
มาตรการสนับสนุนตลาดทุน	**ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC)** ได้ประกาศมาตรการเพิ่มสภาพคล่องเข้าสู่ตลาดทุนเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน - โครงการ Swap Facility (SFISF) มูลค่า 5 แสนล้านหยวน ซึ่งจะช่วยให้กองทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทประกันภัย สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้นผ่านการใช้ทรัพย์สินค้ำประกันเพื่อแลกเปลี่ยนสภาพคล่องจากธนาคารกลางในการซื้อหุ้น - โครงการ Special Re-lending Program มูลค่า 3 แสนล้านหยวน เพื่อให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่ธนาคารพาณิชย์ในการเพิ่มสภาพคล่องให้กับบริษัทจดทะเบียน และผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพื่อนำไปซื้อหุ้นคืนหรือเพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้น
มาตรการช่วยเหลือภาคอสังหาริมทรัพย์	**ธนาคารกลางจีน (People's Bank of China: PBOC) ร่วมกับ สำนักงานกำกับดูแลการเงินแห่งชาติ (National Financial Regulatory Administration: NFRA)** ปรับลดอัตราส่วนเงินดาวน์ขั้นต่ำและอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีอยู่เดิม เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ - การปรับลดอัตราส่วนเงินดาวน์ขั้นต่ำ (The Minimum Down Payment Ratio) สำหรับผู้ซื้อบ้านหลังที่สองจากร้อยละ 25 มาอยู่ที่ร้อยละ 15 ซึ่งเท่ากับการซื้อบ้านหลังแรก - การปรับลดอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีอยู่เดิม (Existing Mortgage) ลงเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ซึ่งจะช่วยลดภาระหนี้ให้กับ 50 ล้านครัวเรือน - การปรับเพิ่มสัดส่วนการกู้ยืมของรัฐบาลท้องถิ่นในโครงการ Relending Facility จากร้อยละ 60 เป็นร้อยละ 100 เพื่อสนับสนุนการซื้อที่อยู่อาศัยที่ไม่สามารถขายได้และนำมาพัฒนาต่อเป็นโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย
มาตรการทางการคลัง	**กระทรวงการคลัง (Ministry of Finance) และกระทรวงกิจการพลเรือนจีน (Ministry of Civil Affairs)** ได้ประกาศมาตรการอุดหนุนค่าครองชีพแก่ประชาชนกลุ่มเปราะบางและว่างงานราว 4.74 ล้านคนทั่วประเทศ เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในครัวเรือนภายใต้งบประมาณ 1.547 แสนล้านหยวน
วันที่ 8 พฤศจิกายน 2567	
มาตรการทางการคลัง	**ในการประชุมสภาประชาชนแห่งชาติจีน (National People's Congress: NPC)** ที่ได้จัดขึ้นระหว่าง 4-8 พ.ย. 67 รัฐบาลจีนได้ออกมาตรการ Debt swap program มูลค่า 10 ล้านล้านหยวน เพื่อช่วยในการปรับโครงสร้างหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ได้มากถึง 6 แสนล้านหยวนซึ่งจะช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้กับรัฐบาลท้องถิ่นที่ประสบปัญหาต่อไป โดยมาตรการดังกล่าวประกอบด้วย 1) การปรับเพิ่มเพดานหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่นเป็น 35.52 ล้านล้านหยวน จากเดิมที่ระดับ 29.52 ล้านล้านหยวน ซึ่งจะส่งผลให้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถออกพันธบัตรพิเศษเพิ่มเติมได้ (Special-purpose bonds) 6 ล้านล้านหยวน ในระยะเวลา 3 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและช่วยรัฐบาลท้องถิ่นจัดการกับความเสี่ยงด้านหนี้นอกงบดุล (Off-balance Sheet Debts) 2) การออกพันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่นพิเศษ (Special-purpose bonds) 4 ล้านล้านหยวน ในระยะเวลา 5 ปี สำหรับให้รัฐบาลท้องถิ่นไปดำเนินการซื้อและพัฒนาที่ดินอสังหาริมทรัพย์

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2567

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.6 ฟื้นตัวขึ้นจากร้อยละ 1.9 ในปีก่อนหน้า อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีคาดว่าจะอ ยู่ที่ร้อยละ 0.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2567 จะขยายตัวร้อยละ 2.6 ซึ่งอยู่ในช่วงของการประมาณการร้อยละ 2.3 - 3.3 ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2567 โดยมีการปรับองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงสามไตรมาสแรกของปี และการปรับเปลี่ยนสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1) **การปรับเพิ่มประมาณการการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** โดยคาดว่าการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.8 จากร้อยละ 4.5 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากผลของโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี 2567 ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ วงเงินงบประมาณทั้งสิ้น 145,500 ล้านบาท ที่ไม่ได้รวมอยู่ในสมมติฐานประมาณการครั้งก่อน ซึ่งคาดว่าจะมีส่วนช่วยในการสนับสนุนการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2567

2) **การปรับประมาณการการลงทุนรวม** เป็นร้อยละ 0.2 จากเดิมที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.1 โดยคาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 2.4 จากการลดลงร้อยละ 0.7 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนประจำปีงบประมาณ 2567 ที่ร้อยละ 65.2 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด สูงกว่าร้อยละ 60.0 ในสมมติฐานในการประมาณการครั้งก่อน รวมถึงการปรับเพิ่มสมมติฐานการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่คาดว่าจะมีวงเงินลงทุนทั้งสิ้น 3.58 แสนล้านบาท จาก 3.36 แสนล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน ส่วนการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะลดลงร้อยละ 0.5 ปรับลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในการประมาณการครั้งก่อนตามการลงทุนภาคเอกชนในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 ที่ลดลงร้อยละ 1.4

3) **การปรับประมาณการการส่งออกและนำเข้าสินค้าสุทธิ** โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออกและการนำเข้าสินค้าจะขยายตัวร้อยละ 3.8 และร้อยละ 4.4 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.0 และร้อยละ 3.6 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามทิศทางการฟื้นตัวของภาคการค้าระหว่างประเทศที่ดีกว่าที่คาด โดยมูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าในไตรมาสที่ 3 ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 8.9 และร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

6. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภาคเอกชนภายในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุน การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีแนวโน้มเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น รวมทั้งแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก อย่างไรก็ดี การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในกรณีฐาน อันเป็นผลเนื่องมาจากความเสี่ยงของแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่อาจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดท่ามกลางความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจไทยยังมีข้อจำกัดของการขยายตัวอันเนื่องมาจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังอยู่ในระดับสูง และแนวโน้มความผันผวนในภาคการเกษตร

ปัจจัยสนับสนุน

1) **การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน** สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปีประจำปีงบประมาณ 2568 ดังนี้ (1) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ในวงเงินรวม 3.75 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 จากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.79 ล้านล้านบาท (ลดลงร้อยละ 0.3) และรายจ่ายลงทุน 9.64 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 41.2) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดไว้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ร้อยละ 92.1 แบ่งเป็น งบรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 3.46 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 จากปีก่อน โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.73 ล้านล้านบาท (ลดลงร้อยละ 3.4) และรายจ่ายลงทุน 7.23 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 62.5) และ (2) กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมประจำปีงบประมาณ 2568 รวมทั้งสิ้น 2.75 แสนล้านบาท ถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2563 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.9 จากปีงบประมาณก่อนหน้า เนื่องจากความล่าช้าในกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 4.18 หมื่นล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 2.33 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 50.0 และร้อยละ 76.5 ตามลำดับ

2) **การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนภายในประเทศตามแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนและการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** โดยคาดว่า**การลงทุนภาคเอกชน**มีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวสอดคล้องกับการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ (1) การขยายตัวของการนำเข้าที่เห็นสัญญาณการเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2567 เป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง (2) การเพิ่มขึ้นของยอดการขอรับ การอนุมัติ และการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2567 ร้อยละ 46.2 ร้อยละ 33.3 และร้อยละ 58.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมการเกษตรและแปรรูปอาหาร สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงไหลเข้าจากต่างประเทศในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2567 ที่มีมูลค่ารวม 7.2 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และ (3) การขยายตัวของพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่ขาย/เช่าพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมในช่วงเดือนตุลาคม 2566 ถึงกรกฎาคม

2567 อยู่ที่ 6,174 ไร่ นับเป็นขนาดพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะเดียวกัน **การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน**จะยังคงสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง แม้จะเริ่มชะลอตัวเข้าสู่แนวโน้มปกติมากขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่งสะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานนอกภาคเกษตร ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่แม้จะทยอยปรับตัวเพิ่มขึ้นแต่ยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายนโยบายการเงิน

3) **การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว** สอดคล้องกับ **(1) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น** สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางส่วนใหญ่ที่เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19[29] เช่นเดียวกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจากแนวโน้มการฟื้นตัวของการเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลก และการเพิ่มขึ้นของเที่ยวบินระหว่างประเทศมายังประเทศไทย[30] ซึ่งส่งผลต่อจำนวนที่นั่งเข้าไทย (Seat Capacity) เพิ่มขึ้น รวมถึงการดำเนินมาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติของภาครัฐผ่านมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจของไทย[31] และการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวภายใต้โครงการ “Amazing Thailand Grand Tourism Year 2025” และ **(2) แนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวชาวไทย** ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะเร่งด่วน (Quick Win) เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในช่วงนอกฤดูกาล รวมไปถึงมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาค ซึ่งการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวดังกล่าวส่งผลให้ภาคบริการที่เกี่ยวเนื่อง อาทิ ภาคการขนส่ง ภาคบริการที่พักและร้านอาหาร รวมถึงภาคการค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง

4) **การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า** สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก นอกจากนี้ ทิศทางการค้าโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวตามยอดคำสั่งซื้อใหม่ (New orders) ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งแนวโน้มวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสัญญาณสะท้อนถึงทิศทางการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าอุตสาหกรรมโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ขณะเดียวกัน การส่งออกในกลุ่มสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปและอาหารของไทยซึ่งถือเป็นกลุ่มสินค้าที่ไทยมีศักยภาพยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องตามความต้องการของตลาดโลกที่ยังสูง โดยการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการส่งออกจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมฟื้นตัวอย่างชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนกลับมาขยายตัวดีขึ้น อย่างไรก็ดี แนวโน้มการขยายตัวของการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปยังคงมีความอ่อนไหวสูงมากต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ยังคงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดเนื่องจากยังมีความไม่แน่นอนทั้งรูปแบบและช่วงเวลาของการดำเนินการ

การลงทุนภาครัฐจะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วงที่เหลือของปี 2567 และในปี 2568

การลงทุนภาครัฐในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 มีแนวโน้มจะขยายตัวในเกณฑ์สูงจากการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ รวมทั้งกรอบงบลงทุนภาครัฐที่เพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ 2568 ทั้งในส่วนของรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณกันไว้เหลื่อมปี และงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ โดยในไตรมาสที่สาม ปี 2567 มีการลงทุนภาครัฐรวม 347,796 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.6 แบ่งเป็นการก่อสร้างภาครัฐ 280,800 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.0 และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ 66,996 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 **รวม 9 เดือนแรกของปี 2567** มีการลงทุนภาครัฐทั้งสิ้น 806,753 ล้านบาท ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.3 โดยเป็นการก่อสร้างภาครัฐ จำนวน 631,754 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.2 และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ จำนวน 174,999 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.7 สำหรับในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 (ตุลาคม - ธันวาคม 2567) คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายงบลงทุนภาครัฐรวมประมาณ 294,358.8 ล้านบาท ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 59.5 และทั้งปี 2567 คาดว่าจะมีการลงทุนภาครัฐประมาณ 1.101 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.9

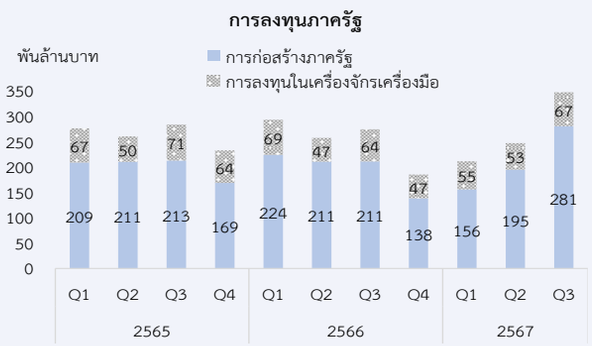

ที่มา: กองบัญชีประชาชาติ สศช.

การลงทุนภาครัฐในปีงบประมาณ 2568 มีวงเงินลงทุนรวม 1.387 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 16.1 จำแนกเป็น รายจ่ายลงทุนในงบประมาณรายจ่ายประจำปี 775.8 พันล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7) งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี 233.4 พันล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 76.5) และงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ 378.3 พันล้านบาท (ลดลงร้อยละ 0.5) ทั้งนี้ การดำเนินมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐต่อเนื่องจากปี 2567 โดยการเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี และก่อหนี้ผูกพันรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้แล้วเสร็จภายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 จะทำให้การลงทุนภาครัฐมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2567 และในปี 2568

---

[29] นักท่องเที่ยวสะสมในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2567 จากประเทศมาเลเซีย อินเดีย และรัสเซีย อยู่ที่ 3.74 ล้านคน 1.54 ล้านคน และ 1.16 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 126.4 ร้อยละ 104.4 และร้อยละ 119.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามลำดับ

[30] จำนวนเที่ยวบินขาเข้าจากต่างประเทศสะสมในช่วง 9 เดือนแรก ของปี 2567 ของสุวรรณภูมิ สนามบินดอนเมือง สนามบินภูเก็ต และสนามบินเชียงใหม่ อยู่ที่ 100,393 เที่ยวบิน 31,812 เที่ยวบิน 20,744 เที่ยวบิน และ 6,063 เที่ยวบิน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.0 ร้อยละ 19.2 ร้อยละ 32.4 และร้อยละ 21.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนตามลำดับ

[31] มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) Visa Exemption: การกำหนดรายชื่อประเทศ/ดินแดนที่ได้รับสิทธิยกเว้นการตรวจลงตราให้สามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 60 วัน เพื่อการท่องเที่ยว การติดต่อธุรกิจและการทำงานระยะสั้น จำนวน 93 ประเทศ/ดินแดน เพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ 57 ประเทศ/ดินแดน โดยประเทศสำคัญซึ่งเพิ่มเข้ามาใหม่ ได้แก่ อินเดีย จีน ไต้หวัน และรัสเซีย (2) Visa On Arrival (VOA): การกำหนดรายชื่อประเทศที่สามารถขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตด่านตรวจคนเข้าเมือง จำนวน 31 ประเทศ/ดินแดน เพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ 19 ประเทศ/ดินแดน ให้สามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 15 วัน (3) Destination Thailand Visa (DTV): การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อท่องเที่ยวและทำงานทางไกลเป็นกรณีพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีทักษะสูง กลุ่มอาชีพอิสระ ที่ต้องการใช้เวลาในประเทศไทยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น มวยไทย เรียนทำอาหาร รักษาพยาบาล เป็นต้น โดยสามารถพำนักในประเทศไทยได้ครั้งละไม่เกิน 180 วัน โดยไม่จำกัดครั้งภายในระยะเวลา 5 ปี และ (4) Non-Ed Plus Visa: การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อศึกษาและทำงานเป็นกรณีพิเศษ เพื่อดึงดูดผู้ที่มีศักยภาพและทักษะเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศ โดยสามารถขยายระยะเวลาพำนักในประเทศไทยได้ 1 ปีภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งมาตรการจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2567 เป็นต้นไป

การลงทุนภาครัฐจะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วงที่เหลือของปี 2567 และในปี 2568 (ต่อ)

กรอบและวงเงินลงทุนภาครัฐ

(หน่วย: พันล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568	% YoY
งบประมาณรายจ่ายประจำปี	682.4	775.8	13.7
งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี	132.3	233.4	76.5
งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ	380.1	378.3	-0.5
วงเงินลงทุนภาครัฐรวม	**1,194.8**	**1,387.5**	**16.1**

ที่มา: เอกสารงบประมาณ กรอบและวงเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2567 และคำนวณโดย สศช.

การเบิกจ่ายงบลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้นจากการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

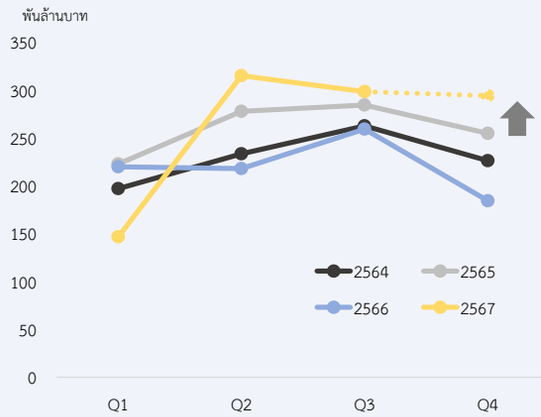

ที่มา: ระบบ GFMIS, สคร. และ สศช.

กรอบงบลงทุนภาครัฐปีงบประมาณ 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.1

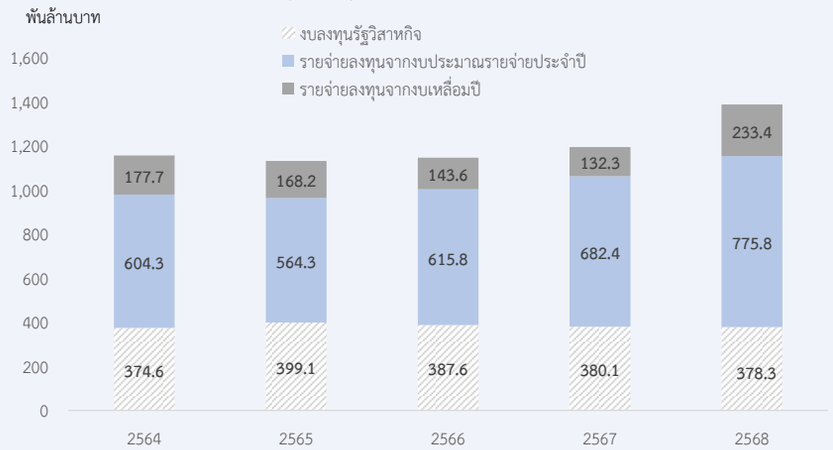

ที่มา: เอกสารงบประมาณ กรอบและวงเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2567 และคำนวณโดย สศช.

หมายเหตุ: 1. งบลงทุนของรัฐวิสาหกิจรวมการลงทุนของรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัดและบริษัทในเครือ (ไม่รวมงบลงทุนต่างประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))

2. งบลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 และ 2568 ไม่รวมงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

3. มาตรการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณ 2567 ทำให้ PO ไปเบิกจ่ายงบประมาณใน Q1 และ Q2 ปีงบประมาณ 2568

ในส่วนของการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ 14 โครงการสำคัญ อยู่ในเกณฑ์ดี มีการเบิกจ่ายรวม 69,044.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 82.5 ของแผนการเบิกจ่าย โดย**โครงการที่เบิกจ่ายได้สูงกว่าแผนการเบิกจ่าย** ได้แก่ โครงการรถไฟความเร็วสูงไทย-จีน และโครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 **โครงการที่เบิกจ่ายเป็นไปตามแผนการเบิกจ่าย** คือ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ) และมี**โครงการที่เบิกจ่ายได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50** จำนวน 8 โครงการ ได้แก่ โครงการปรับปรุงกิจการการประปาแผนหลักครั้งที่ 9 โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2 โครงการขยายระบบส่งไฟฟ้า ระยะที่ 12 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือฯ โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 - ดาวคะนอง - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก โครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายศูนย์ราชการฯ โซน C แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้าฉบับที่ 12 ปี 2560 - 2564 และโครงการก่อสร้างโรงงานผลิตยารังสิตระยะที่สอง ทั้งนี้ มี**โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายเป็นปีปฏิทิน** จำนวน 5 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2 (2) แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้าฉบับที่ 12 ปี 2560 - 2564 (3) โครงการขยายระบบส่งไฟฟ้า ระยะที่ 12 (4) โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือฯ และ (5) โครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายศูนย์ราชการฯ โซน C คาดว่าจะเบิกจ่ายลงทุนในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 (ตุลาคม - ธันวาคม 2567) จำนวน 8,284 ล้านบาท

สำหรับ**โครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจในปี 2568** คาดว่าจะเบิกจ่ายลงทุน จำนวน 90,282.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.9 ของกรอบงบลงทุนรัฐวิสาหกิจปี 2568 โดยโครงการลงทุนที่สำคัญ อาทิ โครงการรถไฟความเร็วสูงไทย-จีน โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ) โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม (ช่วงบางขุนนนท์ - ศูนย์วัฒนธรรม) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9 และโครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่าย ระยะที่ 2 เป็นต้น ทั้งนี้ เมื่อพิจารณา**แนวโน้มการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ 46 แห่ง ในช่วงปี 2569 - 2571** เฉลี่ยปีละประมาณ 352,939 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.8 เมื่อเทียบกับวงเงินเบิกจ่ายลงทุนปี 2568 จำนวน 214,106 ล้านบาท

ที่มา: กองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช.

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

1) **ความเสี่ยงจากแนวโน้มการขยายตัวต่ำกว่าที่คาดของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก** โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย **(1) ความไม่แน่นอนจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ** ภายใต้ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับความเข้มข้นของมาตรการกีดกันทางการค้าและการลงทุนทั้งต่อจีนและประเทศคู่ค้าอื่น ๆ รวมถึงมาตรการตอบโต้จากประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะจีน ที่จะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่การผลิตโลกและทิศทางการลงทุน นอกจากนี้ ยังมีแนวทางในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำคัญ ซึ่งว่าที่ประธานาธิบดีทรัมป์ได้เคยประกาศไว้ในช่วงหาเสียง อาทิ มาตรการทางด้านภาษี และมาตรการด้านแรงงาน เป็นต้น ซึ่งหากมีการดำเนินมาตรการดังกล่าวจะส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ และอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อความผันผวนของตลาดการเงินและเศรษฐกิจโลกในภาพรวม **(2) ความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาค** โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกกลางที่หากมีการขยายวงกว้างจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อราคาพลังงาน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และต้นทุนการขนส่งโลจิสติกส์ รวมถึงสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยังคงยืดเยื้อและสร้างแรงกดดันต่อเศรษฐกิจในภูมิภาค **(3) ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสำคัญ** ที่คาดว่าจะมีการผ่อนคลายอย่างต่อเนื่องท่ามกลางแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ ๆ รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์อาจส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าที่คาด จนกลายเป็นข้อจำกัดในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลาง อันอาจสร้างความผันผวนมากขึ้นต่อตลาดการเงินและการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก และ **(4) ความเสี่ยงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน** เนื่องจากการลงทุนภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการขาดสภาพคล่องและระดับหนี้สิน ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวของการบริโภคภายในประเทศท่ามกลางความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลงและตลาดแรงงานยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ รวมถึงผลกระทบจากความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจยกระดับความรุนแรงมากขึ้นในระยะต่อไป ทั้งนี้ ทิศทางการฟื้นตัวที่ล่าช้าของอุปสงค์ภายในประเทศของจีนส่งผลให้ภาคการผลิตยังคงเผชิญกับปัญหากำลังการผลิตส่วนเกิน (Industrial overcapacity) สะท้อนจากระดับสินค้าคงคลังที่สูงขึ้นต่อเนื่องโดยเฉพาะในหมวดสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และยานยนต์ ซึ่งนำไปสู่การส่งออกสินค้าของจีนไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกและก่อให้เกิดการแข่งขันทางด้านราคา จนส่งผลกระทบต่อหลายประเทศที่ผู้ประกอบการไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าจากจีนที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบได้

2) **ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงภายใต้มาตรฐานสินเชื่อที่มีความเข้มงวดมากขึ้น** โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 89.6 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 90.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงสูงกว่าร้อยละ 82.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะเดียวกัน คุณภาพของสินเชื่อยังคงปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ต่อสินเชื่อรวมของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลที่ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 7.3 ของมูลค่าสินเชื่อทั้งหมด สูงสุดในรอบ 4 ปี เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่าสินเชื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อส่วนบุคคลมีสัดส่วน NPLs ต่อสินเชื่อรวมที่ร้อยละ 3.7 ร้อยละ 2.3 ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน คุณภาพสินเชื่อภาคธุรกิจที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีสัดส่วน NPLs และ SMLs ต่อสินเชื่อรวมในไตรมาสที่สองของปี 2567 ในระดับสูงที่ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 11.8 สูงกว่าร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ตามลำดับ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้สถาบันการเงินหลายรายปรับเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำของผู้ขอสินเชื่อขึ้น สำหรับสินเชื่อประเภทเช่าซื้อรถยนต์และสินเชื่อเพื่อการบริโภคอื่น เช่นเดียวกับธุรกิจ SMEs ที่สถาบันการเงินได้ปรับเพิ่มความเข้มงวดในการกำหนดเงื่อนไขประกอบสัญญาการให้สินเชื่อ โดยเพิ่มหลักทรัพย์ค้ำประกัน และปรับเพิ่มมูลค่าหลักประกัน (Margin) สำหรับกลุ่มธุรกิจเสี่ยงมากขึ้น

3) **แนวโน้มความผันผวนในภาคการเกษตรทั้งผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๆ** โดยคาดว่าในปี 2568 ผลผลิตเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นภายใต้สภาพอากาศที่เอื้ออำนวยมากขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2567 ที่ต้องเผชิญผลกระทบจากทั้งภัยแล้งและอุทกภัย ทั้งนี้ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผลผลิตจะสร้างแรงกดดันให้ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง สอดคล้องกับแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรโดยเฉพาะข้าวในตลาดโลกที่มีแนวโน้มลดลงท่ามกลางสถานการณ์ผลผลิตข้าวจากผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกทั้งอินเดียและเวียดนามที่เริ่มปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น ประกอบกับทิศทางการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน ซึ่งเป็นตลาดหลัก อย่างไรก็ดี ยังคงต้องติดตามสภาพอากาศในช่วงปี 2568 ที่คาดว่าจะยังคงมีความแปรปรวนสูงอันอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตและราคาสินค้าในภาคเกษตรให้เปลี่ยนแปลงไปจากที่คาดไว้ในกรณีฐาน

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567 และปี 2568

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2567 - 2568

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
			2567		2568
	2565	2566	ณ 19 ส.ค. 2567	ณ 18 พ.ย. 2567	ณ 18 พ.ย. 2567
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%)[1/]	3.5	3.2	2.9	3.0	3.0
สหรัฐอเมริกา	1.9	2.9	2.4	2.6	2.2
ยูโรโซน	3.5	0.5	0.6	0.6	1.1
ญี่ปุ่น	1.0	1.7	0.4	0.0	1.0
จีน	3.0	5.2	4.7	4.7	4.5
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	5.6	0.3	2.8	3.0	3.0
อัตราแลกเปลี่ยน	35.1	34.8	35.5 - 36.5	35.4	34.5 - 35.5
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	97.0	82.0	80.0 - 90.0	80.0	75.0 - 85.0
ราคาส่งออก (%)	4.2	1.2	0.3 - 1.3	0.8	(-0.3) - 0.8
ราคานำเข้า (%)	12.7	0.6	0.5 - 1.5	1.3	(-0.3) - 0.8
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท)[2/]	0.53	1.03	1.48	1.50	1.63

หมายเหตุ: [1/] เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2562
[2/] ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567

1) **เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในปี 2567** โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายภายในประเทศอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง ทำให้คาดว่าธนาคารกลางหลายประเทศยังคงพิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศเศรษฐกิจสำคัญมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากฐานการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปีก่อนหน้า ได้แก่ เศรษฐกิจยูโรโซน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น อย่างไรก็ดี คาดว่าเศรษฐกิจหลักโดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีนมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2567 เนื่องจากยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชน นอกจากนี้ เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงด้านต่ำจากความไม่แน่นอนของการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศสำคัญโดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน ที่จะนำไปสู่การยกระดับมาตรการตอบโต้ทางการค้า รวมทั้งสถานการณ์ความยืดเยื้อของความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ทั้งในภูมิภาคตะวันออกกลางและสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน

2) **ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 34.5 - 35.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ใกล้เคียงกับเฉลี่ย 35.4 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567** โดยข้อมูลล่าสุด ค่าเงินบาทนับตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2567 เฉลี่ยอยู่ที่ 35.4 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และคาดว่าจะยังทรงตัวในระดับปัจจุบันต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี 2567 ในขณะที่ค่าเงินบาทในปี 2568 มีแนวโน้มจะผันผวนสูงเช่นเดียวกับในช่วงปี 2567[32] เนื่องจากความไม่แน่นอนของปัจจัยภายนอกประเทศโดยเฉพาะทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่จะส่งผลต่อการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลาง รวมทั้งปัจจัยภายในประเทศจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของไทย ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 ค่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นอย่างช้า ๆ เนื่องจากแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ รวมทั้งแนวโน้มดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลอย่างต่อเนื่องตามการเพิ่มขึ้นของรายรับจากภาคการส่งออกและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ดี ปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลให้ค่าเงินบาทไม่ได้ปรับตัวแข็งค่าขึ้นมากและมีแนวโน้มอ่อนค่าลงในบางช่วง ได้แก่ การคาดการณ์การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่อาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไปจนทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจากที่คาดไว้เดิม จนส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มแข็งค่า ประกอบกับแนวโน้มการอ่อนค่าของเงินหยวนภายใต้ทิศทางการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศของจีนซึ่งจะสร้างแรงกดดันต่อการอ่อนค่าของเงินบาทได้

3) **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 75.0 - 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** ทรงตัวเท่ากับระดับเฉลี่ย 80.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2567 โดยมีปัจจัยเสี่ยงทางบวกที่ทำให้ราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) ผลกระทบจากความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอิหร่านที่อาจส่งผลต่ออุปทานน้ำมันดิบในตลาดโลก และ (2) การลดลงอย่างต่อเนื่องของปริมาณแท่นขุดเจาะน้ำมันดิบของสหรัฐฯ[33] ที่ส่งผลให้แนวโน้มการผลิตน้ำมันดิบลดลง อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันในปี 2568 ยังมีโอกาสที่จะเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงทางลบที่ส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) แนวโน้มการชะลอตัวของอุปสงค์

[32] ค่าเงินบาทในช่วงปี 2567 เคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 32 - 37 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ซึ่งคิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงประมาณร้อยละ 15

[33] ปริมาณแท่นขุดเจาะน้ำมันดิบของสหรัฐฯ ในเดือนตุลาคม 2567 อยู่ที่ 480 แท่น ลดลงจาก 504 แท่น ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับลดประมาณการการผลิตน้ำมันดิบของสหรัฐฯ โดย US Energy Information Administration (EIA)

[34] EIA คาดว่าอุปสงค์น้ำมันโลกจะขยายตัวเพียงร้อยละ 1.3 ในปี 2568 เทียบกับร้อยละ 0.9 ในปี 2567 และร้อยละ 2.0 ในปี 2566

การใช้น้ำมันโลก[34] ตามทิศทางการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน ท่ามกลางการคาดการณ์การยกระดับความรุนแรงของการดำเนินมาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างกัน (2) แนวโน้มการปรับเพิ่มกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศ OPEC+ ในปี 2568 เป็นต้นไป[35] และ (3) ความต้องการใช้น้ำมันดิบที่ลดลงในหลายประเทศจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเพื่อความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

4) **ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ.** ในปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ (-0.3) - 0.8 และร้อยละ (-0.3) - 0.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 1.3 และร้อยละ 0.8 ในปี 2567 ตามแนวโน้มราคาน้ำมันดิบที่ทรงตัวจากปีก่อนหน้า การปรับตัวลดลงของค่าระวางเรือสำหรับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการชะลอตัวของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ

5) **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2568** คาดว่าจะอยู่ที่ 1.63 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 1.50 ล้านล้านบาทในปี 2567 ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาทั้งสิ้น 38.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 36.0 ล้านคนในปี 2567 รวมถึงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และรัสเซีย

6) **การเบิกจ่ายงบประมาณ** ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 จะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 92.1 ของงบประมาณทั้งหมด 3.75 ล้านล้านบาท เทียบกับร้อยละ 94.1 ในปีงบประมาณ 2567 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 เทียบกับร้อยละ 101.1 และร้อยละ 65.2 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ตามลำดับ (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลื่อมปีในปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 90.8 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 91.4 ในปีงบประมาณ 2567 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2568 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 - ธันวาคม 2568) คาดว่าจะอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 80.0 ของงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.02 แสนล้านบาท และลดลงร้อยละ 17.0 จากปีก่อนหน้า

[35] กลุ่มประเทศ OPEC+ มีมติขยายระยะเวลาการลดกำลังการผลิตน้ำมันดิบปริมาณ 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ไปจนถึงเดือนธันวาคม 2567 จากกำหนดเดิมที่สิ้นสุดในเดือนพฤศจิกายน จากนั้นจะเริ่มปรับเพิ่มปริมาณการผลิตเข้าสู่ภาวะปกติในเดือนมกราคม 2568 เป็นต้นไป

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2568

ในการแถลงข่าววันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 2.3 - 3.3 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในปี 2567 สำหรับอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.3 - 1.3 เทียบกับร้อยละ 0.5 ในปี 2567 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.6 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 2.5 ในปี 2567

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.8 ในปี 2567 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ดีประกอบกับอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะยังอยู่ในระดับต่ำและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของฐานรายได้ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร และ **(2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล**คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.7 ในปี 2567 สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินรายจ่ายประจำภายใต้งบประมาณประจำปี 2568 และงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปี 2568

2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.9 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 0.2 โดย **(1) การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ 0.5 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการส่งเสริมการลงทุน และ **(2) การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในปี 2567 ตามกรอบวงเงินรายจ่ายลงทุนประจำปีงบประมาณ 2568 และรายจ่ายลงทุนเหลื่อมปี 2568 ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 27.5 และร้อยละ 73.8 ตามลำดับ

3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ**. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.8 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของปริมาณการค้าโลก เมื่อรวมกับการส่งออกบริการซึ่งมีแนวโน้มฟื้นตัวเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.2 เทียบกับร้อยละ 6.1 ในปี 2567

4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในปี 2567 สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้า เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 3.2 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในปี 2567

5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 1.70 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.84 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 เมื่อรวมกับดุลบริการคาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 จะเกินดุล 1.43 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.6 ของGDP เทียบกับการเกินดุล 1.30 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 2.5 ของ GDP ในปี 2567

6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.3 - 1.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 0.8) เทียบกับร้อยละ 0.5 ในปี 2567

7. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2568 ควรให้ความสำคัญกับ

1) **การขับเคลื่อนภาคการส่งออกให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือผลกระทบจากการยกระดับมาตรการกีดกันทางการค้าที่อาจทวีความรุนแรงมากขึ้น** โดย **(1) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น** อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการรักษาแรงส่งในกลุ่มสินค้าส่งออกหลักที่ขยายตัวได้ดีและมีศักยภาพ อาทิ กลุ่มอาหารและเกษตรแปรรูป สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม ให้ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยเร่งรัดการส่งออกไปยังตลาดที่ยังมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์ดี และการสร้างตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อสูง โดยเฉพาะตลาดตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และอาเซียน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการค้าชายแดนเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ CLMV **(2) การติดตามและประเมินสถานการณ์การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าที่จะมีผลต่อการส่งออกของไทยอย่างใกล้ชิด** โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า เพื่อเตรียมมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่จะได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ควบคู่ไปกับการเร่งรัดมาตรการส่งเสริมการส่งออกสินค้าที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้าในระยะต่อไป **(3) การปฏิบัติตามกรอบกติกาการค้าโลก รวมทั้งข้อกำหนดและแนวทางการปฏิบัติในประเทศคู่ค้า ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรี (FTA)** ที่มีอยู่ให้มากขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ พร้อมทั้งการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences: GSP) และการใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) **(4) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก** โดยมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าสูงให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสำคัญ ๆ รวมทั้งได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้าเพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคา ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ และสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้น นอกจากนี้ ควรให้ผู้ประกอบการสินค้าที่มีสัญญาณการลดลงของความต้องการในตลาดโลกและมีอัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำต่อเนื่องพิจารณาทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนการผลิตและการส่งออกสินค้า และ **(5) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ควบคู่ไปกับการอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก**

2) **การปกป้องภาคการผลิตจากการทุ่มตลาดและการใช้นโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม** โดยมุ่งเน้น **(1) การปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้า**ให้มีความเข้มงวดรัดกุมมากขึ้น และเร่งออกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมสินค้านำเข้า รวมทั้งการส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านมาตรฐานระหว่างประเทศ และการเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ที่นำเข้าสินค้าไม่ได้มาตรฐาน **(2) การยกระดับมาตรการกำกับดูแลผู้ประกอบการออนไลน์จากต่างประเทศ** โดยเร่งรัดให้ผู้ประกอบการออนไลน์จากต่างประเทศต้องจดทะเบียนนิติบุคคลและมีสำนักงานในไทยเพื่อให้ภาครัฐสามารถกำกับดูแล การเพิ่มจำนวนรายการสินค้าควบคุมภายใต้มาตรฐานบังคับเพื่อให้ครอบคลุมรายการสินค้าที่เหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศ รวมถึงการเร่งรัดปรับปรุงกฎหมายภาษีสำหรับผู้ขายสินค้าออนไลน์จากต่างประเทศ และแพลตฟอร์มซื้อขายสินค้าออนไลน์ที่จำหน่ายสินค้าในไทย **(3) การตรวจสอบและเฝ้าระวังการทุ่มตลาด รวมทั้งการใช้มาตรการและวิธีการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ** และการสนับสนุนช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบให้สามารถเข้าถึงกระบวนการยื่นคำขอและไต่สวนการใช้มาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด การอุดหนุน และมาตรการปกป้องจากการนำเข้า (AD/CVD/AC) และ **(4) การดำเนินการอย่างเคร่งครัดกับผู้กระทำความผิดลักลอบนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย** หลบเลี่ยงภาษี หรือใช้ช่องว่างทางกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจ ควบคู่ไปกับการยกระดับผู้ประกอบการและมาตรฐานสินค้าไทย

3) **การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ** โดยอาศัยประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคและความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานในการดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะการย้ายฐานการลงทุนของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีฐานการผลิตขยายการผลิตในประเทศไทย **(2) การเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุน**ในช่วงปี 2565 - 2567 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว เพื่อช่วยขับเคลื่อนการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่มีศักยภาพ **(3) การเร่งรัดโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ**ที่สำคัญให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ **(4) การพัฒนาระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย**ให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะการปรับลดอุปสรรคด้านขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต และการพัฒนาผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย และ **(5) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง** เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าไทยที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงขึ้นที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

4) **การดูแลเกษตรกรและสนับสนุนการปรับตัวในการผลิตภาคเกษตร** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดติดตามสำรวจความเสียหายเพื่อให้การช่วยเหลือเยียวยาถึงมือเกษตรกรโดยเร็วทั้งการให้ความช่วยเหลือผ่านเงินชดเชยและปัจจัยการผลิต และการเร่งฟื้นฟูเกษตรกรผู้ประสบภัยภายหลังภัยพิบัติ (2) การเตรียมการรองรับความผันผวนของสภาพภูมิอากาศในช่วงปรากฏการณ์ลานีญาที่อาจจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ควบคู่ไปกับการยกระดับประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและระบบการเตือนภัยให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติต่าง ๆ (3) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปให้ขยายตัวสูงต่อเนื่องจากปี 2567 เพื่อสนับสนุนให้ราคาสินค้าเกษตรในประเทศปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และ (4) การสร้างความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมการปลูกพืชและใช้วิธีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูงและการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการ

5) **การให้ความช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ที่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องเนื่องจากคุณภาพสินเชื่อปรับลดลงต่อเนื่อง** โดยให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับธุรกิจ SMEs ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเข้าถึงสภาพคล่องได้ดียิ่งขึ้น **ขณะเดียวกันควรเร่งรัดดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง** โดยเฉพาะลูกหนี้กลุ่มเปราะบางที่มีวงเงินสินเชื่อไม่สูงมากนัก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระดับสูง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2567 และ 2568[1/]

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
			ปี 2567		ปี 2568
	2565	2566	ณ 19 ส.ค. 67	ณ 18 พ.ย. 67	ณ 18 พ.ย. 67
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,378.0	17,922.0	18,567.2	18,603.1	19,272.8
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	248,788.6	255,879.5	264,441.2	264,951.8	273,893.4
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	495.1	514.8	515.8	525.5	550.7
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,094.1	7,349.9	7,345.6	7,484.5	7,825.5
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.5	1.9	2.3 - 2.8	2.6	2.3 - 3.3
การลงทุนรวม (CVM, %)[2/]	2.3	1.2	0.1	0.2	3.9
ภาคเอกชน (CVM, %)	4.7	3.2	0.3	-0.5	2.8
ภาครัฐ (CVM, %)	-3.9	-4.6	-0.7	2.4	6.5
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.2	7.1	4.5	4.8	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	0.1	-4.6	1.7	1.7	2.1
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	6.1	2.1	4.9	6.1	4.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	285.2	280.7	286.2	291.4	299.0
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	5.4	-1.5	2.0	3.8	2.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	1.2	-2.7	1.2	2.5	2.3
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.6	-2.3	3.6	5.0	3.2
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	271.6	261.4	270.7	273.0	282.0
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	14.0	-3.8	3.6	4.4	3.3
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	1.2	-4.1	2.6	3.6	3.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	13.5	19.4	15.5	18.4	17.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-17.2	7.4	12.1	13.0	14.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.5	1.5	2.3	2.5	2.6
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	6.1	1.2	0.4 - 0.9	0.5	0.3 - 1.3
GDP Deflator	4.8	1.2	0.9 - 1.4	1.2	0.3 - 1.3

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567

หมายเหตุ: [1/] เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

[2/] การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

[3/] ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

รายละเอียดเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ Email : mspo-center@nesdc.go.th